sayı 11

KORTAK

KASIM
Sayı:
2016/11
7.5 TL.
(KDV DAHİL)
K.K.T.C.
FİYATI:
8 TL.

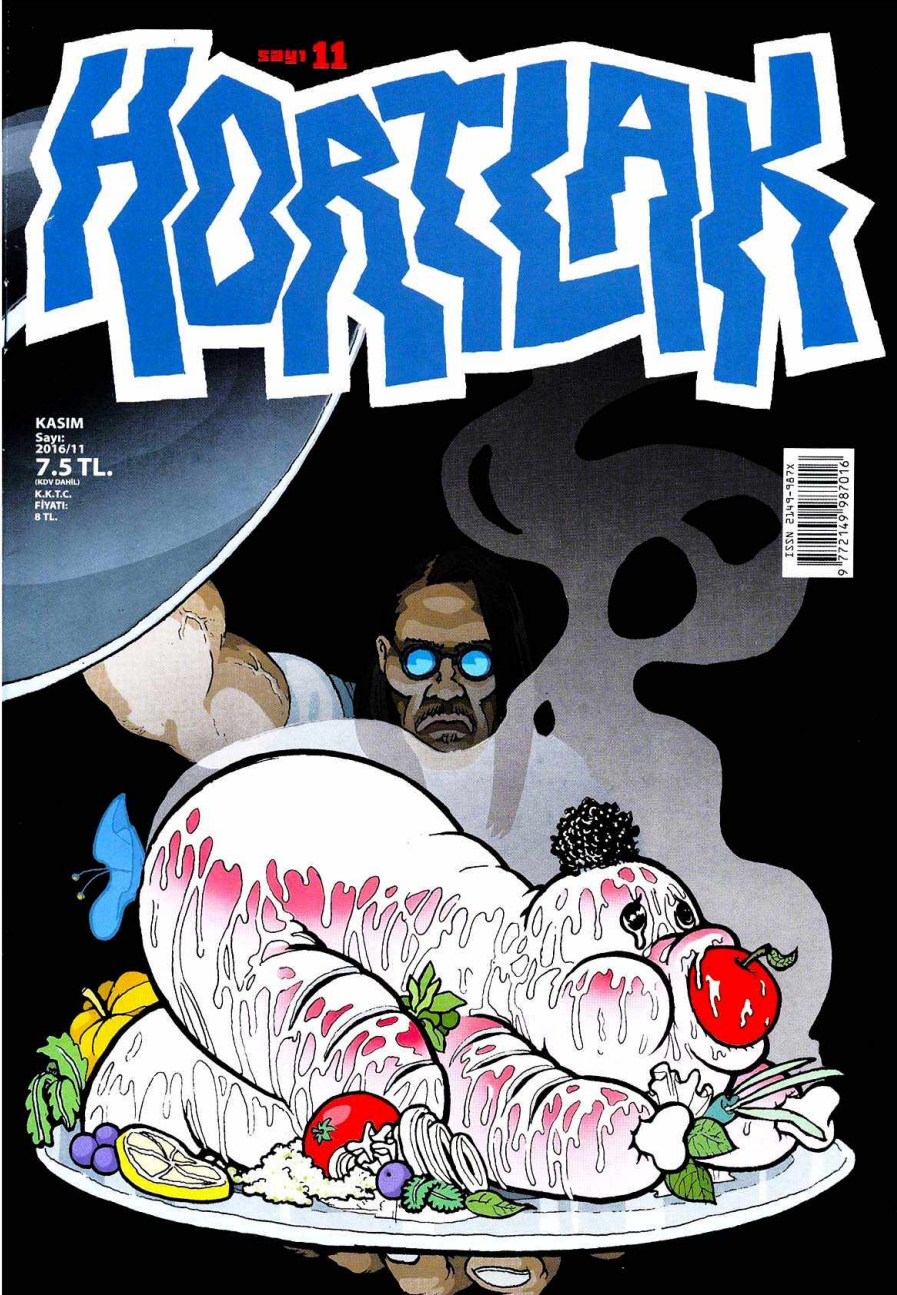

ISSN 2149-987X
9 772149 987016

LUSİFER!
Yaz-Çiz: İLTEM DİLEK
İKİ DAKİKA YERİME BAKAR MISIN? BİR YERE GİDİP GELİCEM...
OLUR.
...
GÖRDÜN MÜ SALAĞI? NASIL GELDİ HEMEN...
DİYORUM SİZE, GÖZÜNÜZDE BÜYÜTMEYİN BU HERİF, KALIN BİNİN ADAMI DEĞİL...
BİLMİYORUM YAA... DAHA KARİZMATİK BİRİNİN GEÇMESİ LAZIM BENCE YERİNE...
BANA BAK CEM YILMAZ BOZMASI..
CEM YILMAZ MI? DÜŞÜNDÜ-ĞÜMDEN DE APTALMIŞSIN LUSİFER. BEN ŞEYTAN KİLİSESİ-Nİ KURARKEN CEM DAHA ALTINA SIÇIYORDU...
ŞEYTAN KİLİSESİ MİŞ?.
EVET KENDİMİ TAKDİM EDEYİM. İSMİM ANTON LAVEY. LAVEYAN SATANİZM'İN KURUCUSUYUM.
TÜM ÖMRÜMÜ BUNA ADADIM DİYEBİLİRİZ... ŞEYTAN İNCİLİ GİBİ BİRÇOK KİTABIN YAZARIYIM... 1966'DA KİLİSEYİ KURDUM, KISA ZAMANDA BİNLERCE MÜRİDİM OLDU...
ARTIK İNSANLAR AĞZIMDAN ÇIKACAK TEK BİR SÖZE BAKIYORDU. İNANILMAZ BİR GÜÇ VE İKTİDAR DAN BAHSEDİYORUM LUSİFER... VE TABİİ EMRİME AMADE YÜZLERCE KADIN DAN...
AMA SADECE BUNLAR MI?. İLKE VE PRENSİPLERİM VARDI BENİM.. PEKİ YA SEN?..
BENİM SATANİZMİMDE GÜÇ EN ÖNEMLİ ERDEMDİR / ZAVALLIYA, GÜÇSÜZE ACIMASIZSIN.. SANA TOKAT ATANA ÖTEKİ YANAĞINI DÖNMEZSİN.. İNTİKAM ESASTIR...
NE YAZIK Kİ SENDE BUNLARIN HİÇ BİRİNİ GÖREMİYORUM ŞİMDİ SENDEN RİCAM, GÖREVİNDEN ÇEKİLMEN VE YERİNİ SENDEN DAHA BECERİKLİ BİRİNE BIRAKMAN..
SANA TEK BİR ŞEY SORUCAM ANTON...
EVET...
KÜÇÜKKEN SENİ HİÇ SEVMEDİLER DİMİ?..
NEDİR ŞİMDİ BU?
GENÇKEN DE KIZLARLA ARAN PEK İYİ OLMADI. HAKSIZ MIYIM?
O TARİKATI KURANA KADAR BAKIRDIM ABİ..
BAK ANTON. DİLERSEN SENİ DOĞDUĞUN YILA GÖTÜRÜP SEVGİ DOLU BİR AİLEYE YENİDEN DOĞMANI SAĞLAYABİLİRİM...
SAHİ Mİ?..
SAHİ TABİİ... BİZ BUNA BURA LARDA İKİNCİ ŞANS DERİZ.
BU SAÇMALIKLARLA UĞRAŞICA, GİNA, YALDIR YAL, DİZ SAĞLARINA HİPİ KIZLARI KUCAĞINDA HOPLAT. TİĞİN BİR GENÇLİK YAŞAMAK İSTEMEZ
İSTERDİM TABİİ İSTEMEZ MİYİM?
ÖYLEYSE ŞİMDİ AYAKLARI-MA KAPAN VE ŞEYTAN AF DİLE!
AFFET BENİ LUSİFER... HATA ETTİM..
DUYAMADIM?..
AFFET BENİ LUSİFER..
GÜZEL...
BU ARADA İKİNCİ ŞANS DİYE BİR ŞEY YOKTU. AZ ÖNCE UYDURDUM...

HORTLAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Memo Tembelçizer

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Kasım-2016 Sayı: 11

● Hortlak Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

GYM

1-C.Kılıç 2-Fırat
3-C.Ceylan 4-İltem
5-H.Karadeniz
6-Yetkin 7-Alpay
8-Nisan 9-Cantek
10- Deniz 11-H.Karataş
12-Büstün 13-Cüstün
14-Ablak 15-Göksu
16-Erman 17-Kubi
18-Cansın 19-Ömer
20-Oky 21-Galip
22-Kenan 23-Memo

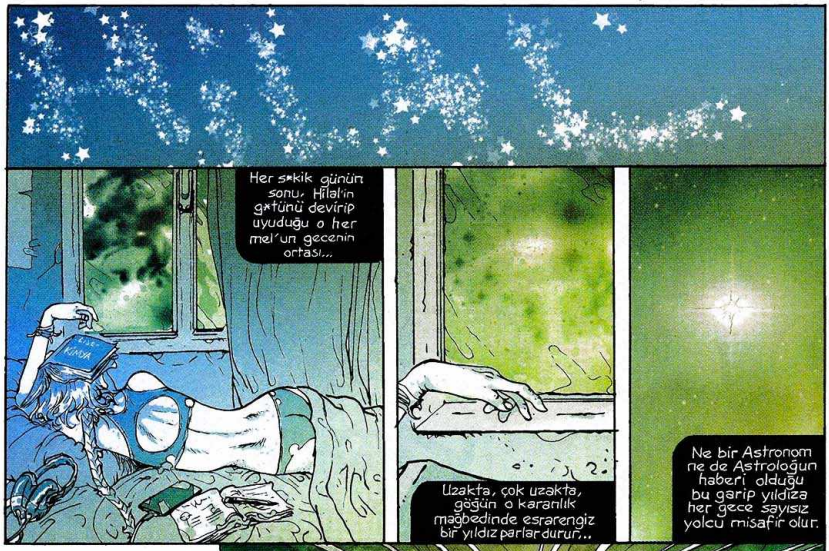
Her sıkıcı günün sonu; Hilal'in gıtünü devirip uyuduğu o her mel'un gecenin ortası...
Uzakta, çok uzakta, göğün o karanlık mağbedinde esrarengiz bir yıldız parlar durur...
Ne bir Astronom ne de Astroloğun haberi olduğu bu garip yıldıza her gece sayısız yolcu misafir olur.

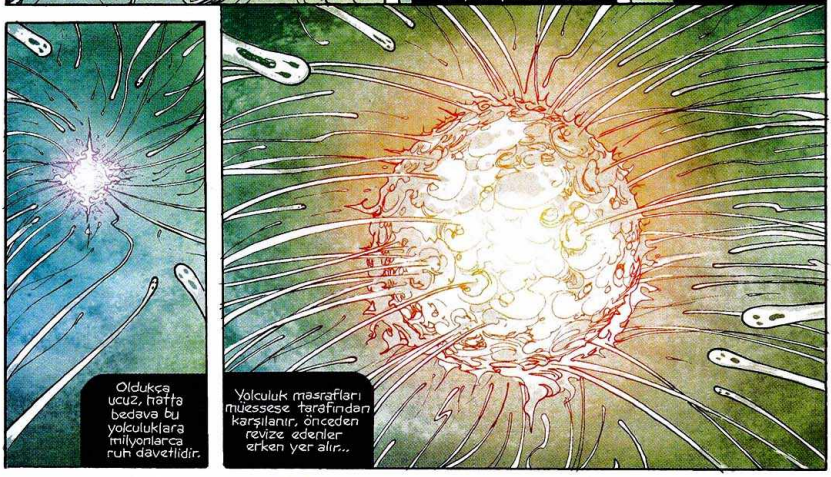
Oldukça ucuz, hatta bedava bu yolculuklara milyonlarca ruh davetlidir.
Yolculuk masrafları müessese tarafından karşılanır, önceden revize edenler erken yer alır...

Bu gizemli, eğlenceli yıldızın adı: Cehennemdir.
AĞBİ LUCIFER BURDA OLDUĞUMU DUYMASIN GÖZÜNÜZÜ SEVEYİM...
DUYMAZ, SEN RAAT OL...

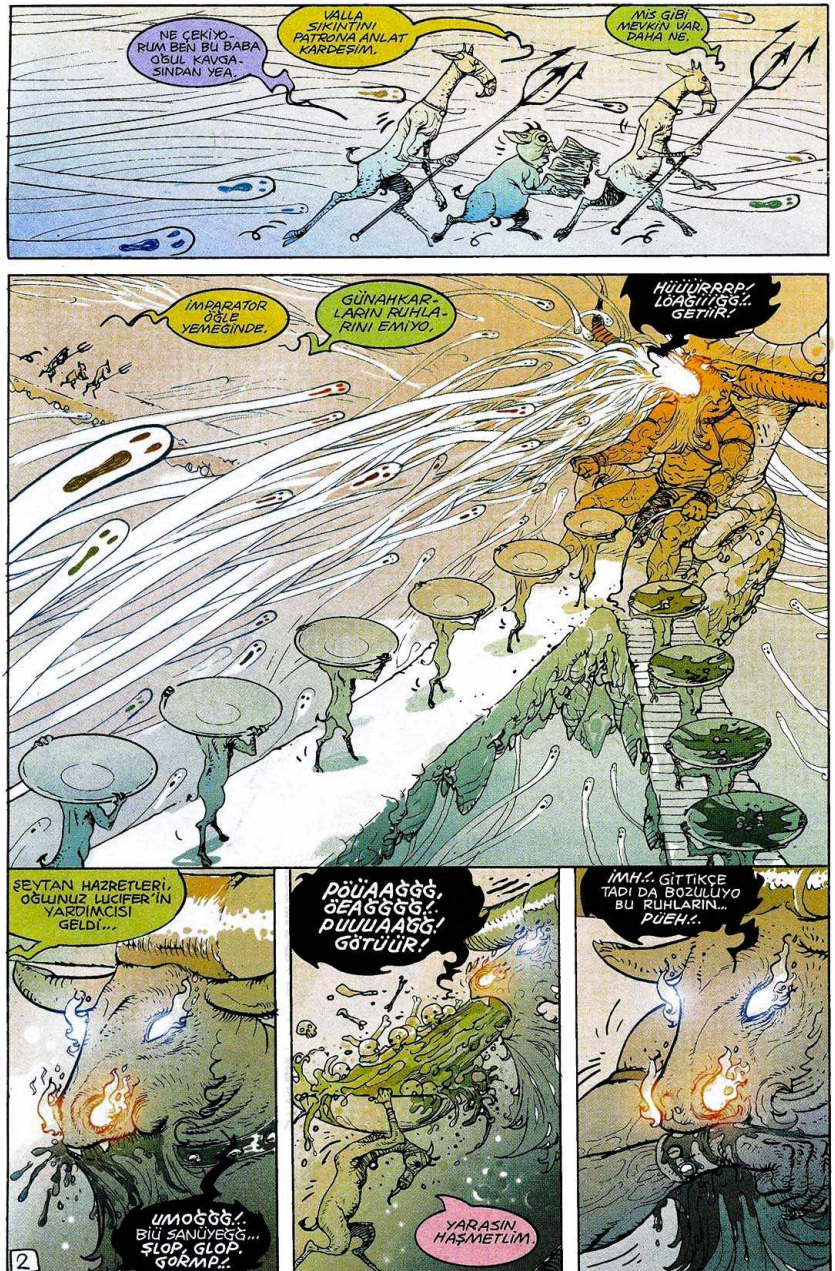
NE ÇEKİYORUM BEN BU BABA OĞUL KAVGASINDAN YEA.
VALLA SIKINTINI PATRONA ANLAT KARDEŞİM.
MİS GİBİ MEVKİ'N VAR. DAHA NE.
İMPARATOR ÖĞLE YEMEĞİNDE.
GÜNAHKARLARIN RUHLARINI EMİYO.
HÜÜÜRRRP! LOAĞIIĞĞ!. GETİİR!
ŞEYTAN HAZRETLERİ, OĞLUNUZ LUCİFER'İN YARDIMCISİ GELDİ...
UMOĞĞĞ!. BİLİ SANÜYEĞĞ... ŞLOP, GLOP, GORMP!.
PÖÜAAĞĞĞ, ÖEAĞĞĞĞ!. PUUUAAĞĞ! GÖTÜÜR!
YARASIN HAŞMETLİM.
İMH!. GİTTİKÇE TADI DA BOZULUYO BU RUHLARIN... PÜEH!.
2

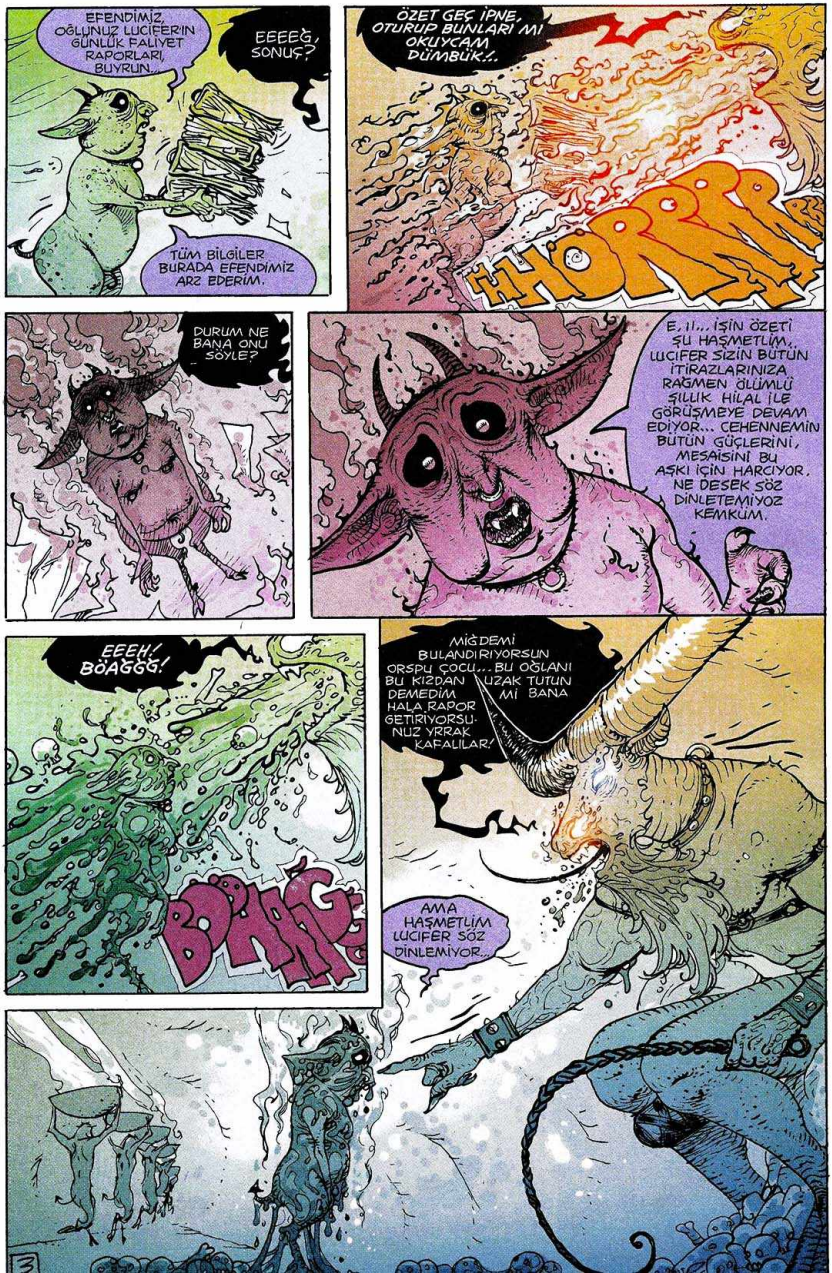
EFENDİMİZ, OĞLUNUZ LUCİFER'İN GÜNLÜK FALİYET RAPORLARI, BUYRUN..
EEEEĞ, SONUÇ?
TÜM BİLGİLER BURADA EFENDİMİZ ARZ EDERİM.
ÖZET GEÇ İPNE, OTURUP BUNLARI MI OKUYCAM DÜMBÜK:/..
HORROR
DURUM NE BANA ONU SÖYLE?
E, II... İŞİN ÖZETİ ŞU HAŞMETLİM, LUCİFER SİZİN BÜTÜN İTİRAZLARINIZA RAĞMEN ÖLÜMLÜ ŞİLUK HİLAL İLE GÖRÜŞMEYE DEVAM EDİYOR... CEHENNEMİN BÜTÜN GÜÇLERİNİ, MESAİSİNİ BU AŞKI İÇİN HARCIYOR. NE DESEK SÖZ DİNLETEMİYOZ KEMKÜM.
EEEH! BÖAĞĞĞ!
BRAĞ
MİĞDEMİ BULANDIRIYORSUN ORSPU ÇOCU... BU OĞLANI BU KIZDAN UZAK TUTUN MI BANA
DEMEDİM HALA RAPOR GETİRİYORSU. NUZ YRRAK KAFALILAR!
AMA HAŞMETLİM LUCİFER SÖZ DİNLEMİYOR..

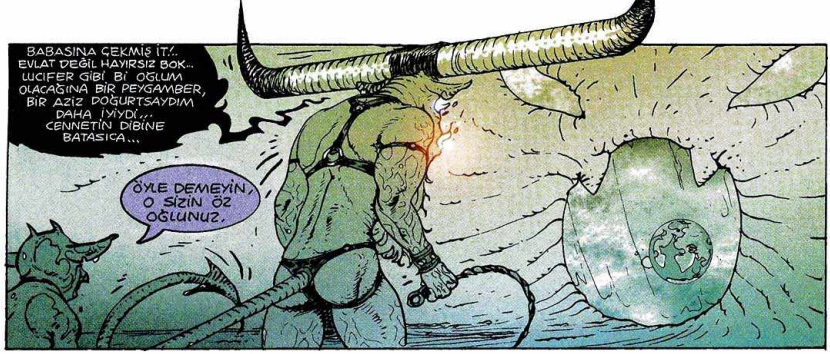
BABASINA ÇEKMİŞ İT.. EVLAT DEĞİL HAYIRSIZ BOK... LUCIFER GİBİ Bİ OĞLUM OLACAĞINA BİR PEYGAMBER, BİR AZİZ DOĞURTSAYDIM DAHA İYİYDİ... CENNETİN DİBİNE BATASICA...
ÖYLE DEMEYİN, O SİZİN ÖZ OĞLUNUZ.

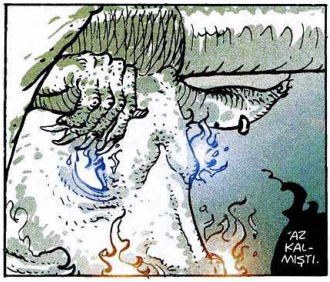
AZ KALMIŞTI.

HER ŞEYİ BİTİRMEYE AZ KALMIŞTI, SENELERCE UĞRAŞTIM, BİTMEK ÜZEREYDİ.

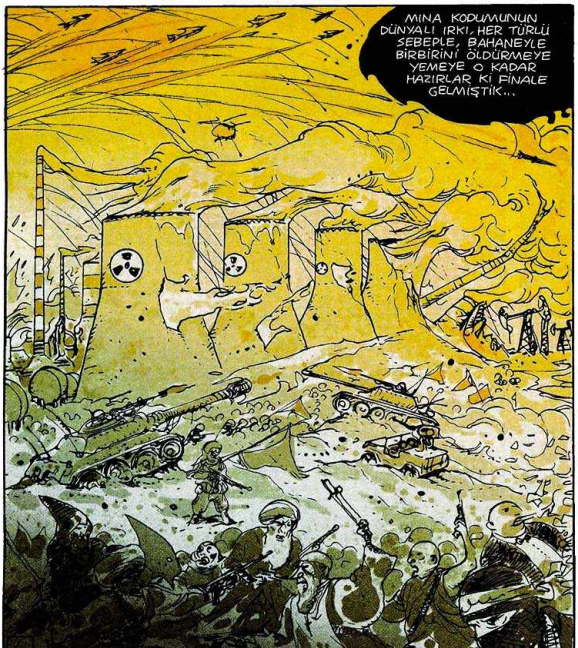
MİNA KODUMUNUN DÜNYALI IRKI, HER TÜRLÜ SEBEPLE, BAHANEYLE BİRBİRİNİ ÖLDÜRMEYE YEMEYE O KADAR HAZIRLAR Kİ FİNALE GELMİŞTİK...

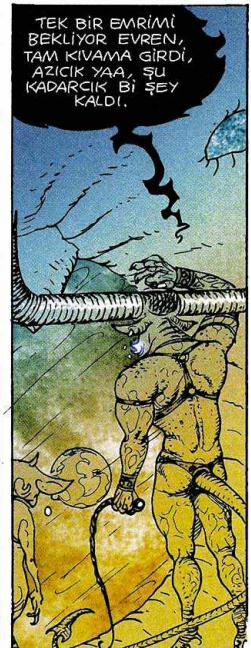
TEK BİR EMRİMİ BEKLİYOR EVREN, TAM KIVAMA GİRDİ, AZICIK YAA, ŞU KADARCIK Bİ ŞEY KALDI.

LÖÖAĞĞ!
Bu ırkını sktiğiminin dünyalılar işaretimi verdiğim an en büyük savaşa girecek ve onların illet ruhlarıyla kendime ziyafetin en kralını çekeceğim.

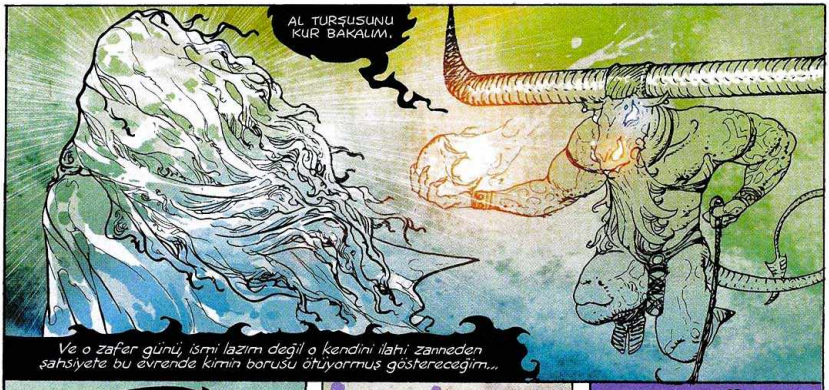
AL TURŞUSUNU KUR BAKALIM.
Ve o zafer günü, ismi lazım değil o kendini ilahi zanneden şahsiyete bu evrende kimin borusu ötüyormuş göstereceğim...

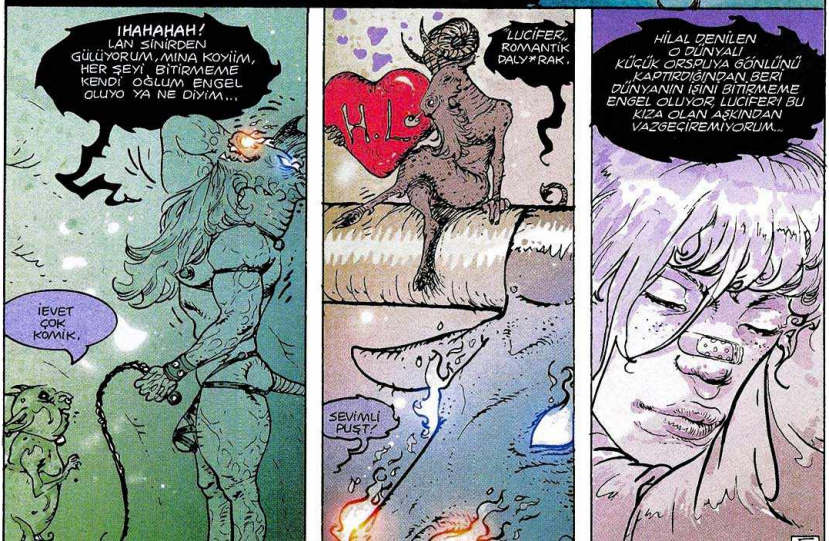
!HAHAHAH! LAN SİNİRDEN GÜLÜYORUM..MINA KOYİM, HER ŞEYİ BİTİRMEME KENDİ OĞLUM ENGEL OLUYO YA NE DİYİM...
İEVET ÇOK KOMİK.
LUCİFER.. ROMANTİK PALY*RAK.
H.L
SEVİMLİ PUŞT.
HİLAL DENİLEN O DÜNYALI KÜÇÜK ORSPUYA GÖNLÜNÜ KAPTIRDIĞINDAN BERİ DÜNYANIN İŞINI BITIRMEME ENGEL OLUYOR, LUCİFERİ BU KIZA OLAN AŞKINDAN VAZGEÇİREMİYORUM..

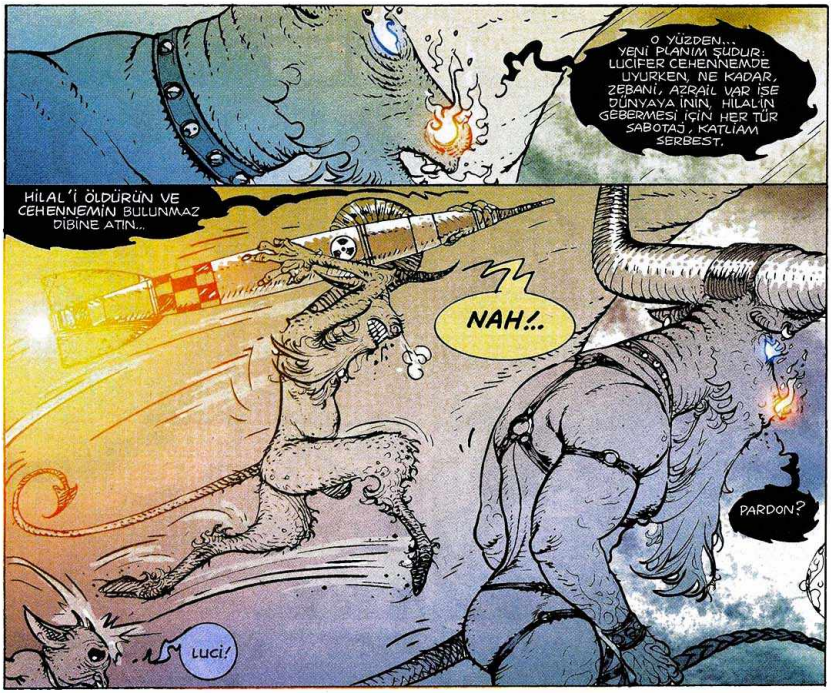
O YÜZDEN... YENİ PLANIM ŞUDUR: LUCİFER CEHENNEMDE UYURKEN, NE KADAR, ZEBANİ, AZRAİL VAR İSE DÜNYAYA İNİN, HİLAL'İN GEBERMESİ İÇİN HER TÜR SABOTAJ, KATLİAM SERBEST.
HİLAL'İ ÖLDÜRÜN VE CEHENNEMİN BULUNMAZ DİBİNE ATIN...
NAH!..
PARDON?
Luci!

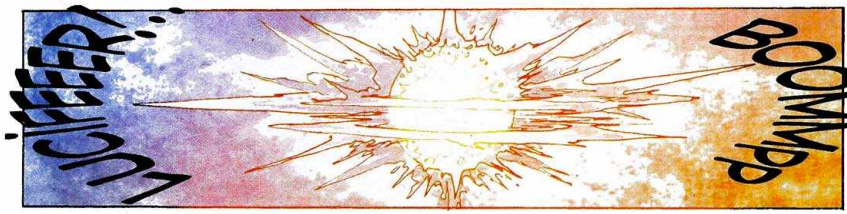
LUCIEEER!
BOOMP

bump!
huh?
O IŞIK NEYDİ YA GECE GECE HAVAİ FİŞEK Mİ?
Pöh. ORSPU ÇOCUKLARI.
6

VOLİ

Cansın Çağlar

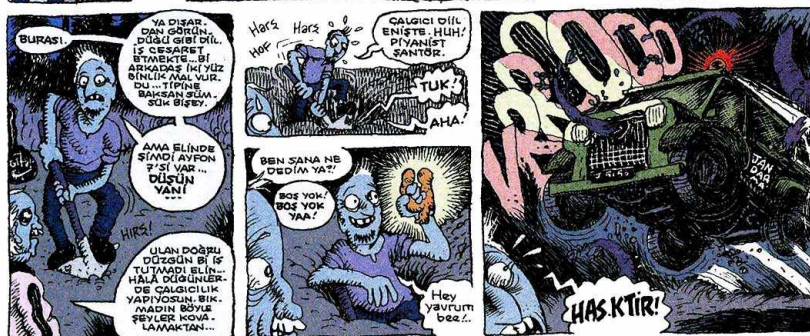

HOF HUH.
Ağzına soyiyim!
Ağzına soyiyim Volkan HUH!

!!!
OH İYİ...PARÇAYA BİŞİ OLMAMIŞ
ULAN JANDAR. MA G.TÜMÜZÜ KESİYODU HÂLÂ PARÇA DİYOSUN! NE İŞLERE GİRDİK SENİN YÜZÜNDEN! SAATLERDİR YABANDA DOLANIYO. RUZ.
GRUL! GURUL!

BEN ÇOK ACIKTIM KEŞKE SANDVİÇ FALAN BİŞİLER YAPSAYDIK BU KADAR UZUN SÜRECEĞİNİ TAHMİN ETMİYODUM.
ÖLÇÜP BİÇMEDEN G.TÜNLE İŞ YAPIYOSUN ÇÜNKÜ.
GURRUL!

DAYANAMAYACAM! AÇLIKTAN GÖZÜM KARARIYOR.
HIŞIR HIŞIR

HA?!
Enişte!

SEN ATEŞİ HAZIRLAMA. YA BAŞLA NİHİHİ!

ÇOF!

POV!

ULAN BAYA DA BİTİYMİŞ
LAN!

HOP! O BİZİM KISMETİMİZ! BEN GÖRDÜM ONU İLK! BIRAK!
NE DİYOSUN LAN BAS GİT! AV BULANIN DEĞİL VURANINDIR
PAT!
AĞUH LAN! S.KERİM BUNU AVADAN!

TAVUK MU SKİYON LAN G.T!
HE!
AIH.
ÇOT!

ÇOT AA!
EIK!

DAY!!!
BAYILTIYMIŞ MI LAN SENİ! HEA? BAYILTIYMIŞ MI?
ÇOT! ÇOTA ÇOT!
ENİŞTEA!!

ENİŞTEA AAAAAA!
GÖT!

...Bayıltttt
KUT!

KIPIR-DANMA!..
AIH!
ÇAT!
PAW
KÜTE!
GIN!
TOK!
TIK! TIK
TIK!
?!
TIK!
!EH HEH HEH!
PAT
PAT
PAT
PAT
HAH!
HEH HEH HEH
HEH HEH
HEH
TKRT
HIEG!
KIK!
RRRaa
Ihh.
BU İLERDE IŞIK VAR KOMUTANIM!..
IHH..TAVŞAN.. TAVŞAN! UNUT.. MA..TAVŞA.. NLARI...
DİYUP DİYUP
PAR-DON.
ELEKTRİK DERSİ
Volkan (kayınço)
Parçayı okutu-yorum erişte 30 bin ederi varmış.
çay-rum erişte 3-in ederi varmış.
bip!
EVET...
ÇÖZÜMLÜ TEST ON İKİN-Cİ SORUYA BAKIYORUZ...

Beni Tanıdınız mı?

Çalışma hayatında takım ruhu ve motivasyon çok önemlidir. Daha çok özel sektöre ait bu kavramlar, 2012 yılında SGK'ya bağlı bir kurumda müdür olan Adem Onar tarafından devlet katında denendi. Romantik müdür Adem Onar, motivasyon için çalışanlarına gönderdiği mailine, dalda tüneyen bir kuş ailesinin fotoğrafını ekleyerek bazı açıklamalarda bulundu: **"... Teşbihte hata olmasın ama mana olarak ekteki resim, Hizmet Sunumu Personelleri'ni temsil etmekte. Soldan dördüncü, kafası mavi, karnı kahverengi olan kuş da benim. Yani Genel Müdürünüz. Gözlerimi kapamışım, sizlerle beraber olmanın mutluluğunu, o dalda sizlerle beraber tadıyorum. İnanın o kuşlar gibiyiz. Ve SGK'yı semalara çıkaracağız Allah'ın izniyle..."**

Since 1986

Halka "sorun yok" mesajı vermek için en iyi yol yöneticinin şüpheli sıvıyı bizzat içmesidir. Bu akımı, bundan 30 yıl önce kameralar önünde radyasyonlu çay içen Bakan Cahit Aral başlatmıştı. Sonrasında, Kızılırmak suyunun arsenikli olduğu iddialarını yalanlayan Melih Gökçek, musluk suyunda radyasyon olmadığını kanıtlamak isteyen Tokyo Valisi Şintaro İşihara ve şebeke suyunda norovirüs olmadığını söyleyen Aksaray Belediye Başkanvekili Sadi Özdil kendilerini feda ettiler. Gizlice hastaneye kaldırıldığı haberlerini yalanlayan Sadi Özdil, Aksaray'da norovirüs salgınıyla hastaneye başvuranların sayısı 11 bini bulmuşken, **"Demir gibiyim. Hala musluktan şebeke suyu içiyorum,"** diyerek fedakarlık konusunda bütün arkadaşlarını geride bıraktı.

Şekli Tanımlayınız

11 Eylül 2007'de bütün hayatını özetleyen **"Ders almam, ders veririm!"** aforizmasıyla gazetecilere hadlerini bildirirken alt çenesi burun hizasına kadar gelmişti Fatih Terim'in. İmparator, kısa cümlelerde (özellikle had bildirme konusunda) her zaman iyi bir performans sergiledi. Fakat cümleler uzadıkça işler karışıyordu. Mesela şişkin egosuyla ilgili bir soruya, **"Bazen fazla ben diyorum galiba. Olabilir hatamı kabul ediyorum, ama kötü niyetli olmadığımı söylemek isterim. E yaptığım bir şeyi de ben yaptım, derim yani. Deli zekası var bende. Müfit'in karısı hep söyler, insanlarda iki lop varsa, Fatih Hoca'da dört lop vardır der, yalan mı? Çalışır benim kafam,"** cevabını vererek alçakgönüllü başladığı açıklamasının finalinde dört loba kadar çıkabiliyordu. Konu futbolun dışına çıktığında durum daha da içinden çıkılmaz bir hal alıyordu. Sinyor Terim, sağlam girdiği açıklamasının finalinden tamamen kitapsız ayrılmayı başarıyordu: **"Şu anda 4 tane kitap okuyorum. Hepsini aynı anda anlayabilecek kapasitedeyim. Biri "Vektör" diye bir roman, öbürü "Sevdalinka". En son Ahmet Altan'ınki miydi bitirdim. Neydi? Bir bayanınki vardı onun ismini getiremiyorum."**

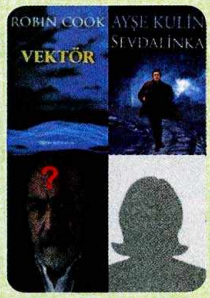

YANIK

Yetkin Gülmen

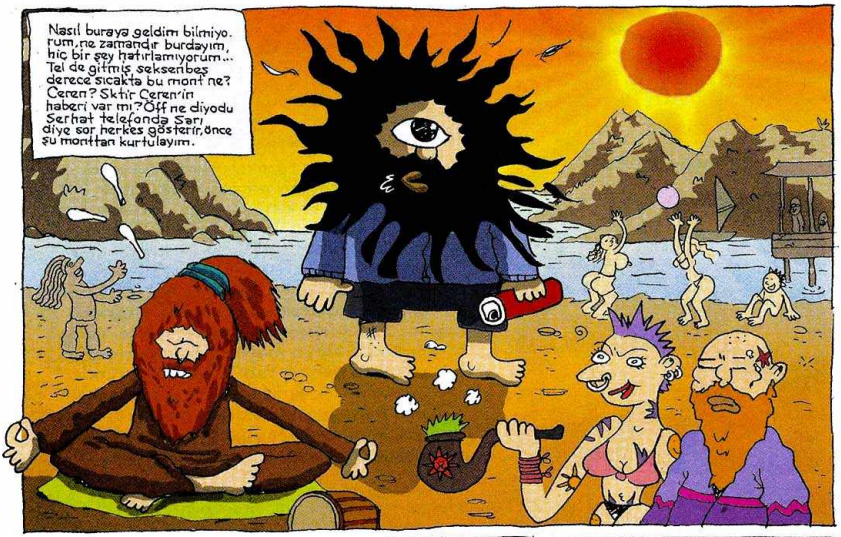

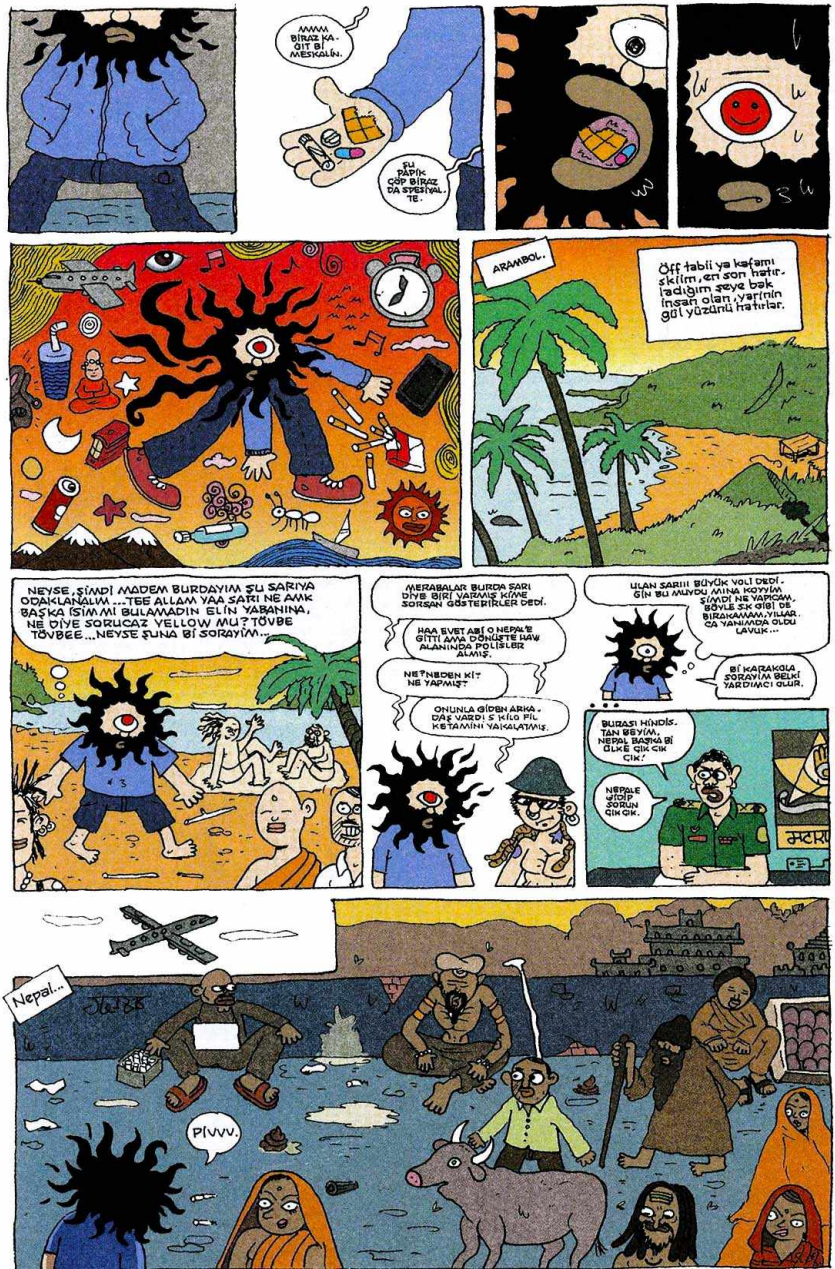
MMM BİRAZ KA-ÇIT Bİ MESKALİN.
ŞU PAPİK ÇÖP BİRAZ DA SPESİYAL. TE.
ARAMBOL.
Öff fabii ya kafamı ekilim, en son hatır-ladığım şeye bak insan olan ,yarının gül yüzünü hatırlar.
NEYSE,ŞİMDİ MADEM BURDAYIM ŞU SARIYA ODAKLANALIM ...TEE ALLAM YAA SATRI NE AMK BAŞKA İSİMMİ BULAMADIN ELİN YABANINA, NE DİYE SORUCAZ YELLOW MU? TÖVBE TÖVBEE...NEYSE ŞUNA Bİ SORAYİM...
MERABALAR BURDA SARI DİYE BİRİ VARMIŞ KİME SORSAN GÖSTERİRLER DEDİ.
HAA EVET ABİ O NEPAL'E GİTTİ AMA DÖNÜŞTE HAW ALANINDA POLİSLER ALMIŞ.
NE?NEDEN Kİ? NE YAPMIŞ?
ONUNLA GİDEN ARKA-DAŞ VARDI 5 KİLO PİL KETAMİNİ YAKALAMIŞ.
ULAN SARIII BÜYÜK YOLİ DEDİ. GİN BU MUYDU MİNA KOYUN SİKİYDİ NE YAPICAM. BÖYLE SİK GİBİ DE BİRANAMAM.YILAR. CA YANIMDA OLDU LAVUK...
Bİ KARAKOLA SORAYİM BELKİ YARDIMCI OLUR.
BURASI HİNDİS. TAN BİLİYM. NEPAL BAŞKA Bİ ÜLKE ÇIK ÇIK ÇIK.
NEPALE YİDİP SORUN ÇIK ÇIK.
Nepal...
PİVVV.

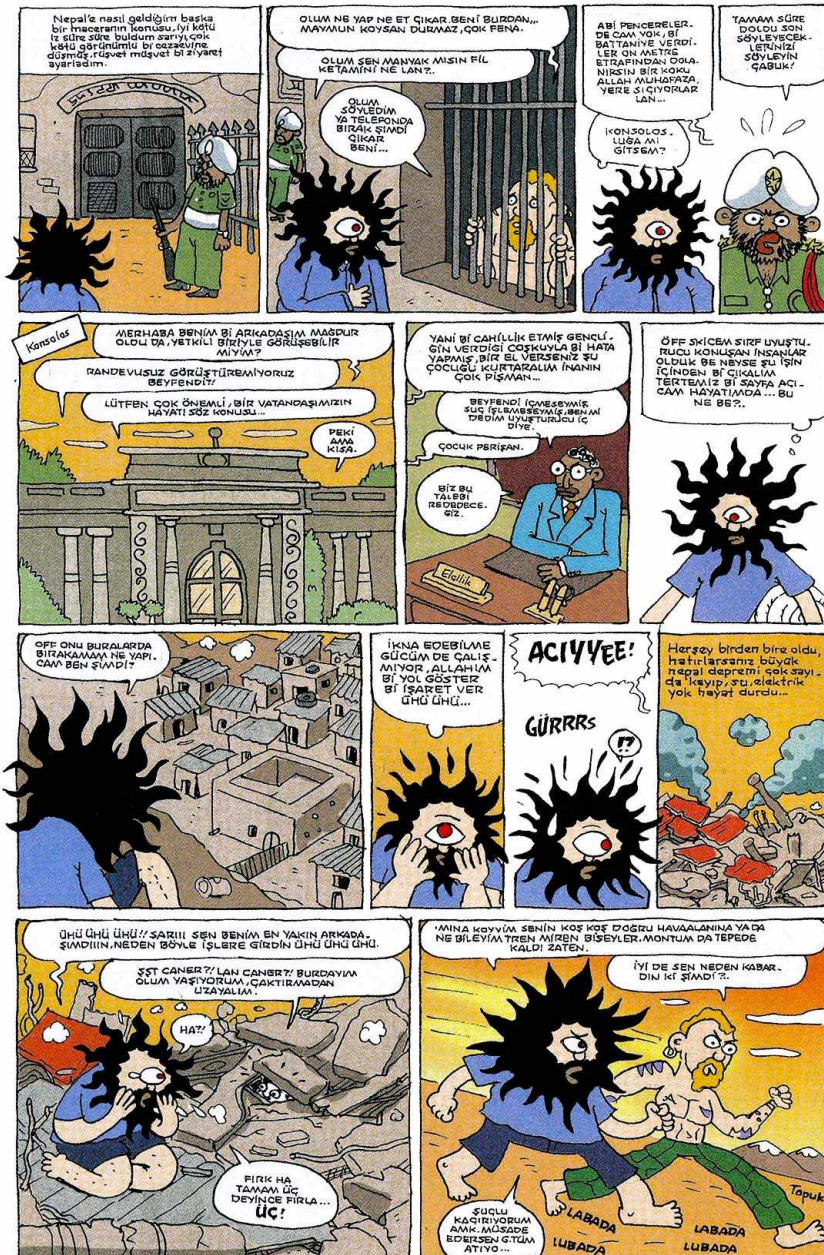
Nepal'e nasıl geldiğim başka bir maceranın konusu.İyi kötü iz süre süre buldum sarıyı,çok kötü görünümlü bi cezaevine düşmüş,rüşvet müşvet bi ziyaret ayarladım.
OLUM NE YAP NE ET ÇIKAR.BENİ BURDAN,.. MAYMUN KOYSAN DURMAZ,ÇOK FENA.
OLUM SEN MANYAK MISIN FİL KETAMİNİ NE LAN?..
OLUM SÖYLEDİM YA TELEFONDA BIRAK ŞİMDİ ÇIKAR BENİ...
ABİ PENCERELERDE CAM YOK,BİR BATTANİYE VERDİLER ON METRE ETRAFINDAN DOLANIRSIN BİR KOKU ALLAH MUHAFAZA,YERE SIÇIYORLAR LAN...
KONSOLOS.LUĞA MI GİTSEM?
TAMAM SÜRE DOLDU SON SÖYLEYECEKLERİNİZİ SÖYLEYİN ÇABUK!
Konsolos
MERHABA BENİM Bİ ARKADAŞIM MAĞDUR OLDU DA,YETKİLİ BİRİYLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİM?
RANDEVUSUZ GÖRÜŞTÜREMİYORUZ BEYFENDİ?
LÜTFEN ÇOK ÖNEMLİ,BİR VATANDAŞIMIZIN HAYATI SÖZ KONUSU...
PEKİ AMA KISA.
YANİ Bİ CAHİLLİK ETMİŞ GENCİ.GİN VERDİĞİ COŞKUYLA Bİ HATA YAPMIŞ,BİR EL VERSENİZ SU ÇOCUĞU KURTARALIM İNANIN ÇOK PİŞMAN...
BEYFENDİ İÇMESEMİŞ SUÇ İŞLEMESEMİŞ,BENİM DEDİM UYUŞTURUCU İÇ DİYE.
ÇOCUK PERİŞAN.
BİZ BU TALİBİ REDDEDECEĞİZ.
Edelik
ÖFF SKİCEM SIRF UYUŞTU.UYUCU KONUŞAN İNSANLAR OLDUK BE NEYSE ŞU İŞİN İÇİNDEN Bİ ÇIKALIM TERTEMİZ Bİ SAYFA AÇICAM HAYATIMDA... BU NE BE?..
OFF ONU BURALARDA BIRAKAMAMA NE YAPI.CAM BEN ŞİMDİ?
İKNA EDEBİLME GÜCÜM DE ÇALIŞMIYOR,ALLAHIM Bİ YOL GÖSTER Bİ İŞARET VER ÜHÜ ÜHÜ...
ACIYYEE!
GÜRRRs
!?
Herşey birden bire oldu,hatırlarsanız büyük nepal depremi çok sayıda'kayıp,su,elektrik yok hayat durdu...
ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜ!!SARIII SEN BENİM EN YAKIN ARKADAŞIMDIIIN.NEDEN BÖYLE İŞLERE GİRDİN ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜ.
ŞŞT CANER?!'LAN CANER?!'BURDAYIM OLUM YAŞIYORUM,ÇAKTIRMADAN UZAYALIM.
HA?!
FIRIK HA TAMAM ÜÇ DEYİNCE FIRLA... Üç!
'MINA koyyim senin koş koş doğru havaalanına ya da ne bileyim'tren mtren bişeyler.montum da tepede kaldı zaten.
İYİ DE SEN NEDEN KABARDIN KI ŞİMDİ?.
Tapuk
LABADA
LABADA
LUBADA
LUBADA
ŞUÇLU KAÇIRIYORUM AMK.MÜSADE EDERSEN GÜM ATIYO...

Tuvofi

cihan kılıç

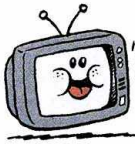

Yani bu fikir uzun zamandır aklımızdaydı aslında... Ama işte benim okulum, arkadaşlarım askerlik durumu falan derken ancak bu sene oturup "Hadi yapalım şu youtube kanalını" diyebildik...

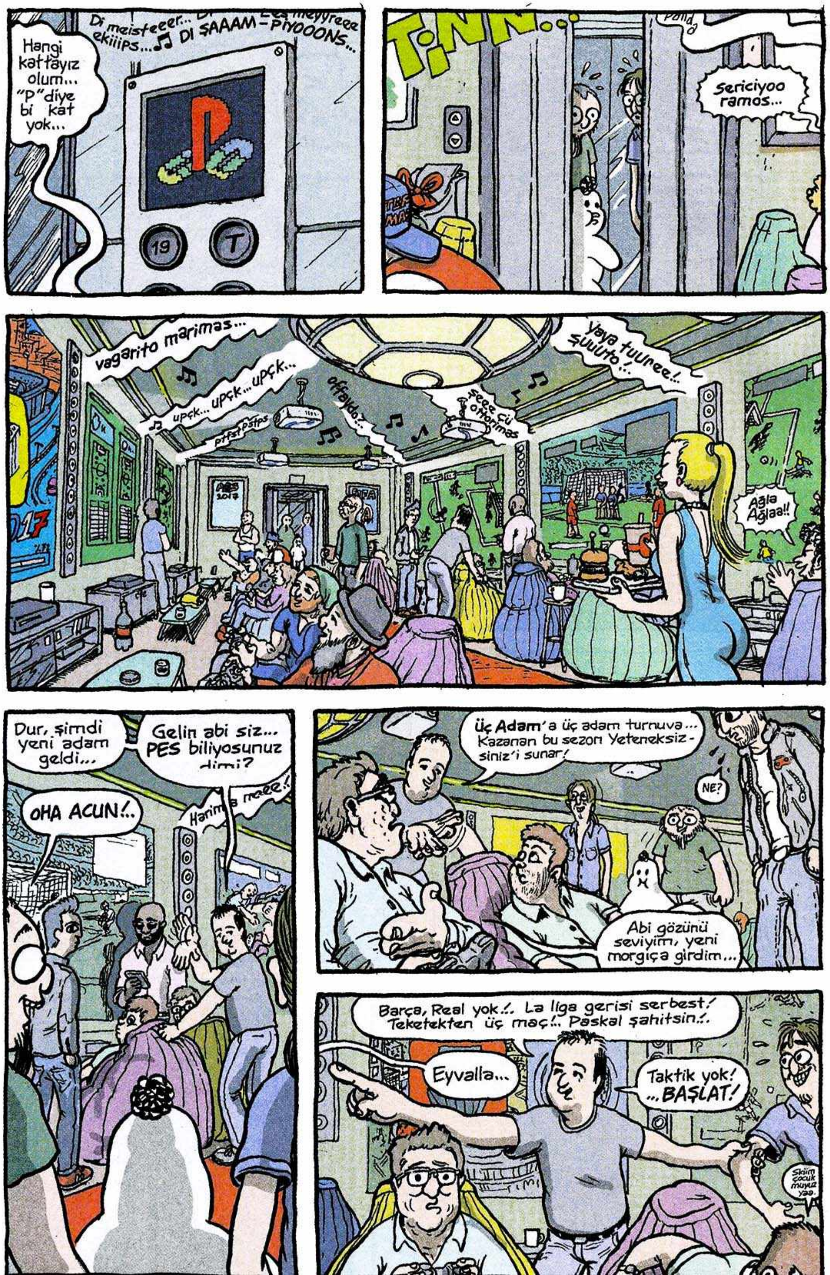
Hangi kattayız olum... "P" diye bi kat yok...
Di meisteeer...
ekiiips...♫ DI ŞAAAM - PIYOOONS...
TiNN...
Sericiyoo ramos...
vagarito marimas...
♫ upçk... upçk... upçk... upçk...
pffstpstps
offaydo!..
seee çü ottorimas
yaya tuuree!.. şuuuto!..
Ağla Ağlaa!!
Dur, şimdi yeni adam geldi...
Gelin abi siz... PES biliyosunuz dimi?
OHA ACUN!..
Üç Adam'a üç adam turnuva... Kazanan bu sezon Yeteneksiz-siniz'i sunar!
NE?
Abi gözünü seviyim, yeni morgıça girdim...
Barça, Real yok!.. La liga gerisi serbest! Teketekten üç maç!.. Paskal şahitsin!.
Eyvalla...
Taktik yok! ...BAŞLAT!
Skiim çocuk muyuz yaa.

Ulan demin ne güldüm... İzledim burdan, adamın ceketi giydirmişler sana... Dedim mikrofon mu takılmıyor nedir...
... Utandı dediler, Neyinden utanıyosun, genç adamsın zayıflarsın... Bak bu üçü zayıflıyor... Yollıcam yakında bunları...
Haaa... Yuh ! Sırtın baya killiymiş ...
... da takılacak şey diil... Lazer maşası kolay iş artık bunlar halledilir...
Ben, biliyosun bi kere çalıştığım adama sahip çıkarım... Ortada bırakmam... Zamanında bana sahip çıkanlar olmasa kendim bu noktoya gelemezdim... Fatih hoca olsun, Şanssal abi olsun...
O yüzden sıfır insanlarla çalışmayı seviyorum... Aslında başta seni değil Koksal'ı düşünmüştüm... de işte adam dengesiz... Sırtı da sahip çıkamam, saçma sapan hareketler yapar... ...Al başına belayı...
Ama sen şu utanma triplerinden bi kurtul bakalım... önümüzdeki sezon gönüllülerle Dominik'e gelebilirsin...
Peşafe ♫ Peşafe sexy ♫ sexy
Pardon ...
Alov..ooo muhterem üstad nasılsınız...
Sağlığınıza duacıyız napalım, oyalanıp duruyoruz işte...
Memnun kaldınız inşallah... Tammam montajdan sonra göndertirim son bi bakarsınız... Okey...
Yanımda bi saniye...
alsana ...
Neyse... Sen yine de kankalarına hemen söyleme bu Survivor olayını... Alttan alta kurulurlar sana...
alo.

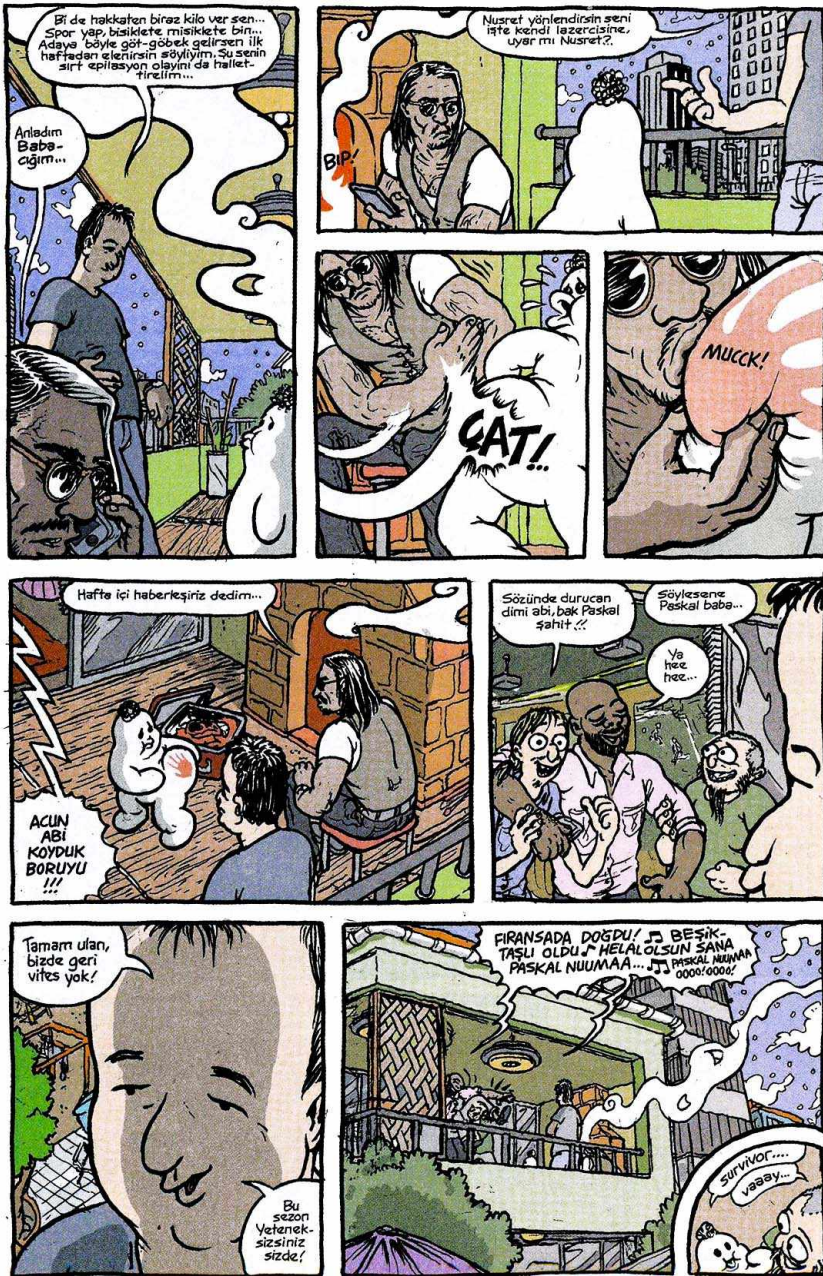
Bi de hakkaten biraz kilo ver sen... Spor yap, bisiklete misiklete bin... Adaya böyle göt-göbek gelirsen ilk haftadan elenirsin söyliyim. Şu senin sırt epilasyon olayını da hallettirelim...
Anladım Babacığım...
Nusret yönlendirsin seni işte kendi lazercisine, uyar mı Nusret?.
BIP!
ÇAT!..
MUCCK!
Hafta içi haberleşiriz dedim...
ACUN ABİ KOYDUK BORUYU !!!
Sözünde durucan dimi abi, bak Paskal şahit..
Söyleseme Paskal baba...
Ya hee hee...
Tamam ulan, bizde geri vites yok!
Bu sezon Yetenek-sizsiniz sizde!
FIRANSADA DOĞDU! ♫ BEŞİK-TAŞLI OLDU ♪ HELAL OLSUN SANA PASKAL NUUMAA... ♫ PASKAL NUUMAA OOOO!OOOO!
survivor....
vaaay...

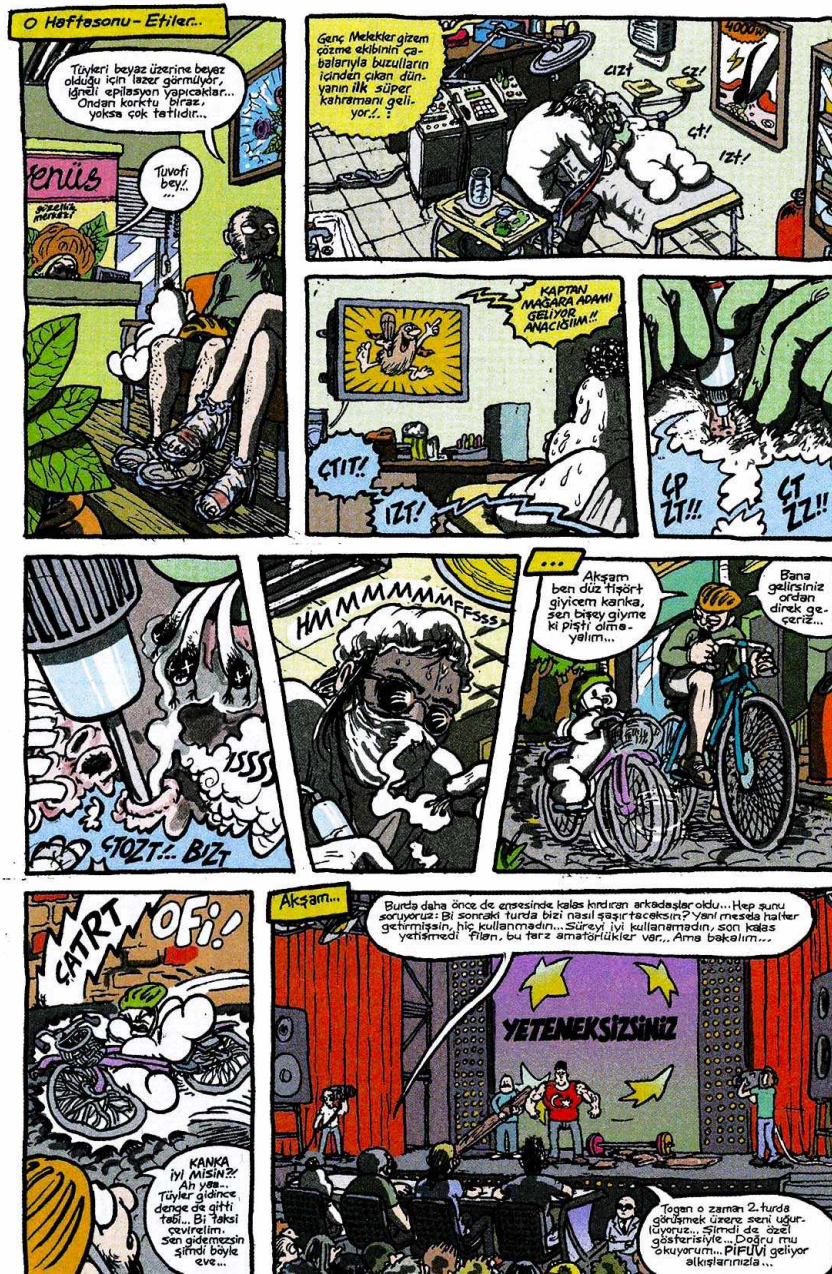
O Haftasonu - Etiler..
Tüyleri beyaz üzerine beyaz olduğu için lazer görmüyor, ilgneli epilasyon yapıcaklar... Ondan korktu biraz.. yoksa çok tatlıdır..
Tüvofi bey!.. ...
Genç Mekkler gizem çözme ekibinin çabalarıyla buzulların içinden çıkan dünyanın ilk süper kahramanı geliyor..!
4000mV
CIZT
SZ!
ÇT!
IZT!
KAPTAN MAĞARA ADAMI GELİYOR ANACIĞIM!!
ÇTIT!
IZT!
ÇP ZT!!
ÇT ZZ!!
HMMMMMMFFSSS
SSSS
ÇTOZT!.. BIZT
...
Akşam ben düz tişört giyicem kanka, sen bişey giyme ki pişti olmayalım...
Bana gelirsiniz ordan direk geçeriz...
ŞIRT
OFi!
KANKA iyi MİSİN?!
Ah yaa... Tüyler gidince denge de gitti tabi... Bi taksi çevirelim. Sen gidemezsin şimdi böyle eve...
Akşam...
Burda daha önce de ensesinde kalas kırdıran arkadaşlar oldu... Hep sunu soruyoruz: Bi sonraki turda bizi nasıl şaşırtacaksın? Yani mesela halter getirmişsin, hiç kullanmadın... Süreyi iyi kullanamadın, son kalas yetişmedi filan, bu tarz amatörlükler var,.. Ama bakalım...
YETENEKSİZSİNİZ
Togan o zaman 2. turda görüşmek üzere seni uğurluyoruz... Şimdi de özel gösterisiyle... Doğru mu okuyorum... PİFUYİ geliyor alkışlarınızla...

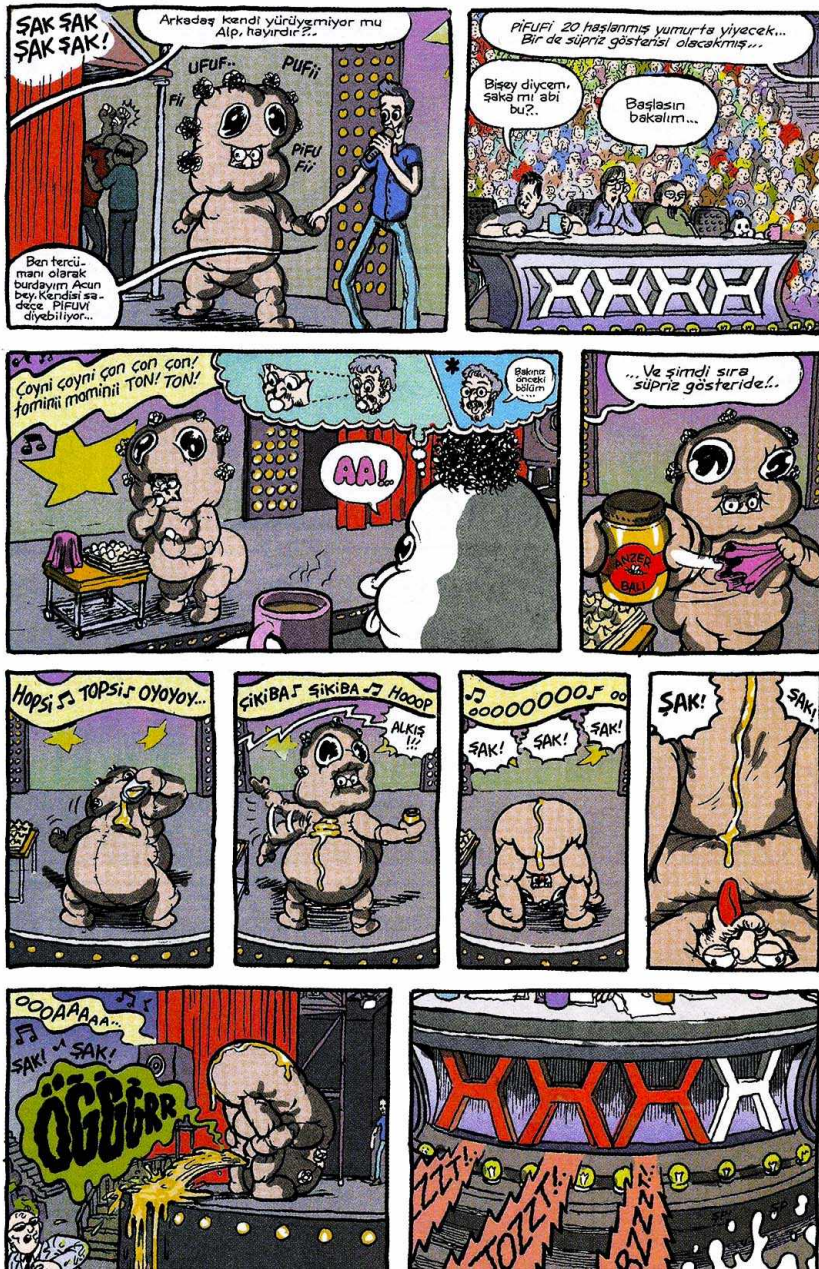
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK!
Arkadaş kendi yürüyemiyor mu Alp, hayırdır?..
UFUF..
PUFii
Fii
PİFU Fii
Ben tercümanı olarak burdayım Acun bey. Kendisi sadece PİFUVİ diyebiliyor...
PİFUFİ 20 haşlanmış yumurta yiyecek... Bir de süpriz gösterisi olacakmış...
Bişey diyicem, şaka mı abi bu?..
Başlasın bakalım...
Çoyni çoyni çon çon çon! tominii mominii TON! TON!
AA!..
Bakıma ihtiyacı bölüm.....
...Ve şimdi sıra süpriz gösteride!..
HANZER BALI
Hopsi♫ TOPSi♪ OYOYOY...
ÇiKiBA♪ ŞiKiBA♫ HOOOP
ALKIŞ !!!
♫ OOOOOOO♪ oo
ŞAK!
ŞAK!
ŞAK!
ŞAK!
ŞAK!
OOOAAAAA..
ŞAK! ŞAK!
ÖĞĞĞRR
ZLT!..
TOZZ!..
ZINNN

Evet... Bi paspasla alalım şeyleri... Yani anlayabiliyorum, şimdi 20 yumurta, kostüm, sıcak, bi de öyle bi hareket... Anzer balı da ağırdır bildiğim kadarıyla...
Kaza değil ya, böyle bi akım var... Sevimli bi şeyle sert bişey... Ama işte çok yapıldı ve eskidi biraz sanki...
O tarz Tuvofi'nin alanı sayılır aslında... Ne diyosun abi?
...
ALKIŞLARLA UĞURLUYORUZ PİFUVİ'Yİ...
ŞAKŞAK ŞAK! Şimdi küçük Burak geliyor sahneye... ŞAKŞAKŞAKŞAK!
-Hoşgeldin Burak... Bize biraz kendinden bahset. -12 yaşındayım.. Sokaklarda yaşıyorum... Şarkı söylüyorum, oyaşımla hareket çekebiliyorum..
1) BALLAMA
2) SÜTLÜK
3) BATIM
4) DİLİ
5) DÖŞ
6) KOBE YAĞI
JOHN DEFK
BALLAMA TÜYÜ...
CASSS...
MMFESSS
Babaya özel dedik...
Baba, bak eti böyle yiycen ahe. Bırak o çatalı, bu böyle yenür da...
Karışmabaa!..
Karışmayın ha babaya!
İyi kötü, böyleilkle ilk kilosunu veren kahramanımız Tuvofi, sağlıklı bir şekilde zayıflamaya devam edebilecek mi? Yoksa önce hızla kilo verip çok daha fazlasını mı alacak? Çünkü genelde öyle oluyor, sonra da insanın şevki kırılıyor... Bakkeyif

PARALEL EVRENDEN HORTLAK ÖYKÜLERİ

editör memo iş başında

ZEVKİN BEDELİ

Barış UYGUR

Fırat Budacı, bir tabelacı dükkânının arka odasında, uzun zaman önce bir kaç naylon ve mandal karşılığında eskiciye verilmesi gereken bir çekyata uzanmış kaderine lanet okuyordu. Her şey iki hafta önce başlamış, ilk kez bu kadar zor duruma düşmüştü. Prag'da olanları hatırladı acıyla.

Hayatı boyunca CIA, MI6, BND ve Mossad tarafından peşine yollanan onlarca ajanı atlatabilmiş, her birini aile mezarlıklarında kendilerine ayrılan yerlere gönderirken hiç zorlanmamıştı. Belki de bu yüzden kendisine bu kadar çok güvenmek hatasına düşmüş, bu güven de tedbirsizliği beraberinde getirmişti: Prag'daki Rus büyükelçiliğinden çaldığı kriptoları oteldeki kasasına koyduğunda her şeyin bittiğini düşünmüştü. Müşterisi bekleyebilirdi ve Fırat Budacı bir haftalık Prag tatilini de müşterisinin masraf listesine ekleyebilirdi. Ne de olsa bu işten çok kazanacaktı müşterisi olan Roman Abromoviç.

İşte o bir haftayı nasıl geçireceğini düşünürken, kendiliğinden buldu cevabını. İnsanın aklını başından alacak bir kadın… Fırat, Karl köprüsü üzerinde durmuş, dingin suları izlerken bir sesle irkildi:

"Birini mi bekliyorsunuz?"

Döndüğünde hayatı boyunca gördüğü bütün kadınların en güzeliyle karşılaştı. Belki daha güzel kadınlar görmüş olabilirdi ve belki de dünyanın tüm kadınları güzeldi. Ama işte, olur ya bazen; bir anda dünyanın bütün güzelliği bir tek kadının kırılgan bakışlarında birleşivermişti işte.

"Evet," dedi Fırat temkinli bir sesle ve gözlüklerini düzelterek *"Ama kimi beklediğimden emin değilim. Ya siz? Bayan?"*

"Karen Grabowsky," dedi kadın. *"Danzig'ten geliyorum. Birini beklemiyorum ama bu köprü insanda birini bekleme arzusu uyandırıyor."*

"Ah, buna karşı çıkamam. Ben Budacı, Fırat Budacı. Tanıştığımıza memnun oldum."

Ama Karen sanki bunu duymamış gibi köprünün korkuluklarına yaslandı ve nehrin doğduğu kaynağı görebilecekmişçesine baktı ufuklara.

"Biraz önce burada bir gökkuşağı vardı," dedi sol eliyle, bir perçemini maviye boyadığı saçlarını yüzünün gerisine atarken. *"Nehrin bir yakasından diğerine kadar uzanan bir gökkuşağı..."*

Fırat, tam havanın uzun süredir gökkuşağı oluşmasına yetecek kadar nemli olmadığını ve yağmur da yağmadığını söyleyecekti ki sustu: Karen'in gözlerinden birer damla yaş yanaklarına süzülmüştü. Kim bilir belki de bu tek göz yaşı damlasının neminde oluşmuş bir gökkuşağıydı bu.

"Siz… Ağlıyorsunuz Bayan Grabowsky..."

"Sizi daha önce tanımamış olduğum için ağlıyorum," dedi ve kan kırmızısı dudaklarını büzerek Fırat'a döndü. Fırat bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu ve aniden sarılarak dudaklarını Karen'in dudaklarına bastırdı.

İşte o an dünyanın tüm gökkuşakları Prag üzerinde birleşti, hepsi bir olup kapladılar gökyüzünü. Fırat Budacı ve Karen Grabowsky'nin isimleri nehrin iki yanında, en tutkulu aşkların ateşi ve görünmez havai fişeklerle yazıldı. İki yabancı sevgili aceleyle girdikleri otel odasında belki bir ömür geçirdiler, belki sadece bir gün. Zaman mola vermiş, evrenin tüm göreceli kavramları saygı duruşuna geçmişti. Prag'taki İkinci Richard otelinin 408 numaralı odası, iki yabancının birbirini tanımak için giriştiği bir muharebe alanına dönmüştü.

Sonra işte bitti. Fırat Budacı uyandığında Karen'i bulamadı yanında. Üstelik odasındaki kasa da boştu. Derhal Roman Abromoviç'i aradı.

"Bay Abromoviç?"

"Evet Budacı. Gereken belgeleri toparlayabildiniz mi?"

"Aslını isterseniz hayır... Bakın... Açıklayabilirim."

"Açıklama istemiyorum Budacı. Kriptoları istiyorum."

Ama olmadı. Abromoviç'in istediği kriptolar bir hafta sonra Putin'in önündeydi. Abromoviç bir daha asla Rusya'ya dönemedi ve Londra'dan Prag'a bu işin hesabını sormak için iki adamını gönderdi. Hoş o iki adam yeteri kadar yetenekli olsalar Abromoviç'in Budacı'ya ihtiyacı da olmazdı ya... Tek verebildikleri hasar Fırat'ın sol ayağına sıkılmış dört adet kurşun oldu. Bu dört kurşun her ikisinin de hayatları boyunca sıktıkları son kurşunlardı.

Fırat Budacı, bir kargo treni ve ardından bir balıkçı teknesi aracılığıyla Karadeniz üzerinden İstanbul'a döndükten sonra derhal Memo Tembelçizer'i aradı.

"Alo... Memo?"

"O! Fırat Bey! Nerelerdesiniz efenim? Sizi gören cennetlik..."

"Zevzekliği bırak. Şile taraflarındayım... Beni buradan aldır... Ölebilirim..."

İşte şimdi Memo Tembelçizer'in grafik atölyesinin arkasındaki küçük bir odada iyileşmeyi bekliyordu. Memo Tembelçizer telefonu alır almaz en güvendiği adamını Şile'ye göndermiş ve Fırat'ı buldurmuştu.

"Buraya geldiğinizi bilen kimse var mı Fırat Bey?"

"Hayır yok. Neden sordun?"

"İlginç. İki gündür birileri arıyor, biz de tabela işi diye seviniyoruz ama sonra sizi aradıkları ortaya çıkıyor. Ha ben kimseye bir şey söylemedim tabii."

"Peki kim? Nasıl biri? Erkek, kadın?"

"Sanırım sizi bir kadının aramasını bekliyorsunuz?"

Başını önüne eğerek, *"Belki,"* dedi Fırat.

Memo Tembelçizer, Doktor'u grafik atölyesinin arka odasında bırakıp eve geldiğinde telefon çalıyordu. Yetişemedi. Kendisine bir kahve koydu ve günün yorgunluğunu atmak için herkesten gizlediği hobisine, Origami'ye oturdu. Kâğıtları kesiyor katlıyor yapıştırıyor çeşitli şekiller, kuşlar ve nesnelere benzetiyordu. Yıllardır her akşam yapardı bunu ve gizlerdi herkesten bir sır gibi. Telefon tekrar çaldı.

"Alo?"

"Memo Tembelçizer?"

"Kiminle görüşüyorum."

"Grabowsky. Fırat Budacı'ya bir mesajım var."

Memo Tembelçizer önce bir süre sessiz kaldı sonra sessizliğinin ikrara yorulacağını düşünüp konuştu:

"Onu tanıdığımı nereden çıkarıyorsunuz?"

"Bana yalan söylemenize gerek yok."

"O yüzden söylemiyorum zaten. Tanımıyorum dedim size Bayan Grabowsky. Bu numarayı nereden buldunuz? Ben kendi hâlinde bir esnafım? Sizin tabela işi mi vardı? Ne vardı?"

Zavallı adamın yalan söyleyemediğini anlayan kadın güldü,

"Şimdi bunları bir kenara bırakalım, kapınızda bir araba bekliyor bay Memo Tembelçizer."

"Bineceğimi nereden çıkardınız?"

"Dostluğunuz diyebiliriz."

Memo telefonu kapattıktan sonra masanın üzerindeki kâğıttan güvercine baktı ve kararını verdi. Dışarı çıktı. Dışarıda siyah bir limuzin onu bekliyordu. Arka kapı açıldı, içeri girdi. Karşısında elinde ince, yeşil benekli bir puro tutan yabancı biri vardı. İki yanında da birbirinden güzel, dekolteleri annelerini kalpten götürecek kadar kısa iki kadın vardı. Purosunun dumanını üfleyen adam aksanlı bir sesle:

"Memo Tembelçizer!" dedi. *"Ya da Memiş Tembelçizer mi demeliydim... Herkesten gizlediğini nüfustaki adınız bu çünkü..."*

"Nasıl isterseniz," dedi Memo en yakınlarından bile gizlediği adını bu gizemli adamın bilmesine şaşarak.

"Kâğıttan oyuncaklarınıza hayli düşkünsünüz öyle değil mi?"

Memo Tembelçizer'in başından aşağı kaynar sular döküldü

sanki. Asıl adının Memiş olduğunu bilmesi yetmiyormuş gibi herkesten gizlediği tek eğlencesini, origamiyi de biliyordu adam.

"Şaşırmayın Tembelçizer. Sizi çok iyi tanıyoruz," dedi ve cebinden bir kâğıt çıkararak okumaya başladı.

"1970'te Ortadoğu'da maoist falanjist bir örgütün logosunu yaptınız. O dönemde Japon Kızılordu'yla tanıştınız. 1979'da Srilanka'daydınız. Tamil gerillalarına logo, kurumsal kimlik tasarımı ve afişler yaptınız. Üstelik komik denebilecek bir fiyata."

"İyi bir tüccar değilim demek ki," Memo Tembelçizer başını hafifçe yukarı kaldırıp adamın yanındaki kadınlardan birinin dekoltesinden içeri bakmaya çalışarak.

"Ah, lütfen zekâmıza hakaret etmeyin. 1987'de tekrar ortaya çıktınız. ETA'nın yayın organlarına modern tasarımlar yaptınız, Birleşik Devletler'de bilinçaltına yönelik ETA bilboardları tasarladınız ama başarılı olamayacağınızı anlayınca ortadan kayboldunuz. 1990'dan beri kayıptınız. Tıpkı aynı tarihten beri kendisinden resmi olarak haber alınamayan Fırat Budacı gibi. Eh ikiniz bir arada düşünmek zor değildi. 1990'dan beri Doktor için çalıştığınıza eminiz. Bu grafik atölyesiyle de para akladığınızı biliyoruz, yoksa mahalledeki esnafa tabela yaparak değil evinizin garajindaki Range Rover'ı, bir bisiklet bile alamazdınız."

"Bay? Ee adınızı unuttum bağışlayın."

"Zekice," dedi adam ve güldü, *"ama yeteri kadar değil. Adımı söylemedim ve söylemeye niyetim yok."*

"Bundan asıl niyetinizin benim çıkarlarımla uyuşmadığı anlamını çıkarabilir miyim?"

"Hayır. Sadece canına düşkün bir adamım. Sizi konuk olarak götürüyoruz."

"Nereye?"

"Bir davet varsa... Onun verildiği bir yerde vardır öyle değil mi?"

Adam söylediğinin komik olduğunu düşünse de muhtemelen kendi dilinde bile komik olmayan bir ifadeydi bu ama hem adam hem de yanındaki birbirinden güzel kadınlar güldüler. Kadınlar gülünce Tembelçizer de yıh yıh yıh diye güldü ve dükkâna varana kadar bir daha konuşmadılar.

Limuzin dükkânın önünde durdu, Memo Tembelçizer cep telefonuyla Fırat'ı aradı ve çağırdı. Kaçmasını sağlamanın bir yolu olmadığını biliyordu.

Doktor da geldikten sonra TEM otoyoluna çıkarak hız limitlerini zorlamaya başladılar. Arabanın içine göz gezdiren Fırat,

"Bu güzel hanımlarla ve bu beyefendiyle beni tanıştırmayacak mısın Memo?" diye sordu.

"Sen bir dene istersen," dedi Memo Tembelçizer.

Havaalanının B kapısından giriş yapıp bir jete bindiler. Uçak havalandı.

"Sanırım artık bize nereye gittiğimizi söylersiniz?" diye sordu Budacı.

"Önce biraz rahatlamanız gerek diye düşünüyorum," dedi adam.

Limuzinde iç geçirerek seyrettikleri iki güzel kadın kabinden içeri girdi ve bulutların arasında bir zevk ayini başladı. Doktor ve Memo Tembelçizer stresin getirdiği bütün yükü iki güzel kadına aktardılar. Sevişirken *"Bana Memiş de! Bana Memiş de!"* diye inliyordu Memo Tembelçizer.

İki adam da defalarca seviştikten sonra koltuklarında uyuya kaldılar.

Kendilerine geldiklerinde uçakta değil, çok yüksek tavanlı, oymalı kakmalı ve altın varaklı dekorasyonuyla insanı küçülten bir odada, elleri ve ağızları bağlı olarak yalnızdılar. Odanın bir köşesinde Memo, diğer köşesinde Fırat vardı.

Limuzinin arkasında oturan adam içeri girdiğinde uyanmalarının ardından saatler geçmişti. Adam yanlarına gelip ağızlarındaki bez parçalarını çözdü.

"Neden?" diye sordu Fırat Budacı.

"Şaka mı bu? Büyükelçiliğimize girip, kriptolarımızı çaldınız."

"Ama onlar benden de çalındı."

"Biliyorum. O iş Ilona'nındı. ya da sizin bildiğiniz ismiyle Karen Grabowsky'nin."

Fırat bir an nefessiz kaldı ve başını önüne eğdi. konuşma sırası Memo Tembelçizer'deydi:

"Abi beni niye aldınız, benim ilgim yok bu adamla, gözünüzün yağını yiyim salın beni..."

"Üzgünüm Bay Memiş, siz yancılıktan yandınız."

"Peki uçaktaki kadınlar neydi? Neydi o şatafat, neden? Bari onları bir daha görseydik..."

"Eh... Bay Putin ölmeden önce güzel bir kaç saat geçirmenizi istedi. Çünkü sevişmek insanı hayata bağlar, insan sevişikten sonra ölümü daha zor kabullenir..."

Fırat zorlanarak sordu.

"Peki ya Karen? Ya da doğrusu buysa... Ilona?"

"Aslını isterseniz... O öldü. Çünkü görevi sadece sizin nerede olduğunuzu saptamaktı, sizinle yatağa girmek değil. Maalesef Bayan Ilona Putin, dün toprağa verildi ve sanırım sizden almak istediği intikamın bir sebebi de budur Bay Budacı... Ilona, Bay Putin'in karısıdır."

Ve sonra ikisinin ağzını da tekrar bağlayarak odadan ayrıldı. Memo Tembelçizer bağlandığı sandalyeden kurtulmak için çırpınmaya başladı. Fırat Memo'yu uyarmak istese de ağzı bağlı olduğu için sadece mırıltılar çıkarabiliyordu. Memo sandalyesini ileri doğru ittirdiğinde kaba etleriyle sandalyenin arasına sıkışmış fünye serbest kaldı ve Memo Tembelçizer "Hayıır!" diyerek patladı. Fırat Budacı kafasını iki yana sallayarak Memo'nın kıçının altındaki fünyeyi farkedememiş olmasına hayıflandı. Hâlbuki sadece biraz daha beklese, Fırat, uzun zaman önce PLD tekniğiyle zirkonyum kaplattığı işaret parmaklarının tırnaklarıyla bağlı olduğu ipleri çözecek, fünyenin üzerine basınç uygulayarak tıpkı şimdi yaptığı gibi oturduğu sandalyeyi altındaki bombayla birlikte karşısındaki kapıya doğru fırlatacaktı.

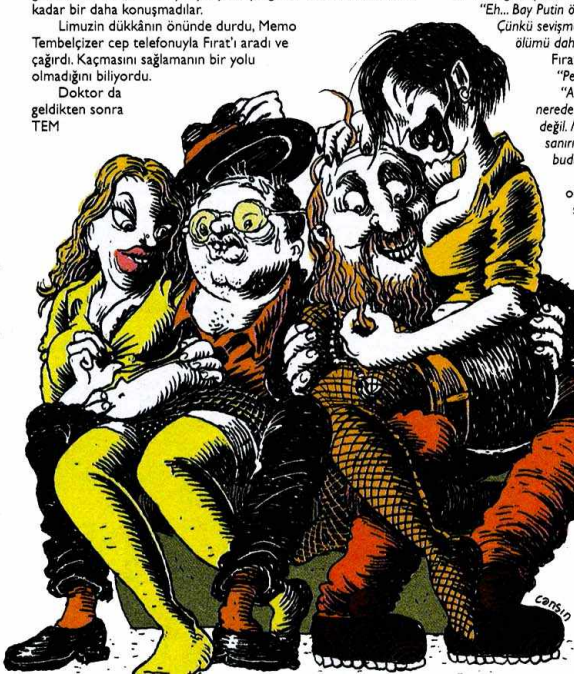

Fırat Budacı, kıçı patlayan Memo Tembelçizer'e bakarak "Yazık," dedi, "Keşke biraz bekleseydin." Ve bir kere elleri serbest kaldıktan sonra, Fırat'ın zorla getirildikleri Soçi'den İstanbul'a gelmesi çok da uzun sürmeyecekti. Sadece bu kez yanında Memo Tembelçizer olmadan.

HANİFE?HAAA? ADINI DUYDUM GİBİ ÖNCEDEN, ŞU SALAK BADİGARDIN SEVGİLİSİ...
YÜRÜ!
DEMEK BUNU MIKIYOR DENİZ İTİ!.
ANANI! DENİZ BU!.
YÜRÜ!
DENİZ! BİTANEM? DENİZ!
NE YAPTIN ONA OROSPU?
YARAMAZLIK YAPTI. BEN DE BİRAZ ÖLDÜRDÜM ONU!
HIR
GIIRMM...
HIIIRM
GROAAAR... HIIARR..
DENİZİME DOKUNANI YERİM LAN BEN!
?!?
PARÇALIYÇAM LAN SENİ OROSPU! GEBER MINA KODUĞUMUN KARISI!
AL! AL'AL AL!
DUR! DUR BE! MANYAK KADIN!
AH!
BABASINI MIKTIĞIM KARISI BANA DA ATEŞ ETTİ... GEBER EMİ!
HIMHH...

DENİZ! CANIM BENİM!
DENİZ? DENİZ? UYAN YAA!. KALK AMINA KOYUM YA...DENİZ KALK-SANA LAN! OF YAA DENİZ YAA!
YAAA DENİZ YAA! NE OLUR ÖLME YAAA! HADİ Bİ TANEM KALK!
NE OLDU? NERDEYİM BEN? HANİFE?
ANAM VAY!!
AHA! YAŞIYOR ŞEREFSİZ!
DAMSALAKLIĞIN SONU Bİ İŞTE, ADAMI BÖYLE VURURLAR!.. HA GAYRET OLDU İŞTE!
AHH! ÇOK AÇIYO... BAY İZAK NERDE? ONU DA ALIP GİDELİM.
BAKIN MEMUR BEY, BU EVDEN BU GECE GELEN İKİNCİ SİLAH SESİ, CEP TELEFONU PATLADI FİLAN DEYİP BİZİ KANDIRIYOR BU HANFENDİ...
...ZATEN TUHAF BİR KADIN... EVET EMİNİM BAYAĞI SİLAH SESİ BU! ...TAMAM!
BİR BKP GÖNDERİYORUZ ŞİMDİ...
BU MANYAK KARI AYILMADAN GİDELİM, İZAYALIM BURDAN!
UYANIRSA Bİ DAHA KIRARIM KAFASINI GÖZÜNÜ KAKTASIN...
BU İZAK KİM?
AVİLDİ-PAT-PAT
POLİS SİRENİ! ÇABUK!
GRUP AKI YAPIYODUNUZ BU İZAKLA FALAN?
YA BİR SUS YA! KOŞ KOŞ!
AMİRİM HERİF BULDOZER GİBİ ÜZERİMDEN GEÇİP SİTEYE GİRDİ, KESİN O ATEŞ ETMİŞTİR!
SİLAH SESİNİN GELDİĞİ EVİ GÖSTER..
KİM O?
POLİS ASAYİŞ BÜRO!

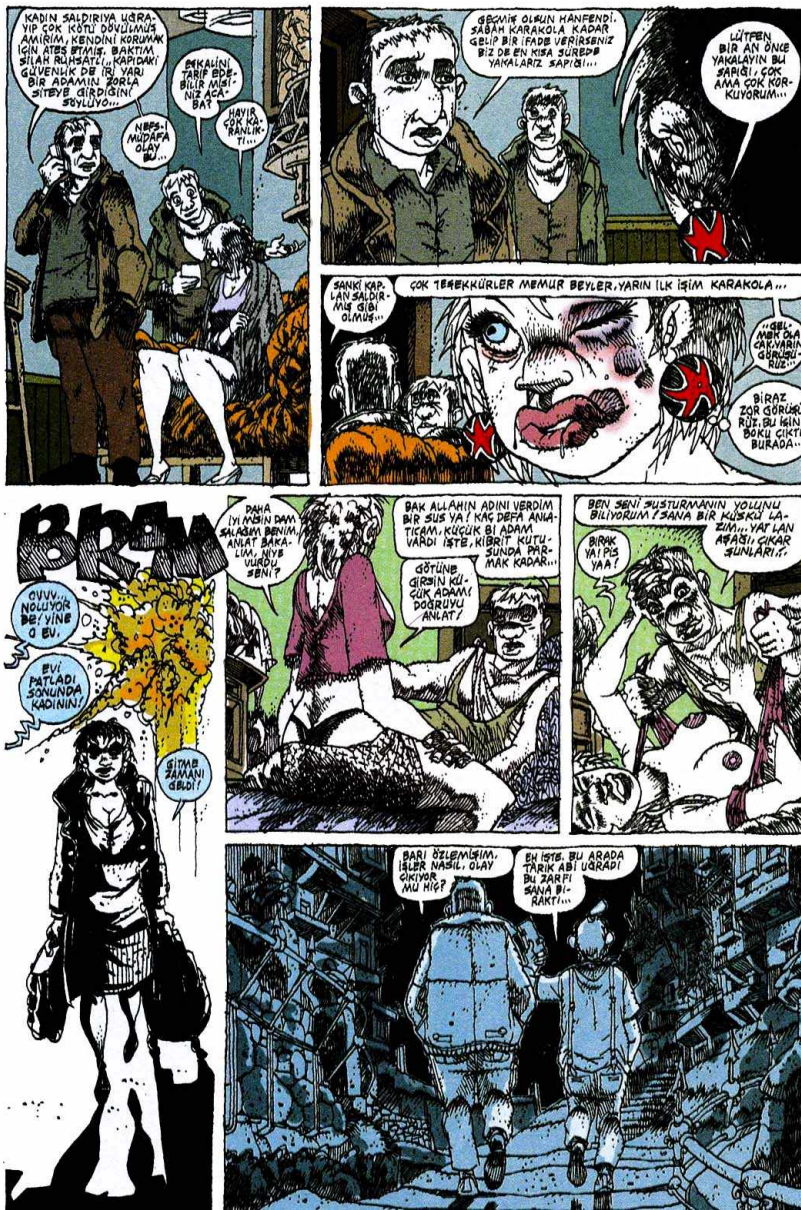
KADIN SALDIRIYA UĞRAYIP ÇOK KÖTÜ DÖVÜLMÜŞ AMİRİM, KENDİNİ KORUMAK İÇİN ATEŞ ETMİŞ. BAKTIM SİLAH RUHSATLI...KAPIDAKİ GÜVENLİK DE İKİ YARI BİR ADAMIN ZORLA SİTEYE GİRDİĞİNİ SÖYLÜYO...
PEKALİNİ TARİF EDEBİLİR MİSİNİZ ACABA?
NEFS-İ MÜDAFAA OLAY BU...
HAYIR ÇOK KARANLIKTI...
GEÇMİŞ OLSUN HANFENDİ. SABAH KARAKOLA KADAR GELİP BİR İFADE VERİRSENİZ BİZ DE EN KISA SÜREDE YAKALARIZ SAPIĞI...
LÜTFEN BİR AN ÖNCE YAKALAYIN BU SAPIĞI! ÇOK AMA ÇOK KORKUYORUM...
SANKİ KAPLAN SALDIRMIŞ GİBİ OLMUŞ...
ÇOK TEŞEKKÜRLER MEMUR BEYLER, YARIN İLK İŞİM KARAKOLA...
"GEL ANKİ DA ÇAKIVARİN GÖRÜŞÜRÜZ"...
BİRAZ ZOR GÖRÜRÜRÜZ. BU İŞİN BOKU ÇIKTI BURADA...
BRAV
OUVV... NOLUYOR BE! YİNE O EV,
EV PATLADI SONUNDA KADININ!
ŞİMDİ ZAMANI GELDİ!
DAHA İYİ MİSİN DAM SALAĞIM BENİM, ANLAT BAKALIM, NİYE VURDU SENİ?
BAK ALLAHIN ADINI VERDİM BİR SUS YA! KAÇ DEFA ANLATICAM, KÜÇÜK Bİ ADAM VARDI İŞTE, KİBRİT KUTUSUNDA PARMAK KADAR...
GÖTÜNE GİRSİN KÜÇÜK ADAMI DOĞRUYU ANLAT!
BEN SENİ SUSTURMANIN YOLUNU BİLİYORUM! SANA BİR KÜSKÜ LAZIM... YAT LAN AŞAĞI, ÇIKAR ŞUNLARI...
BIRAK YA! PİS YA!
BARI ÖZLEMİŞİM, İŞLER NASIL, OLAY ÇIKIYOR MU HIÇ?
EH İŞTE. BU ARADA TARIK ABİ UĞRADI BU ZARFI SANA BIRAKTI...

AA.. ANAA!
ÇEK LAN BU!.. KÜÇÜK BİR BAR AÇACAK KADAR PARA VAR BURDA!..
KİMDEN DENİZ ABİ?
BAY İZAKTAN!
GÖZÜM SİZİ RAHATSIZ ETMİŞTİ DUM?
BİR YIL KADAR SONRA
ADRES BU, KAPIDAKİ DE BAY GÜNTER OLMALI...
BAYAN JASMİN OLMALISINIZ...
SİZ DE GÜNTER. MÜŞTERİLER NERDE?
YAZIŞMADA ANLATTIKLARINIZ HERR HERMAN'I ÇOK HEYECANLANDIRDI, SİZİ SABIRSIZLIKLA BEKLİYOR...
GİDELİM.
HOŞGELDİNİZ. GERÇEKTEN ELİMİZDE İNSANLARI KÜÇÜLTEBİLEN BİR ALETİN PLANLARI VAR MI BAYAN JASMİN?
EVET HERR HERMAN.
PLANLAR ÇANTADA. BU DA ALETİN İSPATI KÜÇÜCÜK BİR YAHUDİ... ESKİ BİR OLARAK ÇOK İŞİMİZE YARIYACAK BU ALET...
İMDAT!
AMAN ALLAHIM DÖRTÜYMÜŞ! İNANMAMIŞTIM! VEREBİLİR MİSİNİZ? SUNA BİR YAKINDAN BAKABİLİR MİYİM LÜTFEN?
AAAA! KOLUNUZDAKİ BU DÖVME?.. BU DÖVMEYİ TOPLAMA KAMPLARINDA YAPARLAR HERR HERMAN? HER?
ADIM HERMAN DEĞİL EFRAM BAYAN JASMİN... KOLUMDAKİ NUMARALAR 1903'DE 5 YAŞINDAYKEN "DACHAU" TOPLAMA KAMPINDA YAPTILAR. YANİ BİZ ESKİ NAZİ DEĞİL ESKİ KURBANLARIZ...
BU ŞEFER DE TUZAĞA SİZ DÜŞTÜNÜZ. UZUN SÜREDİR PEŞİNİZDEYDİK BAYAN.
SALOM.

Çarşambalar Güzeldir

ÖMER AKSEL

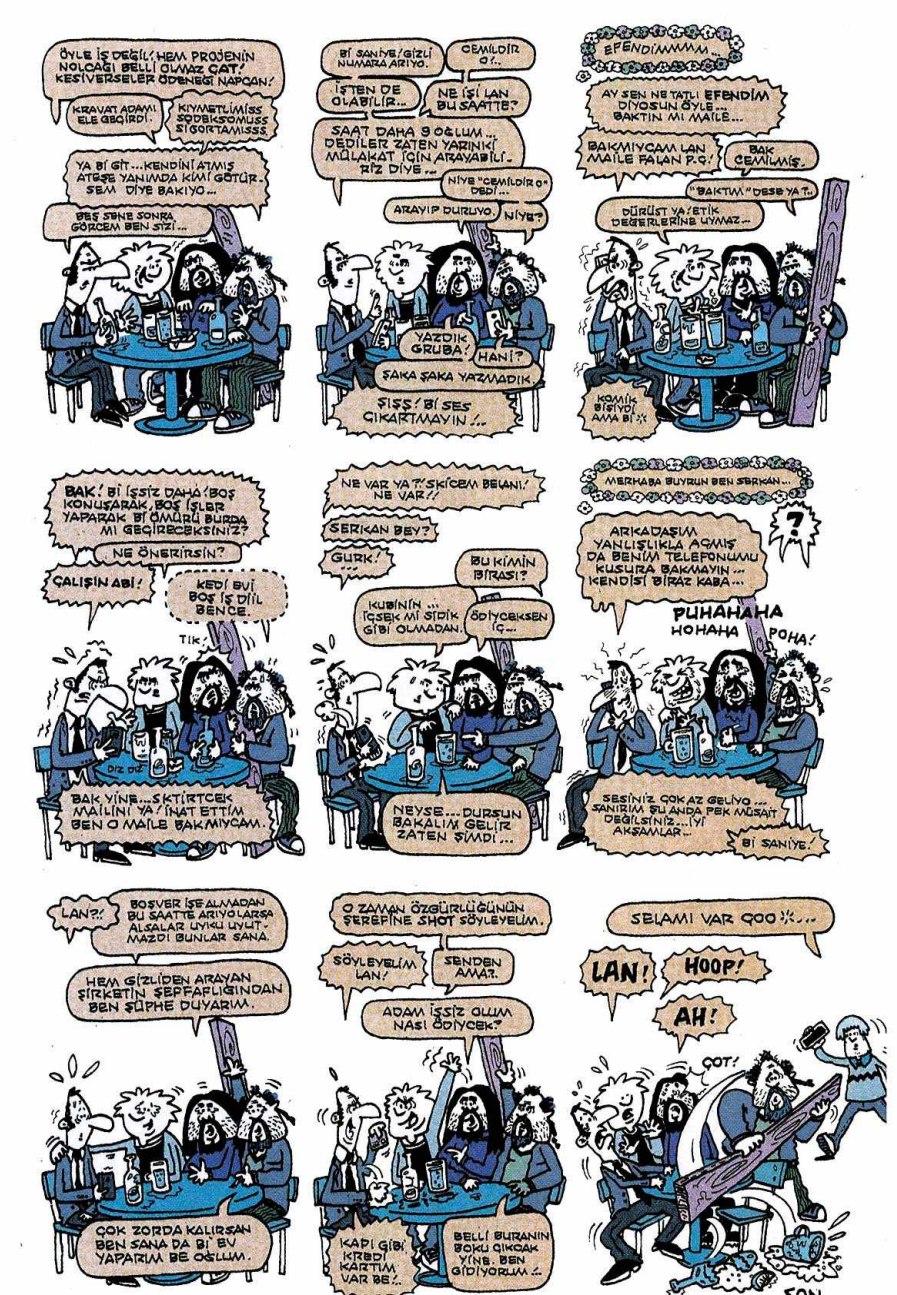
ÖYLE İŞ DEĞİL! HEM PROJENİN NOLCAĞI BELLİ OLMAZ ÇAT KESİVERSELER ÖDENEĞİ NAPCAN!
KRAVAT ADAMI ELE GEÇİRDİ.
KIYMETLİMİSS SÖDBİKSOMUSS Sİ GORTAMISSS.
YA Bİ GİT... KENDİNİ ATMIŞ ATEŞE YANIMDA KİMİ GÖTÜR.. SEM DİYE BAKIYO...
BEŞ SENE SONRA GÖRCEM BEN SİZİ...
BİR SANİYE/GİZLİ NUMARA ARIYO.
CEMİLDİR O!..
İŞTEN DE OLABİLİR...
NE İŞİ LAN BU SAATTE?
SAAT DAHA 9 OĞLUM... DEDİLER ZATEN YARINKİ MÜLAKAT İÇİN ARAYABİLİRİZ DİYE...
NİYE "CEMİLDİR O" DEDİ...
ARAYIP DURUYO.
NİYE?
YAZDIK GRUBA.
HANİ?
ŞAKA ŞAKA YAZMADIK
SİSS! BİR SES ÇIKARTMAYIN...
EFENDİMMMM...
AY SEN NE TATLI EFENDİM DİYOSUN ÖYLE... BAKTIN MI MAİLE...
BAKMIYCAM LAN MAİLE FALAN P.Ç!
BAK CEMİLMİŞ.
"BAKTIM" DESE YA T..
DÜRÜST YA! ETİK DEĞERLERİNE UYMAZ...
KOMİK BİSİYO! AMA BİR...
BAK! BİR İŞSİZ DAHA! BOŞ KONUŞARAK, BOŞ İŞLER YAPARAK BİR ÖMRÜ BURDA MI GEÇİRECEKSİNİZ?
NE ÖNERİRSİN?
ÇALIŞIN ABİ!
KEDİ BU! BOŞ İŞ DİL BENCE.
TIK
DİZ DİZ
BAK YİNE... SKTİRTCEK MAİLİNİ YA! NAT ETTİM BEN O MAİLE BAKMIYCAM.
NE VAR YA?! SKİCEM BELANI! NE VAR!!
ŞERKAN BEY?
GURK!
BU KİMİN BİRASI?
KUŞUNUN... İÇSEK Mİ SİDİK GİBİ OLMADAN.
ÖDİYCEKSEN İÇ...
NEYSE... DURSUN BAKALIM GELİR ZATEN ŞİMDİ...
MERHABA BUYRUN BEN ŞERKAN...
?
ARKADAŞIM YANLIŞLIKLA AÇMIŞ DA BENİM TELEFONUMU KUSURA BAKMAYIN... KENDİSİ BİRAZ KABA...
PUHAHAHA
HOHAHA
POHA!
SESİNİZ ÇOK AZ GELİYO... SANIRIM ŞU ANDA PEK MÜSAİT DEĞİLSİNİZ... İYİ AKŞAMLAR...
BİR SANİYE!
LAN?!
BOŞVER İŞE ALMADAN BU SAATTE ARIYO LARSA ALSALAR UYKU UYUTMAZDI BUNLAR SANA.
HEM GİZLİDEN ARAYAN ŞİRKETİN ŞEFFAFLIĞINDAN BEN ŞÜPHE DUYARIM.
ÇOK ZORDA KALIRSAN BEN SANA DA BİR EV YAPARIM BE OĞLUM.
O ZAMAN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ŞEREFİNE SHOT SÖYLEYELİM.
SÖYLEYELİM LAN!
SENDEN AMA?.
ADAM İŞSİZ OLUM NASI ÖDİYCEK?
KAPI GİBİ KREDİ KARTIM VAR BE!..
BELLİ BURANIN BOKU ÇIKICAK YİNE. BEN GİDİYORUM...
SELAMI VAR ÇOO!...
LAN!
HOOP!
AH!
ÇOT!
SON

CENGİZ ÜSTÜN

DUKA FİLM

UZAY YOLU

MARS'TA MARS

2106 yılında federasyon, Pluton'un yok oluşuna müdahale etmez! Plutonlu maden işçisi Nero, bundan Spak'ı sorumlu tutar... Giriştikleri apansız mücadele bir ucu 2066'ya açılan bir karadelik tarafında yutulmaları ile son bulur...

Dur Nero! Spak'ı öldürme onu bu yaşlı ve...

...Bilge hali bize gerekli! Hem gezegenin Pluto sapasağlam ayakta...

Hayır sinirim geçmedi!

HA-TI-TI HA-TI-TI

Sakin ol...

Bak Nero'cu. Gum.

Seni şimdilik gemiden alıyoruz...

SPAK!

Çok müşkül durumdayız, bize yardım...

...Etmelisin! 2030 Mars projesini biliyorsun di mi? İlk insan kolonisi Mars'a gönderilmişti...

Biliyorum da.

Nero nereye gitti?

Dinle bi! Onu da söyleyeceğim! Şimdi bu ilk koloni Mars'a 2 yıllık erzak ve oksijenle 300 kişi olarak verdi. Böylece ABD yaşanabilir gezegen konusundaki bu atılımıyla ÇİN'in önüne geçti. Oysa Çin, uzun süredir Mars toprağında habitat yerleştirme konusunda gizlice çalışıyordu.

Dağılın lan! Allahsız tospağalar...

2 yıl sonra MARS SÖRVAYVIR canlı yayınında gördüklerimiz tek kelimeyle korkunçtu...

HIA! KİA! H-DA H-DA! H-DAA!

AH!

ÇAT!

ÇOTURT!

Çin'i yanlış tanıtıyorsun yavrum hadi gel eve gidiyoruz.
2 yıldır neredeydiniz?! Acun bile ziyaretime geldi!.. Gelmiyorum lan Mars'ın HAN'ı benim! Kralına bodam suyu!..

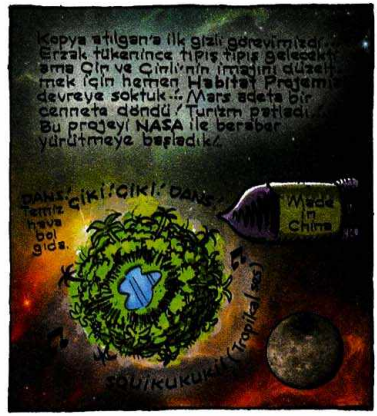
Kopya atılgan'a ilk gizli görevimizdi... Erzak tükenince tıpış tıpış geleceksin ama Çin ve Çinli'nin imajını düzeltmek için hemen Habitat Projemiz devreye soktuk... Mars adeta bir cennete döndü! Turizm patladı... Bu projeyi NASA ile beraber yürütmeye başladık!
DANS! Temiz hava bol gıda.
ÇIKI! ÇIKI! DANS
Made in China
SOUKUKUKU! (tropikal ses)

HAN hep bize karşı oldu! Amerika'ya sığındı... Üst akılla birlik olup Mars'te KİBRİTSUYU projesini yürüttü ve Mars'ı tekrar canlı bir çöle çevirdi.
Keka kibrit suyu sık.
ÇIT!
ÇITI-T!
ÇITIRT!
ÇORAK!

PLOP!

HAYDAA ?! LAN HANİ ÇİNLİYDİN?!
Aslında Marslıyım Spak!
Ancak bu kamuflajla hayatta kalabiliyoruz. Çünkü ...
... Federasyonunuz Marslı avı başlattı!.. Kaçanlarımız Çin'e sığındı! Bize kopya gemiler ve maskeler verdiler...

Beapss!.. Estağ!.. Getürr! Hadi ben kaçtım. HAN'ı izlemeye gidiyorum.
Acun HAN'ı kapalıçarşıda gezdiriyor, onu seyretmedin mi?
Çıks! Çıkıp! Çıks!
Orp! Orp! Dur ben de geliyorum.

Brus Liden sonra idolüm HAN oldu.. HIAA KIA! H-DA! H-DA!..
HAHA! Aynen moruk. Adam psikopat resmen.

Çin ne yapar sence abi?
FF!
Bence yeni bir gezegen yeşillendirir.

Kaptan Körk!
Satürn yönünde bizim geminin aynısı ve yanında bir yabancı gemi daha var.

Şeytan diyor at kırmızı maddeyi dünyaya bitir insan ırkını...
AMAN! SAKIN HA! AMAN DİYİM!

Bi çözüm yolu olmalı! Bi'sanı-ye biraz aklıma birşey geliyo galiba...

AHA!
ŞIK!

Çinliler bu habitatı nasıl bu kadar kısa sürede sağladı bir fikrim var mı?
Saydam madde dedikleri özel bir formülle.

Peki HAN'ın Mars'a attığı da,sakın kibrit suyu değil de kırmızı madde olmasın!?
Hiç aklıma gelmemiş-ti! Olabilir!
KFT!KFT! Bağlantı kurun.
Bu demek oluyor ki özel saydam madde, yok edici kırmızı maddeyi bi yere kadar absorbe edebiliyor!..

HAH! Spak ben 50 yıl sonraki senin hemen konuşmamız lazım.
HA?! Bir Vulcanlı!..
Işınlanıp geliyorum.

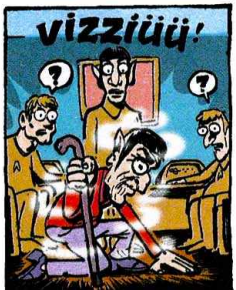
vizziüü!
?
?

Üzgünüm beyler, siz bu özel harekete katılamıyorsunuz...
?
ÇATA
ÇOT!

Spak! İnan bana şu anda önümüzdeki gemide HAN var ve Çin'in üzerine kırmızı maddeyle harmanlanmış özel saydam maddeyi atmaya gidiyor...
CIUVV
Spak doğru söylüyor Spak! Ben Marslıyım! Haber Çin kaynaklarından bana ulaştı...
Allaam sen aklıma mukayyet ol!
NOLUYO LAN?
Mars benimdir benim olacak! Elimden almak neymiş göre. ceksiniz! Verin ateşi...
Asıl al sen şu saydam madde. yi!.
YOO!
Kırmızı mad. dem! Nasıl da absorbe olu. yor.
Bütün kırmızı maddeleri absorbe edecek.
''' Kadar saydam madde. miz var HAN! Sıçtın!
İYİLİK KAZAN. DI!
A! Ama kırmızı madde ...
Sana yetecek kadar mina kodumun delisi!
GÜMM!
Spak biz mantıklı insanlarız, pek travma yaşamayız / Umarım bu Mars'lı kardeşin de bi yanlış yapmaz...
Ne yanlışını gördün ki Spak abi ?..
Bile. miyorum Nero'yu nereye ışınladın sen bakılım.
NEREYE IŞINLA. DIN LAN ?!
Plu. tonya.
Vulcan'ı yok etmek için and. içmişti.
GÜMM!
Yeni Vulcan hayırlı uğur. lu olsun komple ışın. ladık ahaliyi ...
Marslı da sörvay. vırın yeni yılanı oldu. Piliç!

Geride Kalanlar

Erman Çağlar

Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yiyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmini yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Ama önce kendime bu dünyada yeni bir amaç bulacağım.
(Önceki bölümlerin tamamını http://www.groagh.com/geridekalanlar.htm adresinden okuyabilirsiniz.)

Bir amacınız var mı? Varsa ona gözünüz gibi bakın. O hayattaki en değerli varlığınızdır. Onu asla aklınızdan çıkartmayın, bileğinize ya da görebileceğiniz bir yere dövmesini yaptırın, her gün ayna karşısında "benim hayattaki amacım bu, bu da hayattaki amacımla ilgili yaptırdığım dövme, iyi ki dövmesini yaptırdım, hiç pişman değilim" deyin, dövmenizi öpün. Eğer bir amacınız yoksa mutlaka bir tane edinin. Amacınız yoksa günler size dokunmadan geçip gider, pencereden dışarıları izleyen bir ev kedisine dönersiniz. Vücudunuz etrafınızı sarmalayan atmosfere karışır; cisimsiz, isimsiz bir varlığa dönüşürsünüz. Akranlarınız bedenleriyle dışarı çıkar, arkadaşlar edinir hoşça vakit geçirirken siz bulunduğunuz odanın şeklini alırsınız, hiçbir etkinliğe katılamazsınız, üzülürsünüz. Kaybeden siz olursunuz.

Bir süre amaçsız dolaştım bu dünya üzerinde. Ağlayın melekler, merhamet dileyin bu dünyada amacını kaybedenler için. Çok işiniz yoksa, programınız çok yoğun değilse ağlar ve merhamet dilerseniz çok iyi olur. Malum olaydan sonra amaçlarımın çok büyük bir kısmını kaybettim. Ben çalışmayı, para kazanmayı sevmem. Ama kazandığım parayı, ava çıkıp geyik vuran tarih öncesi insan gibi kızın önüne atmak çok güzel bir hareket gibi geliyordu bana. Tarih öncesi kız arkadaşının önüne dev geyik bırakan adamın neşesi dünyalara değişilmez. Al bak geyik, sen seversin. "Oha Ferhan, inanmıyorum, nasıl yakaladın bunu? Alet mi kullandın?". Kullandık işte bir şeyler, kendi yaptığım bir mızrak vardı, onu fırlattım hayvanın kafasına. "Tehlikeli değil mi peki geyik?". Yani, tehlikeli tabii, yüzelli kilo çeker bu hayvanlar, sinirlendi mi deliriyorlar, saldırıyorlar. Boynuzu falan denk getirse ölürsün yani. Yaptığın işi alçakgönüllülükle övmek kadar zevkli bir şey olabilir mi? Eski kız arkadaşım çalışıp para kazanmama o kadar şaşırmıyordu. Sonuçta kendisi de çalışıyordu, modern hayatta işler artık böyle yürüyordu. Ama arada bir dışarıdan yemek söylediğimizde, senede bir iki kere tatile çıktığımızda para lazım olduğunda "dert değil, hallederiz" demek hoşuma gidiyordu. Böyle ufak şeyler işte.

Bir süre amaçsız dolaştım bu dünya üzerinde. Amaç zannettiğim şeyler pek de amaç değilmiş, onu fark ettim. Tatile çıkmak, konsere gitmek, dışarıdan yemek söylemek, sigortanın tamdan yatması, sosyal güvenlik kurumundan emekli olmak. Böyle amaç mı olur? Tarihte kimin arkasından "yaşamı boyunca bir çok tatile çıktı, yabancı grupların konserlerini izledi, ancak en büyük başarısını dışarıdan söylediği yemeklerle yakaladı" denilmiş? Ben size söyleyeyim, hiç kimsenin. Sizi dünyaya bağlayan daha kutsal, sizden büyük bir amaç yoksa kız arkadaşınız sizi terk edip alman iç mimarla evlendiğinde bok gibi ortada kalırsınız. Binanızın taşıyıcı kolonları aniden yok olur, çatı beyninize iner, enkaz altında "mmm, mmm, mmmm" diye inleye inleye yatarsınız. Acınacak duruma düşersiniz. Ağzınızın yetişebildiği yerden pet şişeyle su verirler size, "yazık lan" diye düşünürler.

Bir süre amaçsız dolaştım bu dünya üzerinde. Ama bugüne kadar, daha fazla değil. Bugün bir kararla uyandım: Dünyayı yok edeceğim. Üzerinde yaşayan herkesle birlikte, tüm komşularımız ve akrabalarımız, bütün iş arkadaşlarımız, bütün bina, kurum ve kuruluşlarıyla birlikte, patlatmak suretiyle yok edeceğim. Neredeyse iki aydır Murat'ın kanepesinde yatıyorum, neredeyse iki aydır her gün Murat "ne yaptın abi başladın mı bilim-kurgu filmini yazmaya" diye soruyor. Başlamadım, çünkü filmde ne olacağını bilmiyordum. Ama şimdi kafam çok net. Dünya yok olacak. Geriye ne eski kız arkadaş, ne almanya, ne de içine iç mimarlık yapılacak bir bina kalacak. Gerekirse dünya üzerinde şimdiye kadar çekilmiş en kötü bilim kurgu filmini çekeceğim, ama sonunda dünyayı muhakkak yok edeceğim. Bilgisayarla değil, efektle değil. Gerçek bir dünya maketinin içine patlayıcı doldurup, boş bir arsada patlatacağım dünyayı. Başka türlü sinirimin gececeğini zannetmiyorum.

ASIRLIK ÇINAR

ISRARLA İSTİYORUZ!

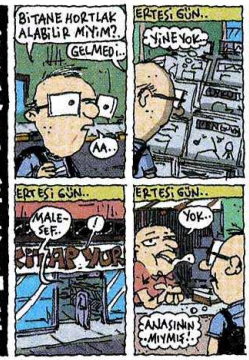

PATRON

TÜBİTAK - Saklı Düşman 2

emrah yalak

HERŞEY TÜBİTAK'TA, PARÇACIK FİZİĞİNİ KULLANARAK ENERJİ ELDE EDEN, BİR İCATIN YAPIMIYLA BAŞLAR... DİŞ GÜÇLER, PROFESÖR AZMİ VE BAYRAM EFENDİNİN PEŞİNDEDİR.

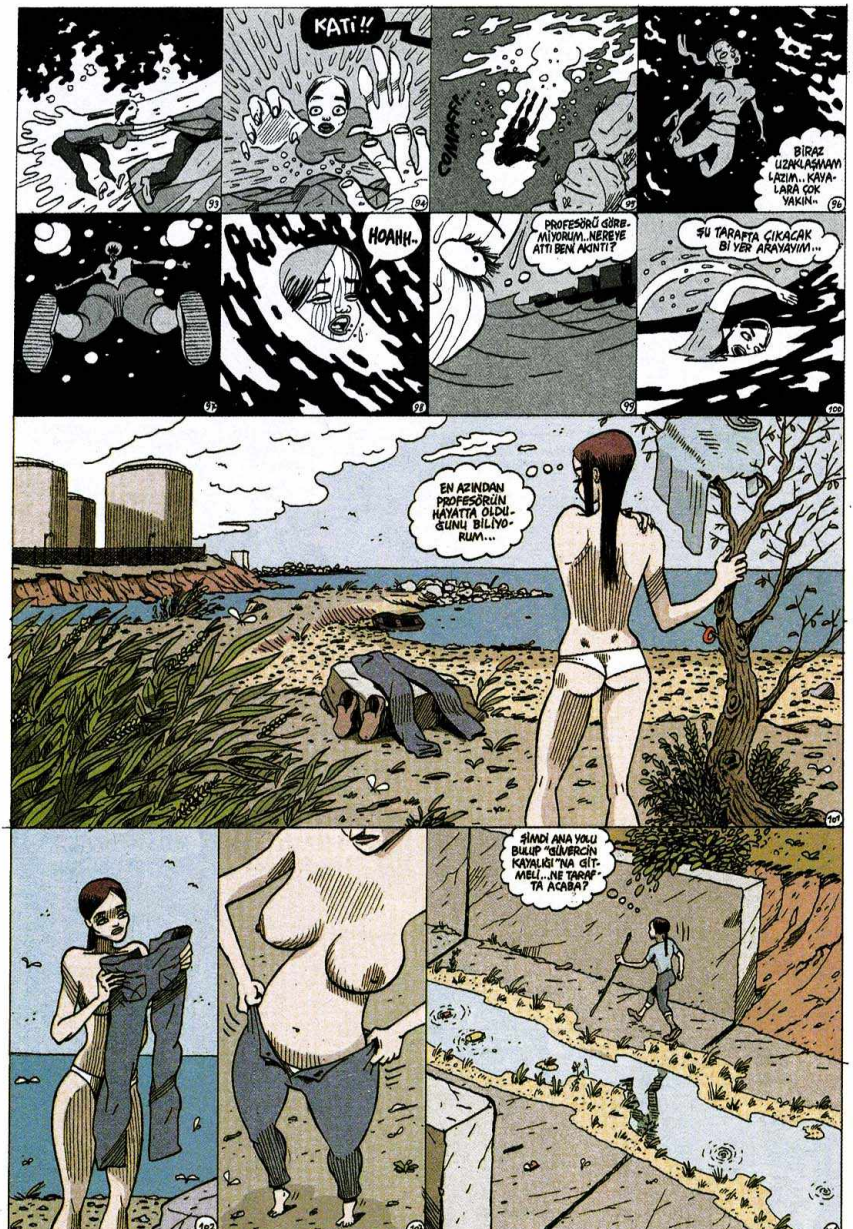
KATI!!
ÇANAPP..
BİRAZ UZAKLAŞMAM LAZIM.. KAYALARA ÇOK YAKIN..
HOAHH..
PROFESÖRÜ GÖREMİYORUM..NEREYE ATTI BENİ AKINTI?
ŞU TARAFTA ÇIKACAK BİR YER ARAYAVIM...
EN AZINDAN PROFESÖRÜN HAYATTA OLDUĞUNU BİLİYORUM...
ŞİMDİ ANA YOLU BULUP "GÜVERCİN KAYALIĞI"NA GİTMELİ...NE TARAFTA ACABA?

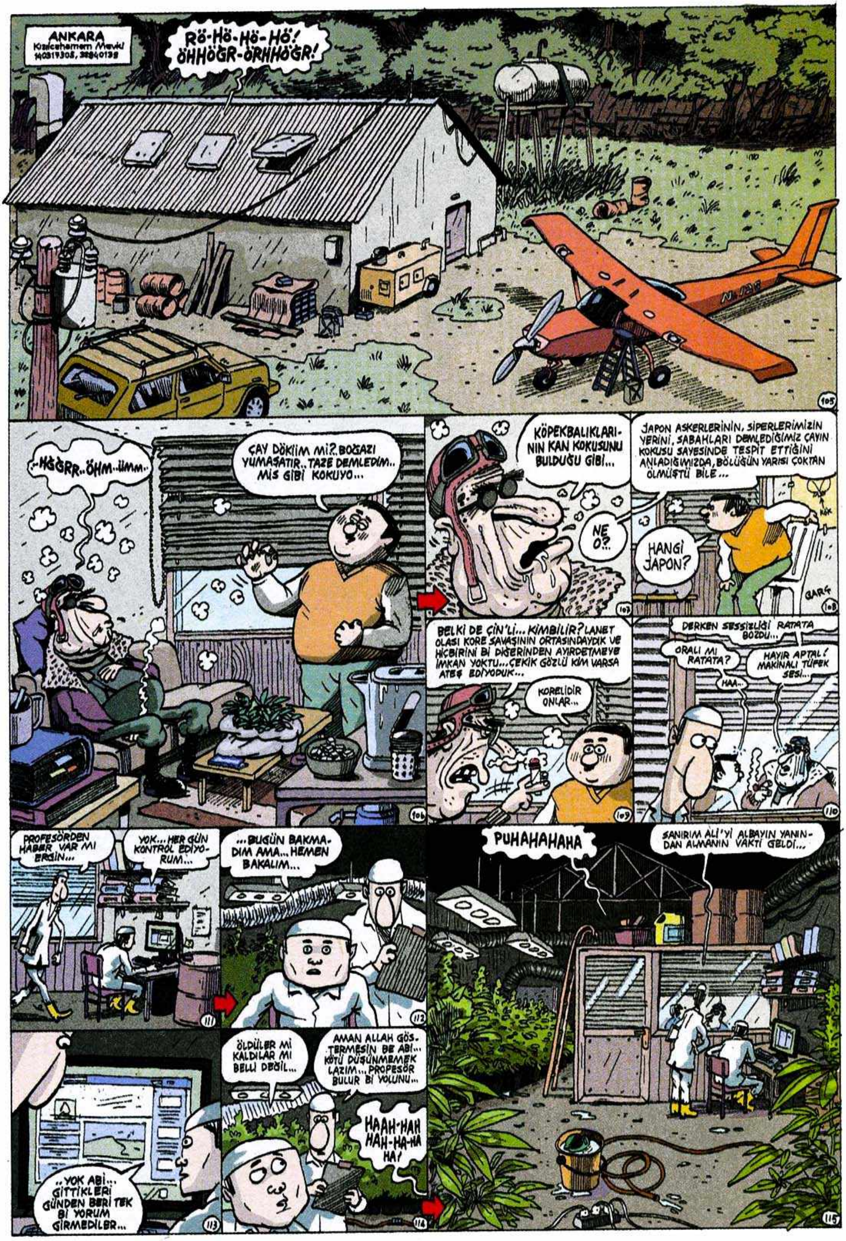
ANKARA
Kızılcahamam Mevki
140319305, 38840135
Rö-Hö-Hö-Hö! ÖHHÖGR-ÖRHHÖGR!
105
..HĞGRR..ÖHM..ımm..
ÇAY DÖKİIM Mİ? BOĞAZI YUMAŞATIR.. TAZE DEMLEDİM.. MİS GİBİ KOKUYO...
106
KÖPEKBALIKLARI-NIN KAN KOKUSUNU BULDUĞU GİBİ...
NE O?..
107
JAPON ASKERLERİNİN, SİPERLERİMİZİN YERİNİ, SABAHLARI DEMLEDİĞİMİZ ÇAYIN KOKUSU SAYESİNDE TESPİT ETTİĞİNİ ANLADIĞIMIZDA, BÖLÜĞÜN YARISI ÇOKTAN ÖLMÜŞTÜ BİLE...
HANGİ JAPON?
108
BELKİ DE ÇİN'Lİ... KİMBİLİR? LANET OLASI KORE SAVAŞININ ORTASINDAYDIK VE HİÇBİRİNİ Bİ DİĞERİNDEN AYIRDETMEYE İMKAN YOKTU... ÇEKİK GÖZLÜ KİM VARSA ATEŞ EDİYODUK...
KORELİDİR ONLAR...
109
DERKEN SESSİZLİĞİ RATATA BOZDU...
ORALI MI RATATA?
HAYIR APTAL! MAKİNALI TÜFEK SESİ...
HAA...
110
PROFESÖRDEN HABER VAR MI ERGİN...
YOK... HER GÜN KONTROL EDİYO-RUM...
111
...BUGÜN BAKMA-DIM AMA... HEMEN BAKALIM...
112
..YOK ABİ.. GİTTİKLERİ GÜNDEN BERİ TEK Bİ YORUM GİRMEDİLER...
113
ÖLDÜLER Mİ KALDILAR MI BELLİ DEĞİL...
AMAN ALLAH GÖS-TERMESİN BE ABİ.. KÖTÜ DÜŞÜNMEMEK LAZIM... PROFESÖR BULUR Bİ YOLUNU...
HAAH-HAH HAH-HA-HA HA!
114
PUHAHAHAHA
SANIRIM ALİ'Yİ ALBAYIN YANIN-DAN ALMANIN VAKTİ GELDİ...
115

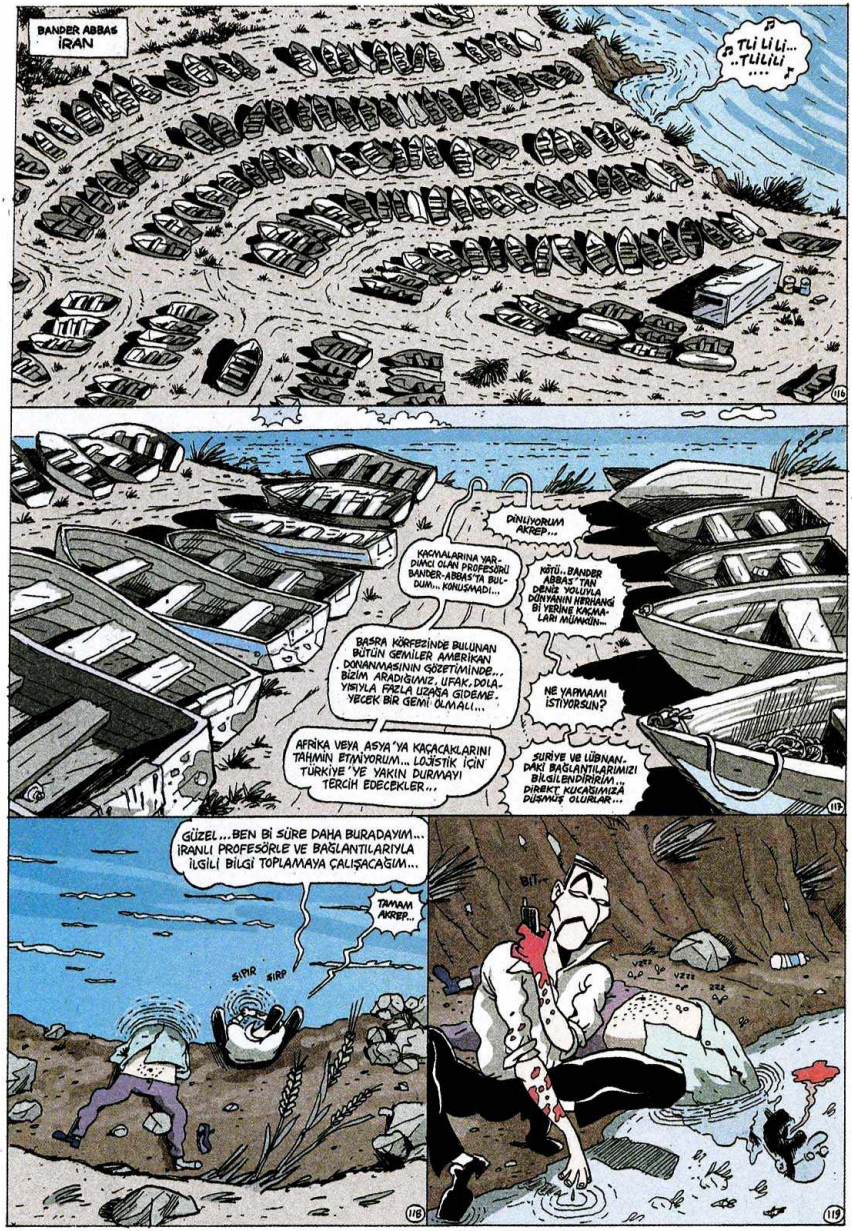
BANDER ABBAS
İRAN
♫ Tli Lili... ..Tlilili ♪
DİNLİYORUM AKREP...
KAÇMALARINA YARDIMCI OLAN PROFESÖRÜ BANDER-ABBAS'TA BULDUM... KONUŞMADI...
KÖTÜ.. BANDER ABBAS'TAN DENİZ YOLUYLA DÜNYANIN HERHANGİ BİR YERİNE KAÇMALARI MÜMKÜN...
BAŞRA KÖRFEZİNDE BULUNAN BÜTÜN GEMİLER AMERİKAN DONANMASININ GÖZETİMİNDE,, BİZİM ARADIĞIMIZ, UFAK, DOLAYISIYLA FAZLA UZAĞA GİDEMEYECEK BİR GEMİ OLMALI...
NE YAPMAMI İSTİYORSUN?
AFRİKA VEYA ASYA'YA KAÇACAKLARINI TAHMİN ETMİYORUM... LOJİSTİK İÇİN TÜRKİYE'YE YAKIN DURMAYI TERCİH EDECEKLER,,,
ŞURİYE VE LÜBNAN'DAKİ BAĞLANTILARIMIZI BİLGİLENDİRİRİM,, DİREKT KUCAĞINIZA DÜŞMÜŞ OLURLAR...
GÜZEL... BEN Bİ SÜRE DAHA BURADAYIM... İRANLI PROFESÖRLE VE BAĞLANTILARIYLA İLGİLİ BİLGİ TOPLAMAYA ÇALIŞACAĞIM...
TAMAM AKREP...
SIPIR
TIRP
BİT..
VZZZ
VZZZ
116
117
118
119

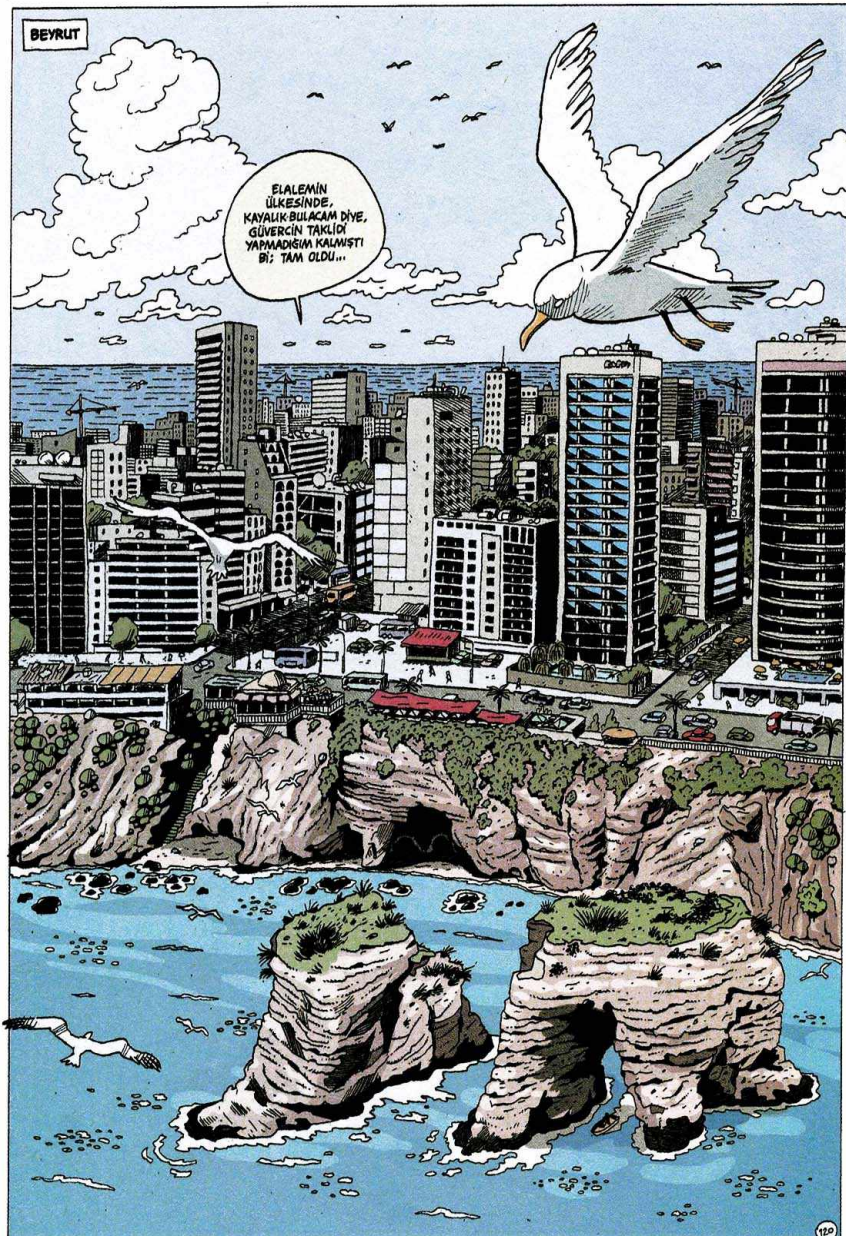
BEYRUT
ELALEMİN ÜLKESİNDE, KAYALIK BULACAM DİYE, GÜVERCİN TAKLİDİ YAPMADIĞIM KALMIŞTI BİR; TAM OLDU...

BU MUYMUŞ LAN "GÜVERCİN KAYALIĞI"...
121
BÖYLE TURİSTİK NOKTA MI OLUR? HİÇ Mİ ORTASI DİBLİK KAYA GÖRMEDİNİZ?.
BULADIM YARDIM EDER MİSİN?
LAN?
122
A-B?. TÜRK MÜSÜN AMCA?
YOLUN KARŞISINA KADAR GEÇİRİR MİSİN?.
123
TABİ GEÇİRİRİM AMCA, TÜRK MÜSÜN?
EVET EVET.
124
BENİM TÜRK OLDUĞUMU NEREDEN ANLADIN YAA?.
YANİ İŞTE HALİN, TAVRIN...
125
HACCA MI GİDİYOSUN AMCA? BURALARDA NE İŞİN VAR?.
BAKALIM... ALLAH KISMET EDERSE...
126
SEN ŞU YANA DOĞRU YÜRÜ BAKİM... HADİ BULADIM ...
KARŞIMA MI GEÇECEKSİN TEKRAR?
127
GEÇ GEÇ... ÇABUK!.
BAYRAM!
PROSÖR!
KATİİ!
128

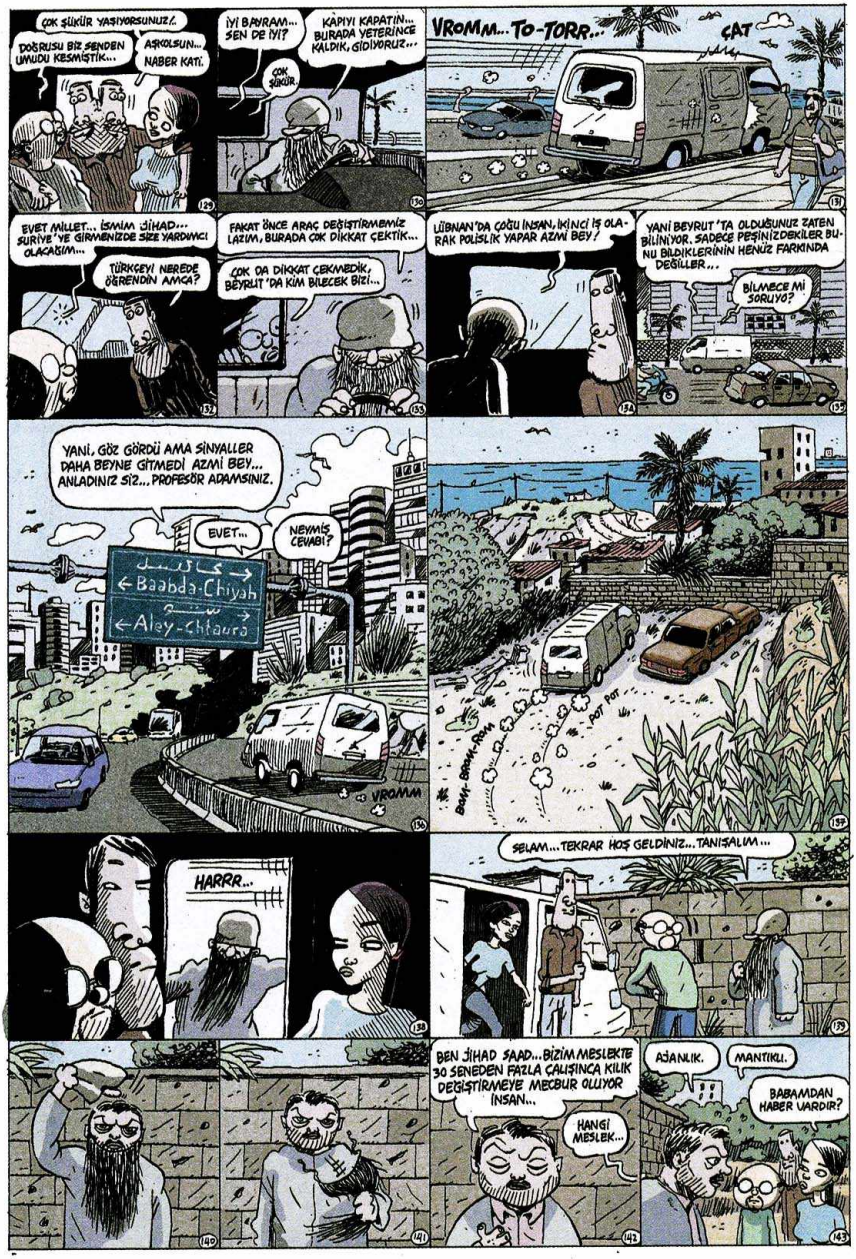
ÇOK ŞÜKÜR YAŞIYORSUNUZ...
DOĞRUSU BİZ SENDEN UMUDU KESMİŞTİK...
AŞKOLSUN... NABER KATI.
İYİ BAYRAM... SEN DE İYİ?
ÇOK ŞÜKÜR.
KAPIYI KAPATIN... BURADA YETERİNCE KALDIK, GİDİYORUZ...
VROMM... TO-TORR...
ÇAT
EVET MİLLET... İSMİM JİHAD... SURİYE'YE GİRMENİZDE SİZE YARDIMCI OLACAĞIM...
TÜRKÇEYİ NEREDE ÖĞRENDİN AMCA?
FAKAT ÖNCE ARAÇ DEĞİŞTİRMEMİZ LAZIM, BURADA ÇOK DİKKAT ÇEKTİK...
ÇOK OA DİKKAT ÇEKMEDİK, BEYRUT'DA KİM BİLECEK BİZİ...
LÜBNAN'DA ÇOĞU İNSAN, İKİNCİ İŞ OLARAK POLİSLİK YAPAR AZMİ BEY!
YANİ BEYRUT'TA OLDUĞUNUZ ZATEN BİLİNİYOR. SADECE PEŞİNİZDEKİLER BUNU BİLDİKLERİNİN HENÜZ FARKINDA DEĞİLLER...
BİLMECE Mİ SORUYO?
YANİ, GÖZ GÖRDÜ AMA SİNYALLER DAHA BEYNE GİTMEDİ AZMİ BEY... ANLADINIZ SİZ... PROFESÖR ADAMSINIZ.
EVET...
NEYMİŞ CEVABI?
← Baabda-Chiyah
← Aley-Chtaura
VROMM
BAM BAM-RAM
PAT PAT
HARRR...
SELAM... TEKRAR HOŞ GELDİNİZ... TANIŞALIM...
BEN JİHAD SAAD... BİZİM MESLEKTE 30 SENEDEN FAZLA ÇALIŞINCA KILIK DEĞİŞTİRMEYE MECBUR OLUYOR İNSAN...
HANGİ MESLEK...
AJANLIK.
MANTIKLI.
BABAMDAN HABER VARDIR?

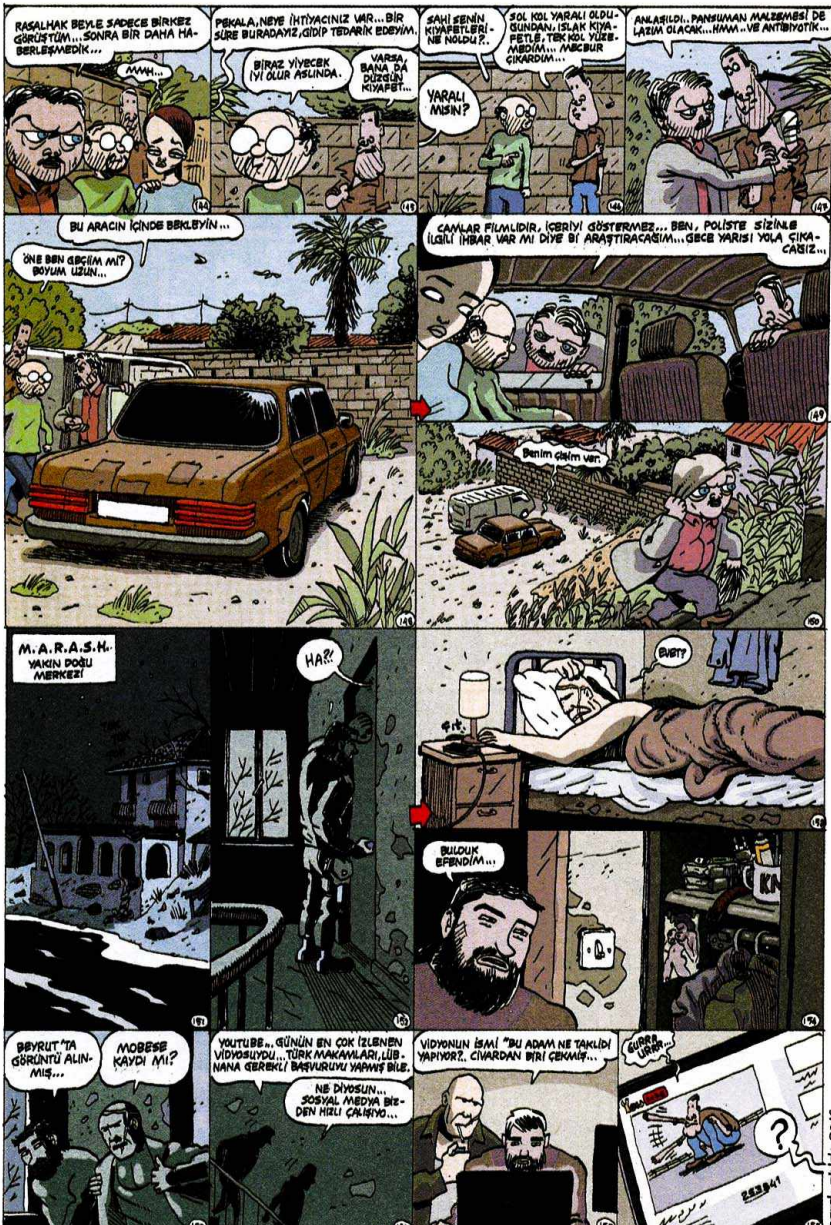

-DEVAMI ÖNÜMÜZDEKİ AY-

ÇAĞATAY

EVİNİN ERKEĞİ...

KUBİLAY ODABAŞ

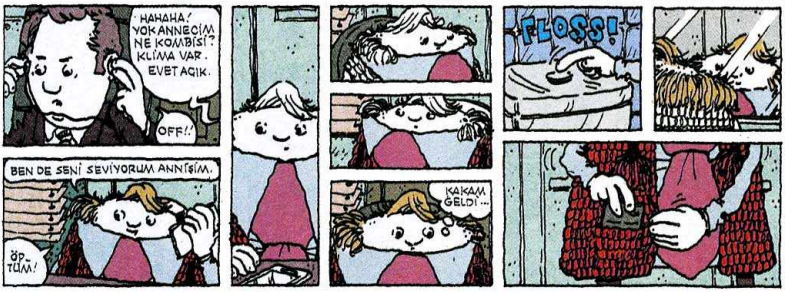

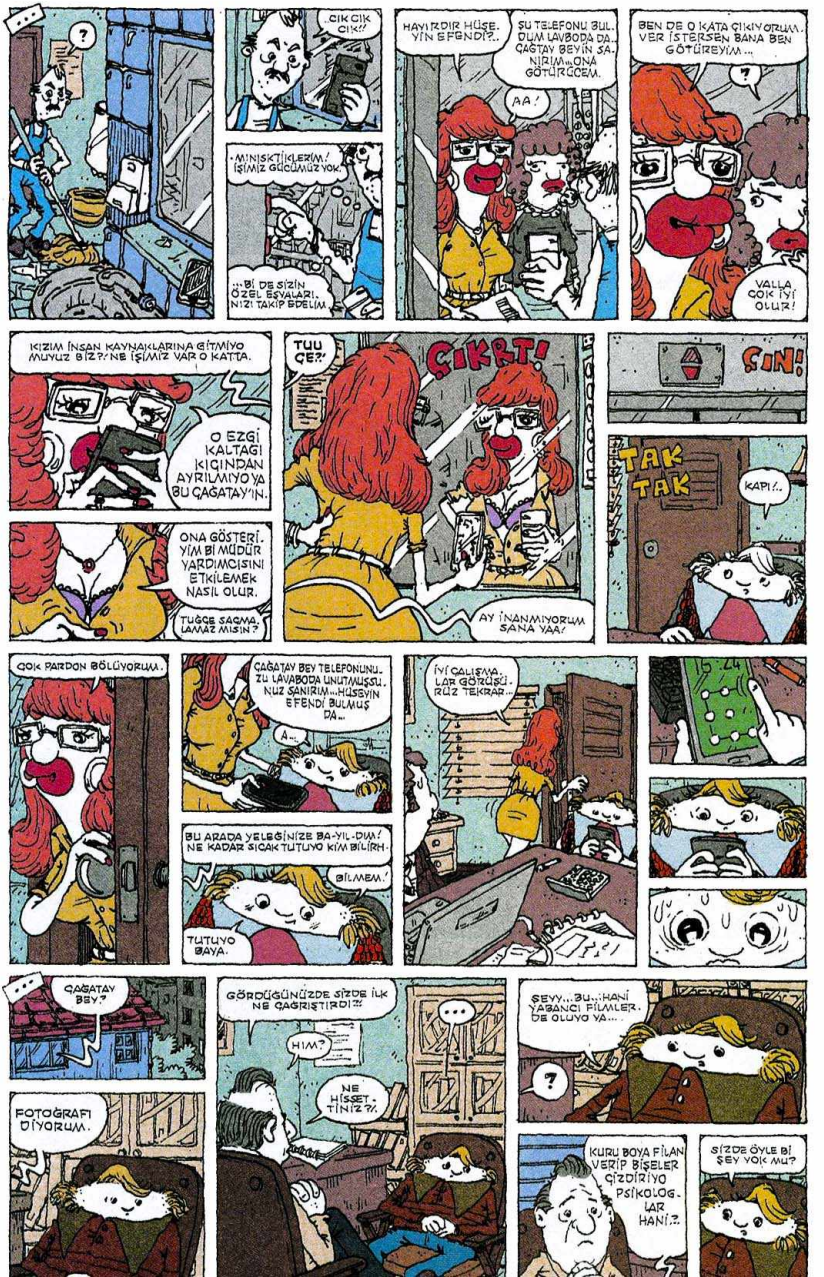
?
CIK CIK CIK!!
MINISKTİKLERİM! İŞİMİZ GÜCÜMÜZ YOK.
...Bİ DE SİZİN ÖZEL EŞYALARI. NIZI TAKİP EDELİM.
HAYIRDIR HÜŞEYİN EFENDİ?..
SU TELEFONU BUL. DUM LAVABODA DA ÇAĞATAY BEYİN SA. NIRIM...ONA GÖTÜRÜCEM.
AA!
BEN DE O KATA ÇIKIYORUM. VER İSTERSEN BANA BEN GÖTÜREYİM...
?
VALLA ÇOK İYİ OLUR!
KIZIM İNSAN KAYNAKLARINA GİTMİYO MUYUZ BİZ?! NE İŞİMİZ VAR O KATTA.
O EZGİ KALTAĞI KIÇINDAN AYRILMIYO YA BU ÇAĞATAY'IN.
ONA GÖSTERİ. YİM Bİ MÜDÜR YARDIMCISINI ETKİLEMEK NASIL OLUR.
TUĞCE SAÇMA. LAMAZ MISIN?
TUU ÇE?
ÇIKRT!
AY İNANMIYORUM SANA YAA!
ÇİN!
TAK TAK
KAPI!..
ÇOK PARDON BÖLÜYORUM..
ÇAĞATAY BEY TELEFONUNU. ZU LAVABODA UNUTMUŞSU. NUZ SANIRIM...HÜSEYİN EFENDİ BULMUŞ DA...
A...
İYİ ÇALIŞMA. LAR GÖRÜŞÜ. RÜZ TEKRAR..
BU ARADA YELEĞİNİZE BA-YIL-DIM! NE KADAR SICAK TUTUYO KİM BİLİRH.
BİLMEM.!
TUTUYO BAYA.
...
ÇAĞATAY BEY?
FOTOĞRAFI DİYORUM.
GÖRDÜĞÜNÜZDE SİZDE İLK NE ÇAĞRIŞTIRDI?
HIM?
NE HİSSET. TİNİZ?.
ŞEYY...BU...HANİ YABANCI FİLMLER. DE OLUYO YA...
?
KURU BOYA FİLAN VERİP BİŞELER ÇİZDİRİYO PSİKOLOG. LAR HANİ.?
SİZDE ÖYLE Bİ ŞEY YOK MU?

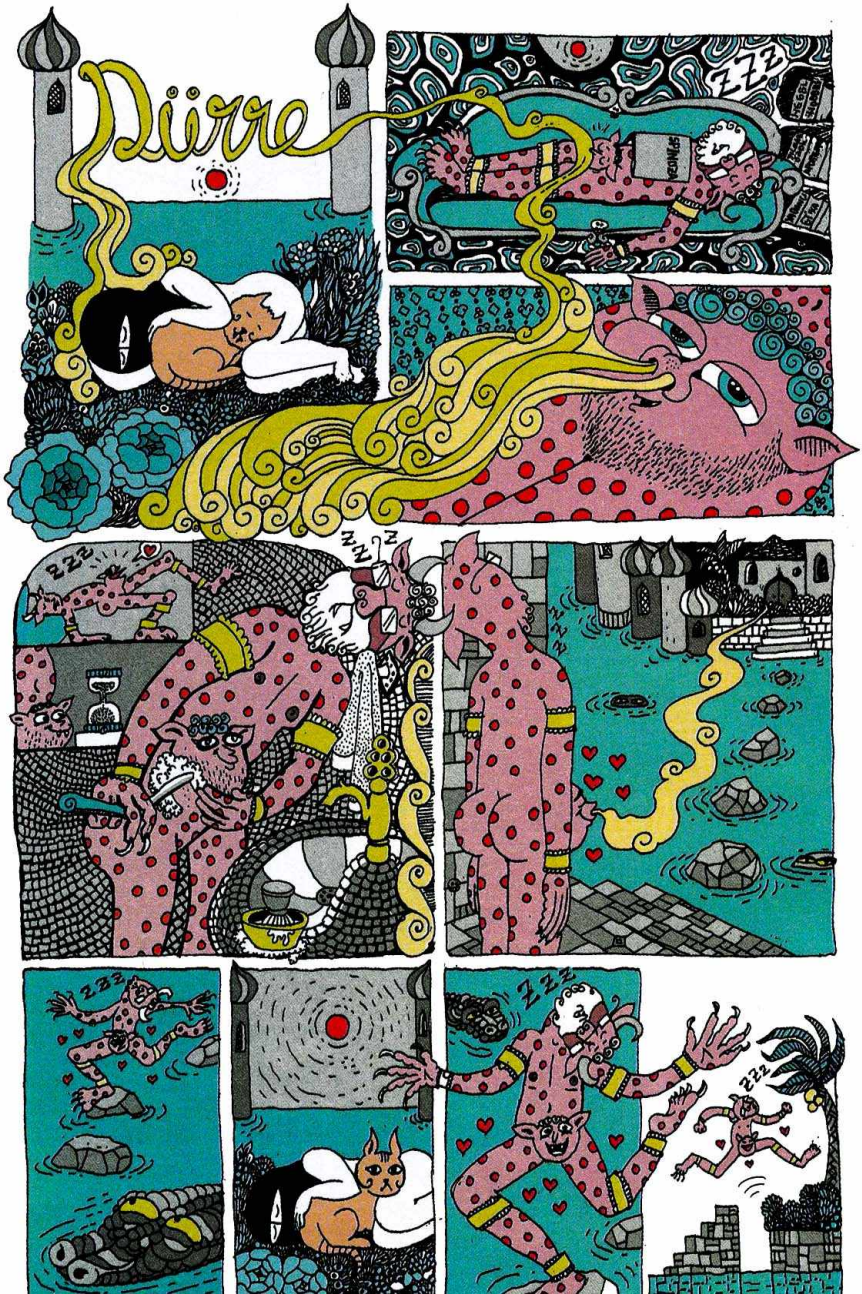
Nirre
ZZZ
SPRINGS
ZZZ
ZZZ
ZZZ
ZZZ
ZZZ
ZZZ
ZZZ

paul@hotmail.com

İçinize Sahip Çıkın

Bazen hunharca emiyoruz ya hani mandalinayı! İşte o içimizdeki çocuk! Sonra ne bileyim arkadaşın sana nah yaptığında gülümsüyorsun ya hani. Ortalama yirmi yaşında olsan. Yirmi yıldır gördüğün o kadar nahın ardından arkadaşından gelen bir milyonuncu naha da gülümsüyorsun ya hani. Belki bu sefer o elinin altından başka bişey çıkar diyorsun ama çıkmıyor, umutların yıkılıyor ve gülümsüyorsun. İşte o gülümseyen içindeki çocuk! Peyniri kim yedi? İçindeki çocuk. Araba nerde? İçindeki çocuk çalmıştır. Yemek yapacağım diye mutfağın mına koymuşsun. Neden? İçindeki çocuk! Her yerde şerefsiz! Şimdi ben buradan içimizdeki çocuğa sövüp de kimseyi kırmak istememe ama biraz da içimizdeki çocuğu bir iki saat banyoya kilitleyip cezasını vermek lazım. Yoksa azıtıyor içimizdeki çocuk. İçimizdeki çocuk ne kadar sevimliyse bir o kadar haşarı. İçimizdeki çocuk bir o kadar haşere!

Hepimiz içimizdeki çocuğu korumak için elimizden geleni yapıyoruz. Çocuk kalmaya çabalıyoruz. İçimizdeki çocuğu yeri geliyor pamuk şekerle, yeri geliyor tüp çikolatayla, yeri geliyor sürpriz yumurtayla besliyoruz. Peki içimizdeki çocuktan bu kadar bahsederken ve ona özen gösterirken içimizdeki yaşlıdan neden hiç bahsetmiyoruz? Neden onu görmezden geliyoruz? Sizin de içinizden bazen "Hissi kablel vuku" demek geçmiyor mu? Ne bileyim "Mukavemet" demek mesela? "Müstesna" demek, "Müteşekkir oldum efenim. Teveccühünüz efenim." demek gelmiyor mu? Geliyor biliyorum! Alev alev yanıyorsunuz bunları söylemek için. Birazcık ateşiniz sönsün diye "mukavva" falan diyorsunuz ama biliyorsunuz ki mukavvayı çocuk kullansa aynı, yaşlı da kullansa aynı. İçimiz soğumuyor. Hepimiz bazen mevsimin seyir halinden, belediyenin yaptığı hatalardan, apartmanda olması gerekip bir türlü olamayan bazı kurallardan konuşmak istiyoruz. Kim bilir belki de bazılarımız geceleri yalnız kaldığında gizli gizli apartman yöneticisi olmak istiyor ama yirmi yaşında olduğu için bunu dile getiremiyor. Hepimizin içinde bir yaşlı var ve o altmış dört yaşında. Gel gör ki hiç biriniz de gidip içindeki yaşlıya bir hırka alıyor mu? Yook... Bir süveter alıyor mu? Yook... Bir tansiyon ilacı alıyor mu? Hayır!!! Oysaki bazı günler korselerin yanından da geçiyoruz. "Aa korse! İçimdeki yaşlı kesin bunu ister" deyip onu almamız gerekiyor. Hata ediyoruz. Ne kadar lolipop alıyorsak o kadar da varis çorabı almamız lazım. Eğer ki buna dikkat edersek, içimizdeki çocuk coştuğu zaman içimizdeki yaşlı da harekete geçip, çocuğa taş atarak "yürü git başka yerde oyna eşşoğlueşşeğin çocuğu" diye çocuğu kovalar. Böylece içinizdeki denge sağlanmış olur ve siz de nefasetle yaşamınıza devam edersiniz. Kim bilir, belki bir gün "İçimizdeki Yaşlıyı Koruma ve Kollama Derneği" kurulur ve siz orada hayatınızın aşkıyla karşılaşırsınız. Kim biliiiir. Kim biliiiir. Kill Billiiir aah. Kim biilir...

Ehliyete İnanmıyorum

Sürücülerin çoğu, bir elleriyle telefonlarını kullanırken, diğer elleriyle direksiyonu kullanıyorlar. Peki, vitesi nasıl değiştiriyorlar? İşte orada devreye Kama Sutra giriyor. Girmesi lazım. Herkesin arabası otomatik vites olamaz! Artık araç sürme eğitimleri, 'bir elde telefon varken tek elle nasıl araba kullanılır?' üzerinden verilmeli. Diğer türlü sanki iki eli de boşmuş gibi alınan eğitimler tamamen yanlış. Herhangi bir şeyin eğitimi verilirken, onun hayattaki kullanım şekli her zaman göz önüne alınmalı. Bunu insanlık nedense bir türlü anlamadı ya da anlaması işine gelmiyor. Ezbere eğitimler alıp duruyoruz. Fakat ehliyet önemli bir mevzu! İlk olarak en azından bunun eğitiminde önemli adımlar atılmalı. O sebeple ehliyet alması gerekenleri, 'kayış koptuğunda kilotlu çorabınızı kayış yerine kullanabilirsiniz' gibi bilgiler vermek yerine, önce Hindistan'a yollayıp bir aylık hızlandırılmış Kama Sutra kursundan geçirtilmeli. Sonra **'Hiç Yola Bakmadan, Sadece Telefon Ekranına Bakarak Nasıl Araba Kullanılır?'** isimli yedi bin sayfalık henüz yazmakta olduğum kitabımdan hazırlanan özel bir sınavdan geçirdikten sonra ehliyetleri teslim edilmeli. Aksi takdirde var olacak hiçbir ehliyete inancım tam değil. Bir güç var biliyorum ama var olan ehliyete inanmıyorum...

İlişki Kurtaran

Alaycı bir sesle, "Gökyüzü sanki yeni ağlamış gibi bugün" dedi adam. Kadın sustu. Adam da devam etmedi cümlesine. Susuştular. Bir süre sonra "Bu sessizlik beni korkutuyor. Gözlerin de sanki bugün ıssız bir adayı andırıyor. Sanki bana bu ilişkide kendimi ıssız bir adada hissediyorum, diyor gözlerin" dedi adam. Kadının yudumladığı kahvesi genzine kaçtı bu cümlenin yapısına dayanamayarak. Öksürmeye başladı. Adam "İyi misin? Belki de bu kahvenin bir mesajı vardır ha? Belki de dalma öyle derinlere boğulursun diyordur kahve ha?" dedi. Kadın, "Öhhööv öhhöö!! Ya Cenk Allah senin cezanı versin artık yaa! Beyefendi siz kusura bakmayın lütfen, yüksek sesle konuşuyorum ama!" dedi bana dönerek. Kafede bir tek ben bir de onların masası vardı. "Sorun değil. Alışkınım böyle şeylere" dedim. Neyine alışkın olacağım. Alışkın falan değilim ama kadının inceliğine incelikle cevap vermek istedim. Kadın hiç cevabımı umursamadan hızla adama döndü. "Yahu ben seni altı senedir tanıyorum. Ne bu ağdalı cümleler? Nedir bu saçma sapan konuşmalar. N'oluyo Cenk? Kendine gelir misin?" dedi. Adam "Yaa! Ne oldu Yasemin Hanım? Hani çok beğeniyordunuz Serhat beyin kişiliğini? Böyle mi olalım yani? Bunu mu istiyorsun?" dedi. Kadın, "Sen Serhat'ı mı kıskandın? Çocuk musun sen ya?" dedi. "Hem altı yıllık sevgilisini beğenmez elin adamlarını över. O adam gibi olunca da bizi beğenmez! Böyle işte kardeş, görüyorsun. Al ibret al bizden!" dedi adam bana. "Olabilir tabi böyle şeyler. Gelip geçici bu tartışmalar. Birbirinizi seviyorsunuz ya, bundan daha önemli ne olabilir?" dedim. "Ay görüyor musun adam ne kadar ince! Böyle durumlarda ince ol, sohbet ederken yine ayı ol istiyorum ben Cenk. Çok mu şey istiyorum?" dedi kadın. "Haa ayıyım yani ben! Kızım, ben neysem oyum tamam mı! Altı senedir neysem oyum! Sen şimdi altı sene sonra beni beğenmemeye mi başladın? Altı senedir neredeydin?" dedi. "Görüyor musun ya? Ben ne diyorum, o ne diyo? Sen şahitsin! Tarafsız olarak söyle ne görüyorsan lütfen" dedi bana dönerek. "Ben hiç girmeyim şimdi ilişkinizin arasına! İlişkinin

lütfen. Haksız mıyım ben?" dedi. "İkiniz de haklısınız!" diye bir başladım konuşmaya. Aşka dair, sevdaya dair kendimce anlamlı sözler söyledim. Birbirlerine sıkı sıkı sarılmalarını, bu hayatta birinin birini sevmesinin çok değerli olduğunu, kolay bulunmadığını anlattım. Bir buçuk saat boyunca konuştum. Bu sırada kız iki tiramisu, oğlan da bir çiizkek gömdü. "Birbirinizi sevin, üzmeyin!" deyip bağladım. Hiç cevap vermeden yüzüme uzun uzun baktılar. Birbirlerine döndüler. Kadın, 'Ne diyo bu?' der gibi bir yüz işareti yaptı adama, adam da 'Ne bileyim ben?' der gibi ellerini iki yana açıp dudağını büzdü. "Bi tiramisu da ben alabilir miyim?" dedim garsona. "Beyefendinin tiramisusu bizden" dediler. "Çok teşekkür ederim, gerek yoktu" dedim. "Rica ederiz ya ne demek, buyurmaz mısınız bizim masamıza?" dediler. "Yok, zaten şu dergiyi okuyorum, bitsin kalkacağım, rahatsız etmeyim" dedim. "Aa ne rahatsızlığı ayol. Gelir misin lütfen şuraya!" dedi kadın. "Ama!" dedim, "Sus bakıyım!" dedi kadın. "Tamam yaa!" dedim gittim yanlarına oturdum. Adam yeni aldığı maketleri çantasından çıkarıp gösterdi. Maketleri aldım masada tiramisumu yerken maketlerle "duşk, dışk, obuaa" gibi sesler çıkararak ve birbirleriyle dövüştürerek oynamaya başladım. "Sana oralet söyleyelim mi?" dediler. Sevinçle ellerimi çırptım. Kız, çantasından çıkardığı kitaptan bir hikayeyi bana okumaya başladı. Uyandığımda adamla kadın birbirlerini öpüyor, seviyor, sevişiyorlardı. Biraz önceki kavgalarından eser kalmamış, barışmışlardı. Ben oraletimi içerken kızın okuduğu kitabın da etkisiyle uyuyakalmışım. Yandaki sandalyeyle oturduğum sandalyeyi birleştirip beni oraya yatırmışlar. "Uyandın mı bakıyım sen?" dedi kadın. "Uyandım. Ben eve gitmek istiyorum. Gidelim buradan" dedim. "Dur, son bi çayımız kaldı onu da içelim gidelim!" dedi adam. "Bana ne, bana nee. Gidelim!! Gidelim! Bana nee!" diye omuzlarımı silkeleyip dudağımı büzerek cevap verdim. "Huysuzlandı yine!" dedi adam. "Kalkalım madem napalım!" dedi kadın. Toparlandılar. Biri bir elimden tuttu, diğeri öbür elimden tuttu, hep birlikte çıktık kafeden. "Uçtu uçtu yapalım mı?" dedim. "Hadi yapalım" dedi adam. İkisi birlikte "Biir, ikiii, üüç" diye sayıp beni havaya kaldırıp hızlı adımlarla yürüdüler. Üç dört adım sonra havadaki ayaklarımı yere koyduğum gibi ellerinden kurtulup oradan koşarak kaçmaya başladım. Biraz uzaklaştıktan sonra sokağın başında birden durup bana şaşkınlıkla bakan çifte doğru dönerek, "HEMEN BİR ÇOCUK YAPIIIN!" diye bağırıp, kaldığım yerden koşmaya devam ettim. Soluk soluğa dergiden içeri girdim. Kapıyı üç farklı kilidinden ikişer kere kilitledim. Yattım uyudum. Uyandığımda fark ettim ki dergiye değil bir üst kattaki daireye girmişim telaşla. Kapıyı nasıl açmışım ve nasıl o kadar yerinden kilitlemişim acaba aklım sırrım ermedi ama üç gündür gelen giden de yok. Kilitleri de açamıyorum. Köşenin yazısını, Hababam Sınıfı'nda kopya çektikleri gibi, üst katın camından, çengelin ucuna geçirdiğim kağıtları alt kattaki Memo'ya sarkıtarak, derginin camından ulaştırdım. Kağıtlar, Kel Mahmut'a yakalanmazsa köşem yetişir. Yakalanırsak yandık! Ha bu arada. Kurtarın ya beni. İmdat!!!

CENGİZ ÜSTÜN

MACERAVI SEVEN ADAM

Hem dedeme bakacağım hem de okuyacağım sen?.
Ben de yarın işe başlıyorum... Ayrıca böyle teklifsizce evime girilmesinden hiç hoşlanmam.
Dedem merak etmiş, kalkarmı.. yor kendisi ..
Ne?
Kalkamıyor mu? O kadar ağırlaştı demek?
Düzenli ilaç alması gerekiyor, düne göre daha iyi.
Yüzündeki ifadelere bakılırsa sizin de ağrılarınız olmalı... İkinize de bakarım holucak, hemşirelik için deneyim olur hem.
Tamam, ben iyiyim, artık gidin lütfen.
Bi ağrı kesici vereyim mi? Ne dersiniz?
Hayır! Sabah işe giderken af dopingi basarım.
Saçmalamayın atlar için olan bişey o!..
Bili.. yorum ...
Yarın şirketten aldığım teflon tavaları dükkanlara dağıtacağım...
Em.. tabi.. re.. san.
Ama bunun için dopinge gerek yok ki, bütün gün direksiyon başında olacaksınız!.
Evet ama macera geliyorum demez. Her an tetikte olmalıyım.
Küçük bir doz antreman için yeterli, kırgınlığı alır...
?
Seni merdivenlerden in. Ben de geliyorum ...
KUP!
Oo maceraya Sevenadam torunumla tanışmışsınız, geçmiş olsun.
Sağol, sana da, bi elini öpüp çıkacaktım hemen bi de kostümümü soracaktım.
Çoktan bitti, kızım gardroptan getirebilir misin?
Sağolun! İyi geceler!
Ütü gerekirse tekinmeden getir ..
Macera, kikiki!
Macera lan!

SAYKODELİKO (HOŞÇA KAL)

Alpay Erdem

-gelişme-

Gölcük'te bir lokantaya girdim. Bir şeyler yiyordum. Karşımda hayali kuzenim vardı. İp de lokantanın önündeydi. Hayali kuzenim, "ip yeniden çıktı karşına, demek ki Topaklı'dan sonra ip diğer yönden geldiyse" diye lafa girdi. "İp diye bi şiy yok, ip benim kafamda, ayrıca ip bi yerden gelmiyo, herhangi bi yere de gitmiyo, ip duruyo" diye cevap verdim. "Vaay, felsefe" dedi hayali kuzenim. "Ne felsefesi, ben olanı söylüyorum" dedim. "Gitse çok komik olurmuş ama, bayaa böyle yılan gibi gitse çok komik olurmuş" dedi hayali kuzenim. Bunu derken de eliyle yılan hareketi yaptı. "Sana her şey komik zaten, ben burda kafayı yedim, sen hala gülüyosun" dedim.

Niğde'ye doğu yoldaydım. İp de hep yanımdaydı. Bir ara durdum, bisikletimi kenara bıraktım. İp'e doğru yürüdüm. İp'e eğildim. İp'i tuttum. İp gerçekti. İp'i hafifçe yerden kaldırdım. "İp varmış, sevinsem mi üzülsem mi bilemedim" dedim.

İp'le birlikte Niğde'ye girdim, bir otele yerleştim. Otel odası çift yataklıydı. Bir yatakta hayali kuzenim, bir yatakta ise ben uzanmıştım. Hayali kuzenim yine bana ters yatmıştı. "Sen de otelde kalmaya iyi alıştın ha" dedi hayali kuzenim. "E otel varsa otelde kalıyorum, yoksa evlerde kalıyorum, otel var ki otelde kalıyorum" dedim. "Diyelim eve de almadılar, otel de yok, nerde kalıcaksın" dedi. "Camide kalırım, halla halla ya" dedim. "Bi şiy diycem sana, şu ip, sonu neriye uzanıyo acaba" dedi. "Bilemiyorum ama benim ip'le işim yok, ben yolumdayım, ha gelirse benimle birlikte Mersin'e kadar, başımla beraber, bizde gelene git, gidene gel yok, biliyosun" dedim.

Ertesi gün otelden çıktım, yola koyuldum. Sazlıca'yı geçtim, Sazlıca-Kaynarca arasında bir ara durdum, ipe baktım, yoluma devam ettim. Biraz gittim, gözüme sinek kaçtı. Durdum yolda. Çantamdan çıkardığım küçük aynayla gözüme baktım. Koşa koşa hayali kuzenim geldi uzaklardan. "SİNEK Mİ KAÇTI GOZÜNEEE, HOHAHAHAHAHAHA" diye gülerek, hiç durmadan koşarak gitti öyle.

-giriş-

Sinop Güzelkent'te denizdeydim. Sabah sularıydı. Attığım her kulacın tadını çıkara çıkara kumsala geldim. Denizden çıktım, kumlara bastım. Üzerimde sadece yan cepli kısa pantolonum vardı. Kumsaldan yola çıktım. Kaldırıma oturdum. Önce çoraplarımı ve bisiklet ayakkabılarımı giydim. Bel çantamı belime bağladım. İpli güneş gözlüğümü boynuma taktım. Kafama ve boynuma birer bandana geçirdim. Kaskımı taktım. Eldivenlerimi giydim. Bisikletime yöneldim. Bisikletimin hemen hemen

andırıyordu bisikletim. Atladım bisikletime, gözlüğümü gözüme taktım. "Haydi bakalım, yolum açık olsun" diyerek yola koyuldum. Kentin içine doğru ilerledim.

Yaklaşık iki yüz metre kadar sonra kentin içinde dayımın evinin önüne geldim. Bisikletimi duvara dayadım. Dayım, yengem, ilkokul çağındaki kızları Sena, bir diğer akrabam Cavit ağabey ve hayali kuzenim beni uğurlamak üzere evin önündeydiler. Hayali kuzenim, dayımın fosforlu yeşil arabasının kaputunun üstünde oturuyor, bir yandan da koca bir dilim karpuz yiyordu.

Önce dayımla vedalaştım. "Dikkat et kendine yollarda" dedi dayım. "Merak etme dayı, her şey kontrolümde, çok güzel olacak" dedim. Sarıldık birbirimize. Sonra yengemle vedalaştım. "Manyaksın ya sen, neyse" dedi yengem. Gülümsedim, sarıldık. Küçük Sena'ya yöneldim. Ona doğru eğildim. "Oyy, yerim ben seni, yerim yerim" dedim, iki yanağından sıktım, suratını tuttum, öptüm Sena'yı. Sonra Cavit ağabeyle vedalaştım. "Haydi bakalım hayırlı olsun, yolun açık olsun" dedi Cavit ağabey. "Teşekkür ederim Cavit abi, siz de iyi bakın kendinize" dedim. Yola koyulmak üzere bisikletime tekrar atladım. Birkaç metre ilerlemiştim ki, hayali kuzenim seslendi. "Gelirim ben de peşinden" dedi. Arkama hiç bakmadan kendime doğru konuştum. "Gelme arkadaşım, ben senin gelmeni hiç istemiyorum, hiç ama, sakın gelme sen" diye hep içime içime konuştum. Yüz metre kadar sonra kent meydanından çıkmıştım artık.

Denizden çıktığım kumsalı gören tepeye geldiğimde durdum, şöyle bir kumsala, denize baktım. "Vay be" dedim, tırmanmaya devam ettim.

Zorlu bir yolculuk sonrası Gürcüler (Soğucaksu) köyüne ulaştım. Köyü gösteren tabelaya huzur ve özlemle baktım. Köye girdim ve çocukken oyunlar oynadığım harmanın önüne geldim. Bisikletimi ıhlamur ağacının dibine dayadım. Kaskımı, bandanamı, eldivenlerimi bisikletin gidonuna taktım. Sonra ıhlamur ağacını sevdim biraz. "Babaannemin en sevdiği ağaç, ne severdi babaannem seni" dedim ıhlamur ağacına. Harmana girdim, yürüdüm biraz, ve harmanın ortasına sırt üstü uzandım, mutlulukla gökyüzüne baktım.

Derken yüzüme bir gölge indi. Bu gölge maalesef hayali kuzenimin gölgesiydi. Mutsuz oldum, ayağa kalktım. Hayali kuzenimin kucağında bir de dev çok büyük bir yarım karpuz vardı. "Karpuz yin mi" dedi hayali kuzenim. "Yemem tabi ki" dedim. "Yemezsen yeme, zaten dikkat edersen yarım karpuz getirdim, kendime kadar getirdim" dedi. Birkaç metre öteye harmanın kenarına toprağa oturdu ve cebinden kaşık çıkarıp karpuzu kaşıklaya kaşıklaya yemeye başladı. Çekirdeklerini ise kenara kenara tükürerek. Yüzüm ekşidi. "Vay be, çocukken bu harmanda beşe beş maçlar yapıyoduk, şu iki adımlık yerde" dedim. "Ee, deve gibi oldun tabi" dedi. "Yalnız seninle de hiç konuşulmuyo, neyse ben gidiyim zaten" dedim. Bisikletime atladım. Bandanamı, kaskımı, eldivenlerimi kuşandım. Ihlamur ağacını son bir kez yine

Ayancık'a doğru dağ yollarından ilerledim. Eğrelti otlarının, ineklerin, kelebeklerin önünden geçtim. Köylülerle selamlaştım. Köy ekmeği verdiler, yedim, ayran ikram ettiler, içtim. Yolluk fındık verdiler bir avuç, aldım. Gökyüzündeki kartallara baktım. Ayancık plajını tepeden gördüğüm ilk an, durdum bir süre orada öyle, plaja baktım, hayranlık duydum. "Vay be, Ayancık resmen ayaklarımın altında" dedim yine kendi kendime, ve Ayancık'a doğru inmeye başladım.

Ayancık meydanında bir çay bahçesine oturdum. Çay söyledim. Fındıkları yemeye başladım. Hayali kuzenim geldi, karşıma oturdu. "İyi geldin ha" dedi. "Valla iyi geldim, hem bir hayalimi de gerçekleştirmiş oldum, daha önce Güzelkent'ten Ayancık'a normal yoldan gelmiştim biliyosun" dedim. "İstanbul'dan Artvin'e giderken, evet biliyorum, muhteşem bi yolculuktu" dedi. "Böyle dağ yollarından iyi oldu, hem annemin köyünden babamın köyüne de bisikletle yolculuk yapmış oldum, çocukluk hayalimdi, iyi oldu böyle" dedim. "Peki bu sefer yolculuk neriye, Artvin'e mi yine" diye sordu hayali kuzenim. "Ha yok, Mersin'e bu defa" dedim. "Yokuş aşaa salcam kendimi diyosun" dedi. "Öff" dedim.

Ayancık çayının kenarından doğru önce Erfelek, sonra Boyabat yoluna girdim. Yemyeşil bir yoldu bu. Uzun ve yorucu bir yolculuk sonrası Bakırlızaviye köyünü de geçtikten sonra Karapınar köyüne vardım. Hava kararmaktaydı. Bir kapıyı çaldım, o evde kaldım.

Ertesi gün uzun bir yolculuk sonrası dağ yollarından Boyabat otoyoluna girdim. Yol boyunca ürkütücü kamyon kornalarına maruz kaldım. Boyabat merkezde bir lokantaya girdim. Bir şeyler yedim, biraz dinlendim. Sonra yeniden yola koyuldum.

Bir süre daha otoyolda ilerledikten sonra Saraydüzü'ne gelmeden, Uluköy sapağından dağ yollarına girdim yine. Doğa olağanüstüydü. Ağaçlardan erik, elma kopardım. Böğürtlen yedim. Dağlardaki koyunları, keçileri izledim. Yol üzerinde bir karpuzcuya denk geldim. Oradan hızlı hızlı geçmek isterken karpuzcu bana el etti, yanına çağırdı. Çay ikram etti. Kabul ettim. Karpuz ikram etti, kibarca reddettim. Sırtımı zaten hep karpuzlara vermiştim. Karpuzları görmek istemiyordum. Kavun ikram etti. Kavunu kabul ettim. Çay içtim, bir dilim kavun yedim.

Uluköy'ü de geçtim ve Sinop- Çorum sınırı öncesi son köy olan Başekin köyüne ulaştım. O gece Başekin'de bir kahvede kaldım.

Ertesi gün Sinop'tan çıktım, Çorum'a girdim. Dağ yollarından zorlu bir yolculuktu. Yorgundum, yanmıştım, mutluydum. Kızılırmak nehrini soluma aldım, Kargı-Kamil yoluna girdim. Balıkçıllar muhteşemdi, leylekler uçuyordu. Kamil köyüne sapmadan zorlu bir yolculuk sonrası Osmancık'a vardım. Osmancık'ta bir lokantada bir şeyler yedim, sonra Laçin'e doğru yine yola koyuldum. Zorlu bir yolculuktu. Çok ter döktüm. O gece Laçin'de bir evde kaldım.

Çorum'u geçtim, Çayhatap'ı geçtim, Yozgat'ı geçtim, Salmanfakılı köyüne girdim. Salmanfakılı köyünde geceyi geçirmek üzere bir evi gözüme kestirdim. Evin bahçesine girdim, önümden bir kedi geçti. Top sakallı gibiydi kedi sanki. Kapıyı çaldım. Kapıyı top sakallı bir adam açtı.

-sonuç-

Dere tepe düz gittim. Pozantı-Akçatekir arası dağ yolunda hayali kuzenim çıktı karşıma. "Bence sen ipi takip ediyosun" dedi bana. "O nerden çıktı" dedim. "Çünkü ip hangi yoldan gidiyosa sen o yoldan gidiyosun, anayoldan gitmiyosun mesela, ip anayoldan gitseydi sen de anayoldan gitçektin" dedi. "Hiç de bile, benim güzergahım en baştan beri belli bi kere, ayrıca anayol demek kamyon demek, kamyon demek korna demek, bunlar hiç hoş şeyler diil" dedim.

Akçatekir'i de geçtim, Mersin sınırına girdim. Geceyi Karboğazı köyünde geçirdim. Sabah yola devam ettim. Zorlu dağ yollarından ilerledim. Artık yolculuğumun son günüydü. Adana-Erdemli otoyol kavşağında su içmek için durmuşken hayali kuzenim çıktı yine karşıma. "Nerdiyse Mersin'e girmek üzeresin, yolculuğun bugün bitti bitçek gibi" dedi. "Evet resmen öyle, Tarsus, sonra da Mersin" dedim. "Mutlu olmalısın" dedi. "Mutluyum" dedim.

Son sürat Tarsus'a doğru ilermeye başladım. Tarsus'a indim, Mersin'e girdim. Mersin'e girmeden 146. caddeden plaja doğru ilerlemeye başladım. Kısa bir yolculuk sonrası plaja vardım. Fakat ip biraz daha devam etmekteydi. Bir ip'e baktım, bir denize. Ve biraz daha ipin peşinden gitmeye karar verdim. 50 metre kadar sonra ipin denize uzandığı noktadaydım. Bisikletimi yola bıraktım. Kaskımı, bandanalarımı, eldivenlerimi, formamı, ayakkabılarımı, çoraplarımı çıkardım. Üzerimde sadece yan cepli kısa pantolonum kaldı. Denize doğru ilerledim. İp denizdeydi. İpi elime aldım ve çekmeye başladım. İpi çektim, çektim, çektim, ipin ucunda demir bir kafes içinde dev bir karpuz vardı. Güldüm. Atladım denize. Yüzdüm, yüzdüm, yüzdüm.

İYİ BAK KENDİNE

TANKUT

ÖMER GÖKSEL

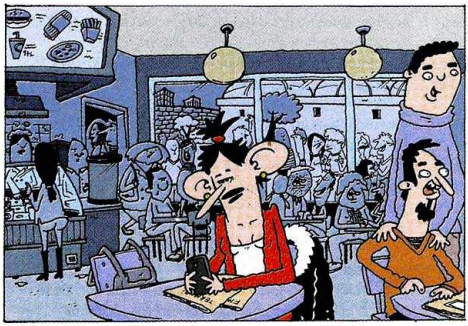

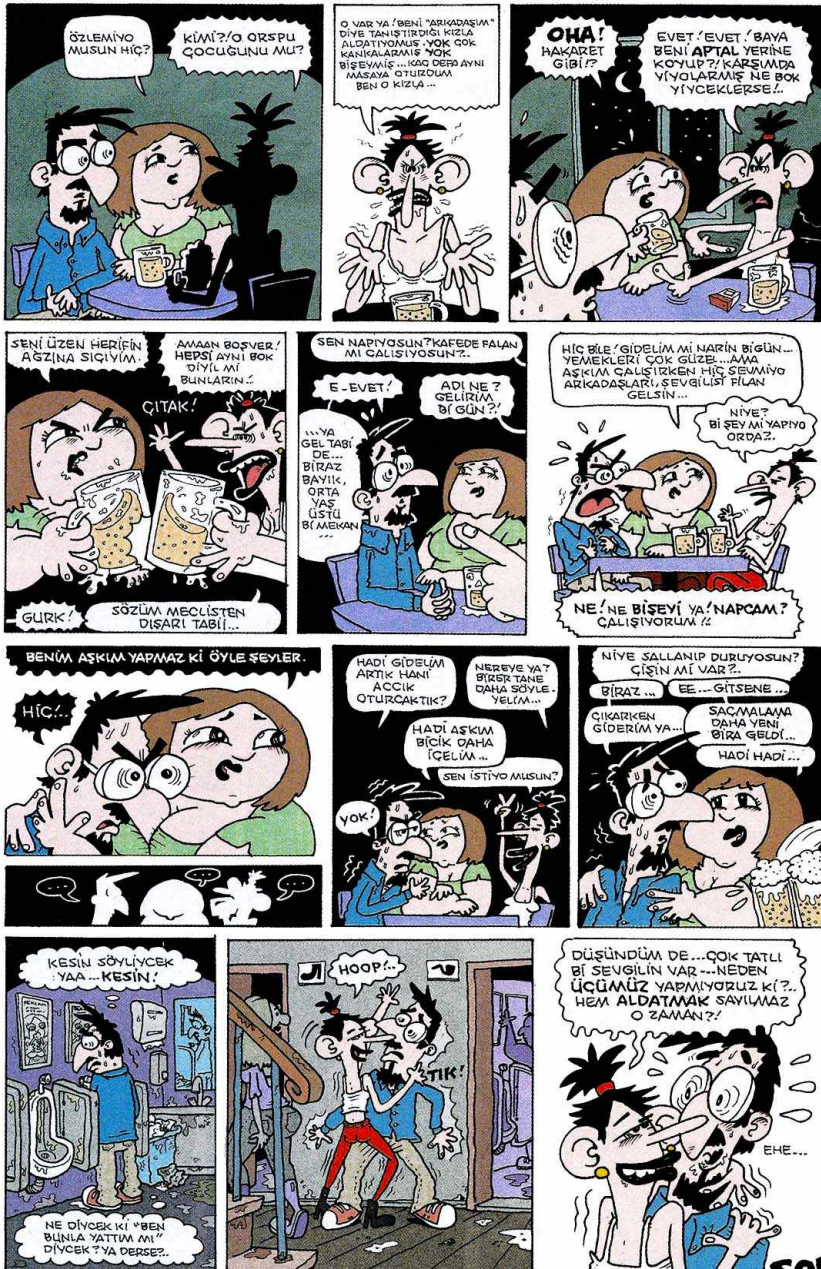
ÖZLEMİYO MUSUN HİÇ?
KİMİ?/O ORSPU ÇOCUĞUNU MU?
O VAR YA/BENİ "ARKADAŞIM" DİYE TANIŞTIRDIĞI KIZLA ALDATIYOMUŞ/YOK ÇOK KANKALARMIŞ/YOK BİŞEYMİŞ...KAÇ DEFA AYNI MASAYA OTURDUM BEN O KIZLA...
OHA! HAKARET GİBİ!?
EVET/EVET/BAYA BENİ APTAL YERİNE KOYUP?/KARŞIMDA YİYOLARMIŞ NE BOK YİYECEKLERSE!..
SENİ ÜZEN HERİFİN AĞZINA SIÇIYIM.
AMAAN BOŞVER/HEPSİ AYNI BOK DİYİL Mİ BUNLARIN...
ÇITAK!
GURK!
SÖZÜM MECLİSTEN DIŞARI TABİİ...
SEN NAPIYOSUN?/KAFEDE FALAN MI ÇALIŞIYOSUN?..
E-EVET!
ADI NE?/GELİRİM Bİ GÜN?/
...YA GEL TABİ DE... BİRAZ BAYIK, ORTA YAŞ ÜSTÜ Bİ MEKAN...
HİÇ BİLE/GİDELİM Mİ NARİN Bİ GÜN... YEMEKLERİ ÇOK GÜZEL...AMA AŞKIM ÇALIŞIRKEN HİÇ SEVMİYO ARKADAŞLARI, SEVGİLİSİ FİLAN GELSİN...
NİYE? Bİ ŞEY Mİ YAPIYO ORDA?..
NE! NE BİŞEYİ YA!/NAPCAM? ÇALIŞIYORUM!!
BENİM AŞKIM YAPMAZ Kİ ÖYLE ŞEYLER.
HİÇ!..
HADİ GİDELİM ARTIK HANİ AÇCIK OTURCAKTIK?
NEREYE YA? BİRER TANE DAHA SÖYLE.YELİM...
HADİ AŞKIM BİCİK DAHA İÇELİM..
SEN İSTİYO MUSUN?
YOK!
NİYE SALLANIP DURUYOSUN? GİŞİN Mİ VAR?..
BİRAZ...
EE...GİTSENE...
ÇIKARKEN GİDERİM YA...
SAÇMALAMA DAHA YENİ BİRA GELDİ...
HADİ HADİ...
KESİN SÖYLİYCEK YAA...KESİN!
NE DİYCEK Kİ "BEN BUNLA YATTIM MI" DİYCEK?/YA DERSE?..
HOOP!..
TIK!
DÜŞÜNDÜM DE...ÇOK TATLI Bİ SEVGİLİN VAR...NEDEN ÜÇÜMÜZ YAPMIYORUZ Kİ?.. HEM ALDATMAK SAYILMAZ O ZAMAN?/
EHE...
SON

İLK İNSAN
- EMRAH ✶ HAKAN -
X
X
PAF
PAF
PAF
PAF
PAF

CIK CIRK CIK CIRK CIK CIK
HORRRRRR!
?
HHORR RRR!
ZUK!
ARRRRRR!
GÜMP!
HMF!
HFF!
UM!

Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

Hayatımın farklı katmanlarına her defasında çat kapı giren ve bir zaman sonra da o katmanlarımdan girdiği biçimde çıkan Büge yine karşımdaydı. Büge'nin yanında Kabak Koyu'nda tanıştığı ve dört aydır takıldığı sevgilisi vardı, ama göz bebeklerinde aşka dair minik de olsa bir kıvılcım yoktu. Aşık olmadığı kişilere ruhunun tamamını koklatmayan Büge, yalnızlık dönemini doldurmak için yakışıklı değil ama sempatik bu arkadaşı belli ki sevgilisi pozisyonunda edinmişti. Saçı ve sakalı uzun, üstüne bol kazak, altına desenli şalvar giyen yeni edindiği sevgiliye Büge "Mumi" dediğinden, ben de ona bütün gece "Mumi" diye seslendim durdum gerçek ismini merak etmeden. Nevizade'deki bir barın sigara içilebilen teras katındaydık. Günlerdir altını çize çize canıma okuyan bel ağrım, barın rahatsız sandalyesi yüzünden adamakıllı tırlattı. "Ben artık kalkayım. Muhabbet çok güzel, ama belim çok kötü. İki üç gündür acayip ağrıyor, eve gidip uzanmam lazım" dedim Büge ve Mumi'ye. Büge, suratımdan akan drama karşılık kendi suratına şeytani bir sevimlilik kondurdu. Parmak uçlarını büktüğü sağ elinin avuç içiyle önündeki havayı korna çalar gibi yanlamasına birkaç kez iteledi ve imalı imalı, "Ne iş bel filan? Anlayalım yani!" dedi. Buruşturduğum bir öflemeyle hadsizliğini savuşturdum. Mumi araya girdi. "Senin şifan bende dostum. Seni onarırım. Geçtiğimiz kış Şili'nin güneyinde bulundum. Her türlü bitki ve şifa olayına bulaştım orada. Bizimle eve gel, Şili'den getirdiğim bitkilerle özel bir karışım hazırlayayım sana, onu içince ağrın mağrın kalmaz, tüy olup uçarsın!" Mumi'nin kendinden emin sözleri kamçı misali ağrıyan belimden yakaladı, bırakmadı. Genelde bu türden şeylere ikna edilmem zordu, ama çaresizliğimin kıyısına koca bir gedik açan teslimiyetime teslim oldum gene de. Ezilmiş uğultularla şehri tartaklayan fırtınadan geçerek Gümüşsuyu'na kapağı attık...

Salonun tam ortasına yüzüstü uzandım. Güney Amerika ülkeleri ve egsantrik bitki isimleriyle doldurduğu sohbeti kafamı ütülemesine rağmen benim için didinen Mumi'ye minnettardım. Kedisi Kaltak'la oynaşan Büge'nin bizimle ilgisi yoktu. Kaltak, Büge'nin ruhuna tamamen sızabilen biricik canlıydı. Ağrıyı bedenimden söküp atacak karışım hazır olana dek yattığım yerden onları izledim. "Evet, şifa çayın geldi. Hadi kalk iç dostum, hepsini iç. Ağzına bitki taneleri gelirse onları da çiğne mutlaka!" Mumi, kaynar dumanında yolunmuş doğa kokusu tüten bir fincanı burnumun dibine koydu. Gelen şeyden kısık bir yudum alınca en küçük hücreme kadar öğğkledim. "Ben bunu asla içemem, tadı berbat!" dedim. Büge ve Kaltak'lı aşk yumağına karışmadan önce beni giderayak tüyoladı Mumi. "Biraz soğusun, sonra bir dikişte göm gitsin!" Çabalamasının hatrına dediğini yaptım. Uysal bir kobay oldum, bekledim, iki parmağımla burnumu mandalladım ve ılıklaşan karışımı bir dikişte gömdüm...

"Sana nasıl teşekkür edeceğimi inan bilmiyorum Mumi. Belimdeki ağrıdan eser kalmadı. Eyvallah!" Gün öğlene dayandığında Gümüşsuyu'ndaki daireden bu sözleri söyleyerek ayrıldım. Kendimi aşırı iyi hissediyordum. Keyiften yukarı kıvrılan dudaklarım suratıma şapşal bir gülümseme çizdi. Mumi bana ne içirdiyse artık, kişiselliğimde yerçekimi hükmünü yitirmişti. Zıplaya sıçraya Gümüşsuyu'nu geride bıraktım. Ne olduysa ondan sonra oldu. Suratım birden ısındı ve üstündeki gülüşü bozmadan gerildi. Peşinden adımlarım ağırlaştı, kasıldı. The Marmara'nın önüne geldiğimde bir tutkal bataklığına saplanmış gibi donakaldım! Yürümek istedim, yürüyemedim. Kollarımı kaldırmak istedim, kaldıramadım. Bağırmak istedim, bağıramadım. Kafamı da çeviremedim. Mumi'nin iyi niyetlerle içime sokuşturduğu şifanın beni canlı bir heykele çevirdiğini o an dehşete kapılarak anladım! Ağzım şapşal bir gülüşle mühürlendiğinden, yanımdan geçen insanlardan imdat dilenmem imkansızdı...

Taksim'in en pis esen yerinde iki saate yakın hareket edemeden dikildim. Azmanlaşan fırtınanın başına buyruk rüzgarları çanta asılı sırtımdan vücudumu tokatladı. İlahi bir şakanın kurbanı olduğumu kabullendiğim saniye arkamda sertçe patlayan rüzgar ayaklarımın bağını çözdü ve beni homurdanmasına katıp sürükledi. Nihayet adım atabiliyordum. Bu harikaydı ama başka ve daha ciddi bir sorunum vardı şimdi de. Adımlarım hiçbir şekilde kontrolümde değildi! Beynimle bacaklarım arasındaki koordinasyon becerim baştan ayağa çökmüştü. Durmak istedim, duramadım! İstemsiz adımlarım beni yan yan yalpalatarak Sıraselviler Caddesi'ne fırlattı. Ezilmeden caddenin karşısına aktım ve bir tesadüf orada bulunan atık kağıt toplayıcısı çocuğun el arabasındaki çuvala sırtüstü devrildim. Dolu çuvalının üstünde boylu boyunca yattığımı gören çocuk, "Abime bak hele, kafa binbeşyüz! Firüzağa entelisin di mi abi sen? Ne yapayım, atayım mı seni Firüzağa'ya?" dedi bana. Suratıma kilitlenmiş gülümsemeyi cevabım sandı. El arabasına asıldı ve caddede son sürat topukladı. Sıraselviler'den Firüzağa'ya sarkan eğimde arabanın yüküne yaslandı, tabanlarını öttüre öttüre kaydı. O süratle üstünde yattığım çuvaldan düşsem kafam gözüm güzelce dağılırdı. İşinde ustaydı çocuk. Firüzağa'ya vardığımızda ekmek teknesine profesyonelce kıç attırdı ve beni yol ayrımındaki reflüje salladı. Duramadım yine, söz dinlemeyen adımlarla Boğazkesen'e inen yokuşa savruldum...

Yokuş bitiminde çarptığım mobese direği gidişimi kesti. Bir temas olmadan hareket edemiyor, hareket ettirildiğimde de bir temas olmadan duramıyordum. "KAÇ!" diye bir çığlık ve ateşlenen bir gaz fişeği sol kulağımı sıyırdı sakinlemeye fırsat bulamadan! Çevik kuvvet polislerinin kovaladığı bir grup paldır küldür yanımdan geçti. Gaz bulutu bulunduğum yeri kuşatırken eylemci bir kız koluma girdi ve beni kaosun göbeğinden araklayıp Karaköy'deki iskelenin önüne kadar sokaklara dala çıka çekiştirdi. Eylemci kız, iskelenin önünde şapşalca gülümseyen bir hayran bırakarak yeniden davasına atıldı! Hiç hesapta yokken yediğim zontalama bir omuzla genç bir elemanın arkasından turnikenin birisine langadanak tıkıştım. Turnike aynı hamlede ikimizi de geçirdi. Bana, "Süpersin kardeşim! Keşke herkes senin yaptığını yapsa. Keşke herkes sistemin bize dayattığı paralı ulaşımı bedavaya getirse. Yaşasın anarşi!" diye fısıldadı turnikesini paylaşan eleman. Kıpırdanan yolcuların tıka basa darbeleriyle Kadıköy vapuruna zoraki bindim...

Etrafımdaki kalabalık dağılınca vapurun iki yanı açık boşluğunda

bir kez daha donakaldım, ama bu uzun sürmedi. Bir haftadır şehre saldıran fırtına denizi kabarttı, vapuru sarstı. Bir o yana bir bu yana gittim geldim. Denize düştüğümün hayalini kurdum ister istemez. Hayalimde kulaç atamıyor, Boğaz'ın dibini boyluyordum! Kadıköy'e yanaşınca nasıl bindiysem öyle indim vapurdan. Kıpırdanan yolcuların tıka basa darbeleri beni iskelenin önüne taşıdı. Bu sefer de Kadıköy'ün en hareketli yerine hareket edemeden çakıldım. Gün akşamladı, fırtına hafifledi, çişim geldi, sigarasızlık başıma vurdu. Bedenimin ele geçirdiği bedenimle çevreye müzik yayını yapmaya başladım. Bünyemden Indiana Jones'in tema müziği fışkırdı. Aslında bu çalan uzanamadığım telefonumun zil sesiydi. Bitmek bilmeyen bu macerada eksik olmasınlar iki sivil polis yanıma geldi. Sivillerden bir tanesi, "Burada niye duruyorsun, durarak bir şeyleri mi protesto ediyorsun? Ne zevk alıyorsunuz bu işlerden bir anlasam!" dedi, kollarımı kaldırarak üstümü aradı, pantolonumun ön cebinde bulduğu cüzdanımdan kimliğimi çıkardı, diğer sivile verdi, diğer sivil GBT'me baktı ve ikisi birden bir pürüzüme rastlamadan çekti gitti. Beni arayan sivil polis, birilerine sarılmak istiyormuşum gibi kollarımı iki yana açık bırakmıştı. Karşımdan çok hoş bir kadın geldi ve hiç konuşmadan bana sarıldı. Başını göğsüme yasladı, bir müddet öyle kaldı. Bir şey söylemeden, sadece gözlerimin içine bakarak teşekkür etti ve benden ayrıldı. Çok hoş kadının ardından sevgili olduklarını düşüdüğüm bir çift yaklaştı, aynı anda onlar da sarıldı bana. Eğlenmeye giden ya da eğlenmekten dönen kızlı erkekli gençler, ikiz kardeşler, temizlik işçisi, o soğukta selpak satan ufaklık, eşcinseller, kalın bıyıklı tonton abi, yüzü dövmeli punk, hacı amca, özel sektör çalışanı, ana oğul, bir gözü mor hırpalanmış kadın, yaşlı karı koca, kucaktaki bebek, futbol taraftarları, kafası kıyak şarapçı, büfede sosis satan delikanlı ve sayamadığım onlarca kişi duygu pınarı gördükleri beni neredeyse tepemde bir hale yaratacak içtenlikle art arda sarıp sarmaladı. Sevgiye, saygıya,

beraberliğe aç bir toplum tüm ihtiyaçlarını dua maksadıyla üzerime işledi sanki! Fazla geçmeden ısısızladım, her şey ısısızladı. İnsanlar teker teker yok oldu, huzursuz bir yalnızlık darmaduman halimi ipotekledi. "GOOOOOOOLLL!" Altımdaki zemini titreten bu ses ülkedeki herkesin o dakikalarda futbol maçı izlediğini kafama 'dank' diye çaktı. İçtiğime bin pişman karışımın etkisi acaba sonsuza dek sürecek miydi? Aklımın merkezinde tepinen korkunç sorularla boğuşurken uykum bastırdı. Mecburen ayakta uyudum...

Korna sesleri, ıslık, tezahüratlar, davul gümbürtüleri ve meşalelerle kaynayan bir coşku selinde uyandım. Maçı kazanmıştık! Kuş sürüsüne benzer bir uyum sergileyen dünyanın en mutlu insanlarıyla onlar nereye ben oraya gezindim. Bağcığı çözülen sağ pabucum o kargaşada ayağımdan çıktı, kayıplara karıştı. Kitle ve patırtıları vakit ilerledikçe seyreldi. Yürümemi sağlayan son tutam güruhtan bir tepeye yakalandığımda koptum. Tepenin bir yerinden yüksek bir inşaatın çatısına tahtalardan yapılmış bir köprü uzanıyordu. Büyük ihtimalle amelelerin kestirme yol amacıyla kullandığı köprüden inşaatın çatısına hızla geçtim ve metrelerce yüksekliktен yere çakılmama doğru irademe dışı koşturdum! Bu hikaye böyle bitemezdi. Patron bendim, bedenim benimdi, kararları ben vermeliydim. Burnumdan isyan adrenalinleri püskürdü, suratımdaki şapşal güliş parçalandı, var gücümle bağırdım. Çatının tam kenarında çıplak ayağımla kendimi frenledim ve ucuz sıyırdığım bir finalin ucunda tek ayaküstü donakaldım! Bedenim nihayet özgürdü! Kontrolüm bana geçer geçmez hemen tutmaktan kıvrandığım Mumi'nin karışımını rüzgara işeyerek ait olduğu yere, yani doğaya gönderdim. Belim hariç her tarafım ağrıyordu. Sigara yaktım ve yiğildığım çatıdan cılız fırtınada dalgalanan ışıkları seyrettim. Biraz dinlendikten sonra nerede olduğumu öğrenecek ve beni eve götürmesi için can dostum Reha'yı arayacaktım...

RİHANNA'NIN SEVGİLİSİ

CİHAN CEYLAN

BENİM TÜRKİYE FUTBOL DİREKTÖRÜNE yani İMPARATORA BİR SORUM VAR ABİ, HALI SAHALARIN ZEMİNİ NEDEN BOZUK?..E SEN KENDİNE TÜRKİYE FUTBOL DİREK.. TÖRÜYÜM DİYORSAN BU SORUNUN DA MUHATTABI SENSİN KARDEŞİM. KUSURA BAKMA...
ŞŞ KONUŞTU SENİNKİ!..
HOOP BAŞKAN'A LAF YOK KONUŞ BAŞKAN...

VALLA BEN TERİM'E SALDIRMANIN DAYANILMAZ HAZZINI YAŞAYANLARDAN OLMAK İSTEMİYORUM ÇÜNKÜ BİLİYORUM Kİ FATİH TERİM JAPONYA GİBİDİR SALLANIR AMA YIKILMAZ...
MİLLİ TAKIMDA TEMEL SORUN GÜR..BETÇİ+YERLİ OYUNCU KAZDI..ŞİMİNİN İFLAS VERMESİ...
TERİM'İN KALDI HOCAM, YA ŞİMDİ KİNG ABDULLAH AVCI. VE BİZE BAŞKA BİR KAPIYI GÖSTERİYOR O KAPININ ADI DA ATLETİZM...
BUNA DA İYİ Kİ Bİ BAŞKAN DEDİK. HEMEN G.TÜ KALKTI..

GURBETÇİ OYUNCULAR ORDA Bİ SİSTEMLE OYNUYORLAR BADI... BİR ÇARKIN DİŞLİLERİ HESABI AMA BURDAKİ SİSTEMSİZLİKTE BOŞA DÜŞÜYO ÇOCUKLAR.
BEN SANA BİŞEY SÖYLİM Mİ GURBETÇİ FUTBOLCU. DAN Bİ SKİM OLMAZ...
HARBİ DİYORUM SEN DERİN FUTBOL KAFASINA DÜŞ. MÜŞSÜN...

EN İYİSİ SEN ONLARA Bİ MESAJ AT HACI, SEN ANCA ONLARLA ANLAŞIRSIN.
ATMAYANIN DA ***NA KOYİM SÖYLE LAN...
YAZ
....

OOO BAŞKOMSERİM HOŞGELDİNİZ BU NE ŞEREF YAHU...

ERTO BAK ŞİMDİ Bİ MESAJ GELDİ DİYOR Kİ: SİNAN ABİ..BİZ BEYKOZ'DAN BOĞAZIN YARGIÇLARI... BİROL VAKAR ABİMİZİN TEKBİLİNİN ARKASINDA DEMLENİYORUZ VE SİZİ İZLİYORUZ ABİ ALLAŞKINA BİRAZ DA FUTBOL KONUŞUN...
YA SİNAN ABİ ONLAR TROL TAKIMA ABİ ONLARI...

ULAN DANALAR BİZ SABAHTAN BERİ FUTBOL KONUŞMUYOR MUYUZ ?! HEM ADAMIN DÜKKANINDA ÇEKİYORSUNUZ HEM DE BİZİ BEĞENMİYORSUNUZ HE?..
GAASSARAYLI ALKOLİK MONSERLEER?..
YA Bİ DUR PAŞAM YA...
KANKA CEM YILMAZ'IN LAMBORGİNİ TAKSİSİNİ GÖRDÜN MÜ ADAM KİNG YA.
HER İDDASINA VARIM O ESPRİ CAN YILMAZ'INDIR CEM YILMAZ BULAMAZ ONU.

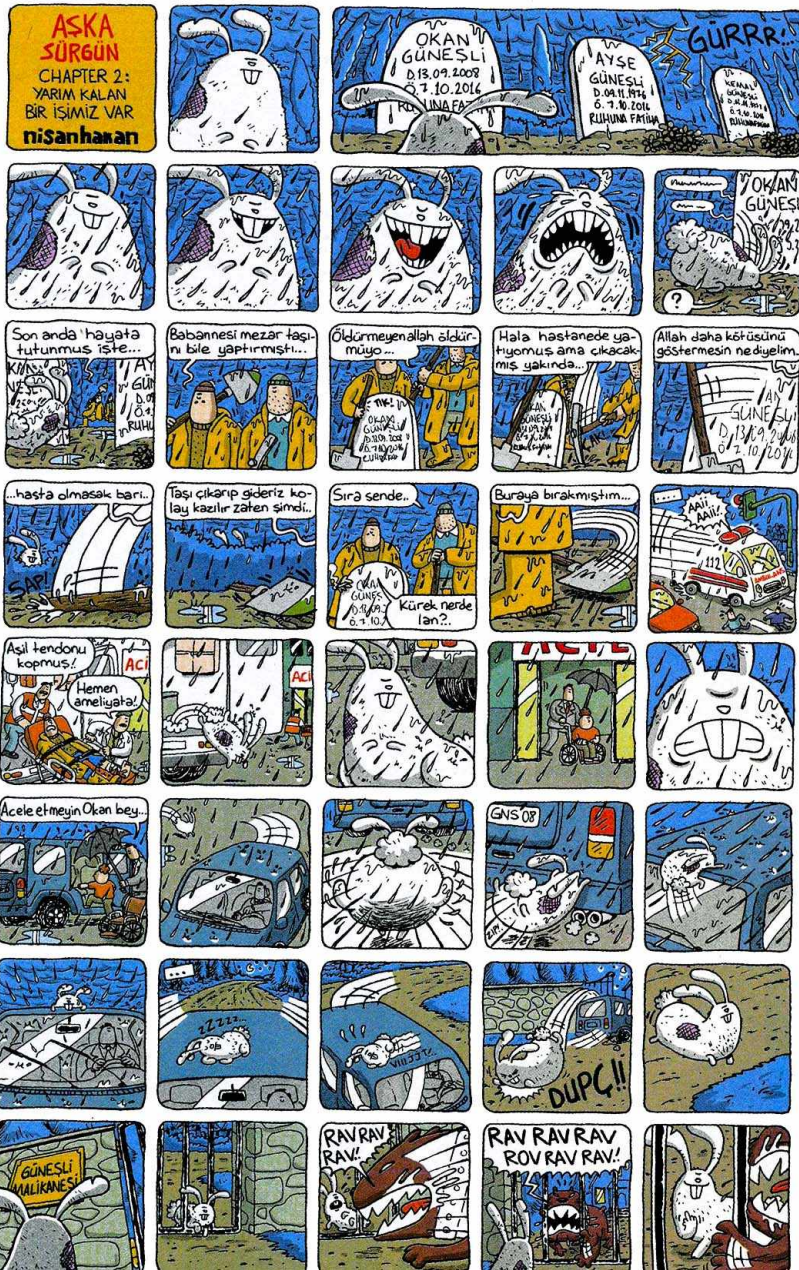
AŞKA SÜRGÜN
CHAPTER 2: YARIM KALAN BİR İŞİMİZ VAR
nisanhanan
OKAN GÜNEŞLİ
D.13.09.2008
Ö.7.10.2016
AYŞE GÜNEŞLİ
GÜRRR!..
Son anda hayata tutunmuş işte...
Babannesi mezar taşını bile yaptırmışlı...
Öldürmeyen allah öldürmüyo...
Hala hastanede yatıyomuş ama çıkacakmış yakında...
Allah daha kötüsünü göstermesin nediyelim..
...hasta olmasak bari..
Taşı çıkarıp gideriz kolay kazılır zaten şimdi..
Sıra sende..
Kürek nerde lan?..
Burayа bırakmıştım...
AAİİ..
Aşil tendonu kopmuş!
Hemen ameliyata!
ACİ
Acele etmeyin Okan bey..
GNS'08
DUPÇ!!
GÜNEŞLİ MALİKANESİ
RAV RAV RAV!
RAV RAV RAV ROV RAV RAV!

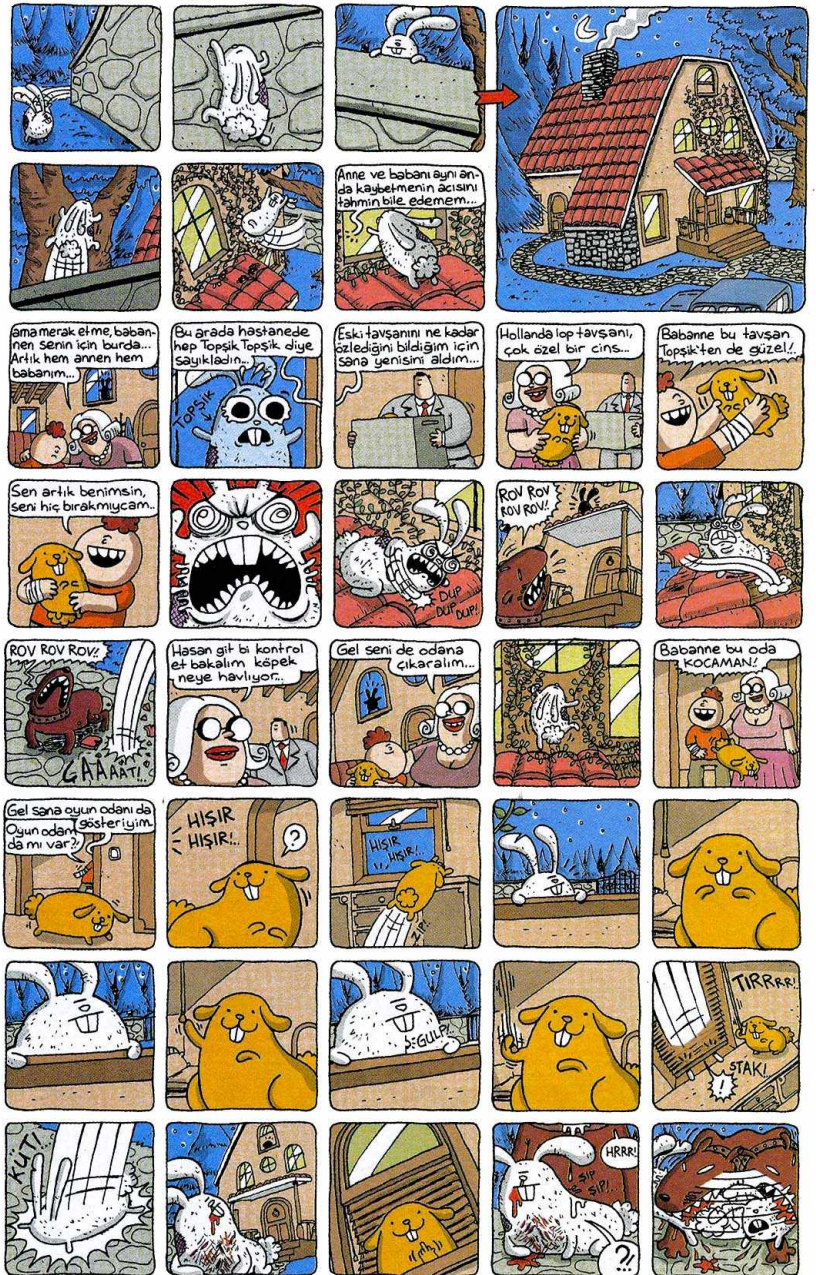
Anne ve babanı aynı anda kaybetmenin acısını tahmin bile edemem...
ama merak etme, babannen senin için burda... Artık hem annen hem babanım...
Bu arada hastanede hep Topşik Topşik diye sayıkladın...
TOPŞİK
Eski tavşanını ne kadar özlediğini bildiğim için sana yenisini aldım...
Hollanda lop tavşanı, çok özel bir cins...
Babanne bu tavşan Topşik'ten de güzel!..
Sen artık benimsin, seni hiç bırakmıycam..
DUP DUP
ROV ROV ROV!..
DUP DUP DUP!
ROV ROV ROV!..
GAAAAT!..
Hasan git bi kontrol et bakalım köpek neye havlıyor..
Gel seni de odana çıkaralım...
Babanne bu oda KOCAMAN!..
Gel sana oyun odanı da göstereyim. Oyun odan da mı var?
HIŞIR HIŞIR!..
?
HIŞIR HIŞIR..
ZIP!
GULP!
TIRRRR!
ŞTAK!
!
KÜT!
HRRR!
SIP SIP!..
?!

ÜSTÜN BRADIRS

Biz aslında üç kardeşiz. En büyüğümüz Halit'in doğumundan on yıl sonra bir de kız çocuğum olsun diyen annemizin hayal kırıklığıyla sonuçlanan denemeleriyiz.

Çocuk yaşta çizmenin hastası olduk, yemek masasında çizmemizi izin verilmediği için halıda çizerdik. Her iş kazasından sonra çingenelere satılmakla korkutulduk.

Babamızın anılarını yazıp özalit'çiden çıkışını aldığı kitap deneme sınavında öyle çok ölümden dönmeli anısı vardı ki yüzmilyarda bir tesadüfle hayatta olduğumuzu anladık.

Gençliğimizde pis asilerdik. Topluma, aileye başkaldırı hesabı saçları mohikan kazıttık. Eve geldiğimizde anne baba dayak geçince asiliğimiz fiss dedi söndü.

Özellikle korku filmi izlediğimiz geceler bahçedeki tuvalete birlikte giderdik. Korkudan büzdüğümüz kıçlarla ancak nöbetleşe sıçabilirdik. Neyse ki günler değişti.

En mutlu yıllarımız otobüsle giderken uzaktaki ağaçların bizle birlikte geldiklerine inandığımız zamanlardı. Perspektif yanılsamasını anlayınca masumiyet bitti.

Birimiz sağ, birimiz solak (Bilo) ama her iki elini de kullanarak çizebilen, buna rağmen çizerlik mesleğine bulaşmayan abimizden etkilenerek çizer olduk.

Bilo'nun ilkokul öğretmeni pis dayakçıydı.. Cetvel darbeleriyle zonklayıp alev alev yanan avuçlarını tenefüste soğuk kalorifer borularıyla serinletirdi..

Bahçemizde tavuk horoz beslerdik. Bi gün Cego tuvalete giderken horoz kafasını delince travmâ geçirdi. Yıllarca tuvaletini evdeki lazımlık adlı gereçe yaptı..

12 Eylül 1980 darbesi, sokağa çıkma yasağını çatıya çıkıp çıtalı uçurtma deken Halit abimizi devriyeler dipçik manyağı yapmıştı. (uçurtmayı kurmadıklar hesabı)

Bülo mahalledeki sokak lambası direğinin tepesine tırmanıp orda koala gibi saatlerce takılırdı. Saklambaçlarda gizli yerine tırmanıp bulunamamanın keyfini çıkarırdı.

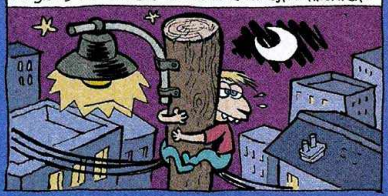

Hafta sonları çarşaf karikatür okuluna giderken geçtiğimiz Çınaraltında tezgah açan Hüseyin Avni Dede yi Allah zanneder dik. Sonra masumiyetimizi kaybettik.

Dedemizin sekiz derece miyop şişe dibi mercekli gözlüklerini takıp sokaklarda teyla gibi gezinirdik. Çokpis bağımlılık yapmıştı. Zor kurtulduk.

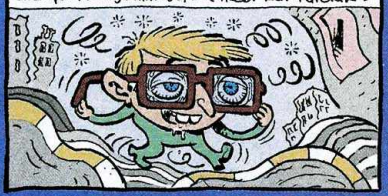

Cego okula giderken gördüğü köpek cesedinin karnında kıvıldayan kurtçukları pirinç tanelerine benzetip tıkınmış, yıllarca pirinç ve sütlaç yiyememişti...

Yara kabuğu koparma olayının hastası sadomazo kardeşlerdik. Kendi vücudunda koparacak kabuk kalmayan diğerininkileri para karşılığı koparırdı..

Hurda buzdolabından söktüğümüz sarı pamukları (cam elyafı) birbirimize sürerdik. Derilerimiz cam tozuyla tahriş olup kabarınca eğlenirdik galiba.

Laneti gibi çakmak kaybederiz. Çakmağı dergide unutup evde sabahlarken aygazın çakmağıyla sigara yakmaktan kaş kirpik tütüşülenir, sosis gibi oluruz.

Bilo ilkokulda bando takımında borazancıydı.. Sol ön dişleri öndeki trampetçi lavuktan aldığı dirsek darbesiyle eğrilmiş (ağaç yaşken) ve hep öyle kalmışlardır..

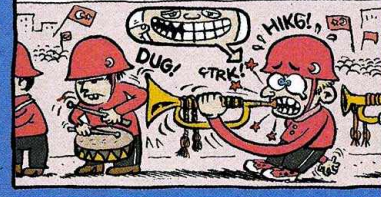

İkimizinde çizim yaptığımız ellerimizin orta parmaklarında yıllarca kalem abanmaktan oluşan nasır tepecikleri vardı. Ayı gibiydiler, şimdi biraz daha iyiler.

İş bankası kumbaramız vardı, uzunsüre para atarak biriktirim yapmanın bıçakla geri çıkarmak kadar zevkli olmadığını anladıktan sonra ekonomik krize girmiştik.

Çocukluğumuzun büyük bi kısmını karyolayı trambolin olarak kullanmak suretiyle sabahtan akşama müteakiben zıplayarak geçirdik. Pişman değiliz.

Düşey ayarı yalama olmuş siyah beyaz Grundik televizyonda Atom Karıncanın maceralarını sallabaş teknisyenle izlerdik. (Her şeyi anlamaya başladığımız yaşlar).

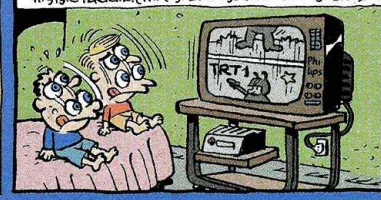

Annemizin elemeği gözünüzün ördüğü orlon kazakları yapışık ikizcilik oynayarak folleşleştirip giyilemez hale getirirdik. Pişmanlıyız?... Evet..

Arka bahçedeki hayvan mezarlığına defnettiğimiz kedilerin ruhuna üç kulhü bir elham okurduk ama mezarlara kovboy filmlerinden etkilenip dallardan haç yapardık.

Bayramlarda aile büyüklerinden önce bizden yaşça büyük kadınımızın patisini öper anlınıza koyardık. Kedi de alıştı, ertesi bayramlar öyle uzatır olduk patisini öpek diye.

Çocukluk işte. Bu haç maç olayından kıllanan babamız bizi cumalara götürmeye başladı. Önce sağa sonra sola selam vermede birimiz başını sabit tutup süpriz yapardı.

Seksenli yılların efsane sakızı Mintiden çıkan artiz fotoları serisinden Brooksiids'e ilk görüşte vurulan Cegonun aşkı Bo Derek'le tanışana kadar sürdü..

Seker kız Candy'e her çocuk gibi bizde aşık olmuştuk. Bi bölümde Antoni adlı lavuk dilli milli çöp bunu.. Tribe girip Candy'i bi kalemde sildik. İzlemezlik bi dizi.

Eskisiyle değiştirilen yepyeni tüpün pürüzsüz yüzeyi ve yuvarlak hatlarını okşayarak ergenliğe giriş yapmıştık. Obje fetişizmi oralardan kalmadır.

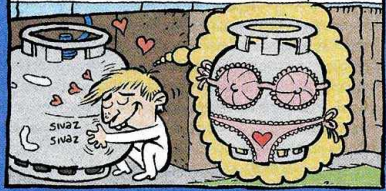

Her çocuk gibi mahalleden geçen sinek ilacı arabasının ardında bıraktığı sis bulutunun içine dalıp neşeyle koşup coşarken son sürat kafa kafaya tokuşmuştuk.

Semt sinemasında izlediğimiz karete filmlerinden karete yaparak çıktığımız yıllar korku filmlerinden kaçarak çıkardık, bayağı korkup kaçardık filmden eve doğru.

Blue Jean dergisinden çıkan stickerleri okul defterleri, kitaplarına yapıştırırdık, hızımızı alamayıp dedemizin Tam İlmahalinede yapıştırınca bastonu yiyenzo.

Çocukluğumuzun büyük bi kısmını ev sizofreni olarak geçirdik. TV radyo türü iyice ısındıktan sonra içinden gelen yanık kablo kokusunu koklamaya doyamazdık.

Cego Manisa'da askerken bi duvarın üstünde, sarı kilları olan iri bi örümcek görmüş. Sonra sıçrayabildiğini ve yörede adının "SARI ÖMER" dendiğini duy.. iyice tırs'.

Koca yaz tatillerini lağıma kaçan misketleri telle geri çıkarmaya çalışarak ve lağımın içindeki nemli, loş, gizemli ortamı hayranlıkla izleyerek geçirirdik.

CISTIRICISTIRICIS

Levent CANTEK

MEMLEKET ÇİZGİSİ

Kukuriikuu

Gırgır, yüksek satışlara ulaştıkça, çalışma başına ödenen telifleri artırıyor, çizerliği bir meslek olarak cazipleştiriyordu. Böylelikle sadece dergi kadrosu değil, Oğuz Aral'ın itinayla teşvik ederek ilgilendiği amatör çizerler de günbegün genişliyordu. Öyle ki, *Gırgır*, çıkışından beş yıl kadar sonra, bütünüyle yeni ve özgün çizgilerden oluşan, yeni bir çizerin yer bulmakta zorlandığı bir dergi olmuştu. Yeni bir çizerin kadroya dahil olması, yeni bir çizgi romanın başlaması, yeni bir isme köşe açılması neredeyse imkânsızdı. Sayıları her geçen gün artan çizerler arasında yoğun bir rekabet yaşanıyordu.

Bu rekabetin iki olumlu katkısı oldu. Birincisi, kendilerine yer bulamayan çizerler *Gırgır*'dan ayrılmak zorunda kalarak farklı dergiler yayımladılar ve o dergiler sayesinde yeni çizgi romanlar ve yeni yetenekler ortaya çıkabildi. İkincisi, *Gırgır*'ın yıldız çizerlerinden biri yorularak kısa bir ara verdiğinde devreye giren çizgi romanlar ve çizerler seleflerini aratmayacak ölçüde nitelikli olmak zorundaydı. Beklemenin baskısı ve mevcut çizgileri geçebilme hedefi, iştah artırıyor, derginin yedeklerini hırslandırıyor, bu da beraberinde kaliteli işleri getiriyordu. Nuri Kurtcebe, *Gaddar Davut*'a küçük bir ara verdiğinde yerine başlayan *En Kahraman Rıdvan* tam da böyle bir halef-selef örneğiydi. Bülent Arabacıoğlu, kenarda fırsat bekleyenlerden biriydi, *Gırgır*'da o güne değin geniş ölçüde yer bulmuş, derginin genel akışı içinde yön verici bir çizer olmamıştı. Hatta Oğuz Aral'dan çok etkilenen *Gırgır* çizgicilerinin aksine farklı bir üsluba sahipti. Yıllar içinde giderek koyulaşan biçimde frankofon çizgicileri andırıyordu. Şöyle söylersem yanlış olmaz: Hem seksenli yıllarda hem de sonrasında Arabacıoğlu kadar açık-berrak (Fransızların deyişiyle, ligne clair) çizen, her bakımdan Avrupalı duran çok ama çok az üreticimiz var. Bu sayı olarak bir elin parmaklarını geçmez, sanmıyorum. Bilerek, isteyerek, geliştirerek oturtulmuş bir çizgi tercihinden söz ediyorum.

1980 yılında, *Gaddar Davut*'un yerine başlayan *En Kahraman Rıdvan*'ın ilk sayfasında açılış cümleleri şöyleydi: "Bu ezilmiş domates kılıklı dünya, bir beter dünya idi... Bu beter dünyada haksızlar, kötüler, hırsızlar, üçkâğıtçılar ve Ceyar hep orta hakemin kararıyla galip geliyorlardı (...) ve bir gün Salı'yı kırkbeş geçe tüm bu kötülüklere karşı amansız bir savaş açmaya karar verdim." Başlangıç itibarıyla tipik bir *Gırgır* çizgi romanıydı. Serüven edebiyatının epik dili alaşağı ediliyor, kötülerle savaşmaya karar veren aptal kahraman, modern bir Don Kişot takdim ediliyordu. Rıdvan, naif ve çocuksu bir hayal âleminde yaşayan, bütün temiz kalpliliğine rağmen bönlük ölçüsünde saf, sakar, sarsak, becerıksiz bir gençti. Sevdiği çizgi romanlara, *Tommiks*'e *Teksas*'a, *Kızılmaske* ve *Mandrake*'ye öykünüyordu. Eyleme-serüvene atılırken, onlardan aldığı ilhamla "Kukuriikuu," diye bağırıyor, nara atıyordu. Komik bir tesadüf sonucunda büyük olaylar ve meselelerin içine düşüyor, bütün aptal kahramanlar gibi o hengâmenin içinden bir şekilde kötülere galebe çalarak, her defasında onları alt ederek sağ salim çıkıyordu.

İlk serüvenin sonunda Rıdvan tip olarak değişti, hapse düştüğünde tıraş edilen uzun ve seyrek saçları bir daha uzamadı, burnu daha sivriyken yassılaşarak yüzüne yayıldı. Asıl önemli değişimse çizgilerdeydi, Arabacıoğlu tarama ucunu daha ekonomik kullanmayı öğrenerek, kare içi tasarımında tiplemelerini biraz daha büyüttü. Detaylı genel çizimler tercih ederek, sokağı, caddeyi resmediyor veya büyük insan kalabalıklarının bir arada olduğu panoramik sahneler kuruyordu. Hızlı bir kurgu içinde

aksiyonu hikâyenin temeli olarak belirliyordu. Rıdvan'ın en önemli karakter özelliği inadıydı, basiretsizliğine rağmen vazgeçmiyor, kavgayı-uğraşı hiçbir biçimde bırakmıyordu. *Gırgır* kahramanlarının aksine kadın düşkünü değildi, kendine model olarak seçtiği çizgi roman kahramanlarının erkek çocuklarına özgü -geçici- kız/kadın sevmezliği onu da belirlemişti. Kötülerle savaşırken kadınlara ayıracak zamanı yoktu. Ters açıdan, bu reddiye bizatihi erotizme kaynaklık edebiliyor, Rıdvan kadınlardan ilgi gördüğünde ne yapacağını bilmez bir halde saçmalıyor, eli ayağı birbirine dolaşıyordu. Bu gerilim pek çok serüvende Rıdvan'ın yinelenen esprilerinden biriydi. Yıllar sonra, 1991'de yayımlanan *Afrodistan* adlı serüvende rızası olmadan bakirliği elden gidiyor, cinsel ilişkiye girerek ilk kez "milli" oluyordu. Arabacıoğlu, Kurtcebe'den aldığı sayfaları üç yıl sonra, 1983'te yine ona bıraktı. Altı ay kadar süren *Apollo Ahmet* yeni bir çizgi romandı ama *Gaddar Davut* kadar ışığı ve potansiyeli olan bir hikâye değildi. *Oysa En Kahraman Rıdvan*, *Gırgır* okurunun sevdiği, rağbet gören bir çizgi roman olmuştu. Tekrar yayıma başladığında aralıksız olarak 1986 ortasına kadar çizildi Rıdvan. Arabacıoğlu, sonradan bir iki kısa hikâye çizse de çizgi romana ve Rıdvan'a, 1989'da, *Gırgır*'dan ayrılarak *Hıbır*'a geçtiğinden döndü.

En Kahraman Rıdvan, özellikle 1983-1993 yılları arasında, öncesinde yükselen, sonrasında azalan bir oranda, ülkenin en popüler bir iki çizgi romanından biriydi. Arkaik ve *trash* denebilecek bir bilimkurgu evrenine, Sakıp Sabancı, Turgut Özal, Rıdvan Dilmen gibi döneminin ünlülerini önemseyen yüksek bir magazin ilgisine, erotik komedileri çağrıştıran bir cinsel cazibeye, süratli ve bu süratin hakkını veren bir ardışıklığa sahipti. *Gırgır* üreticilerinin hemen hepsinde az ya da çok görülen, azalıp çoğalan çizme arzusu ve bıkkınlık onda neredeyse hiç yoktu. En azından sayfalarında görülmüyordu bu. Her zaman ölçülmüş, iyi hesap edilmiş, temposu düşmeyen çizgilerle üretiyordu sayfasını. Son anda yetiştirilen tek tek sayfalardan çok sanki hepsi yazılmış-çizilmiş, tamamlanmış serüvenler teslim ediyordu. Arabacıoğlu'nun çalışma disiplini her zaman yüksekti, şöyle bir kıyaslama açıklayıcı olabilir: *Gırgır* döneminde pek çok çizgi roman üretildi, kimileri popüler oldular, hatırlandılar ama hiçbirisi *En Kahraman Rıdvan* kadar çizilmediler, onun kadar çok serüvenle günümüze kalmadılar.

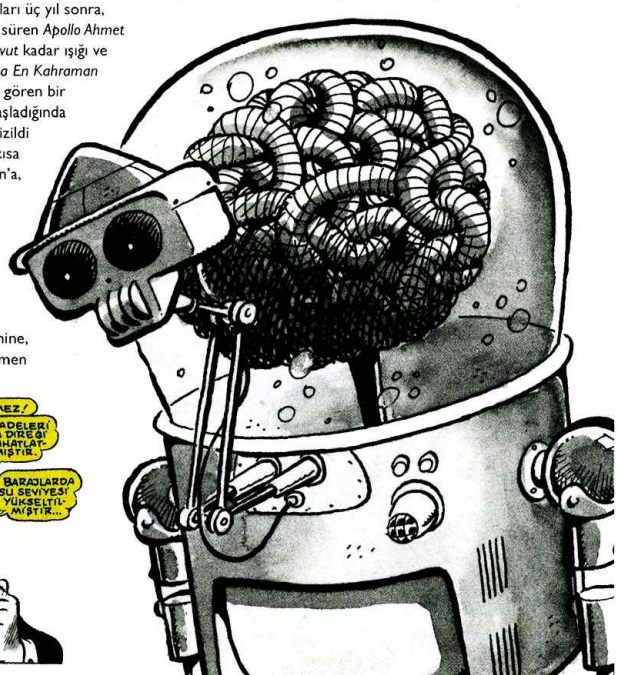

HORTLAK
ÇİZGİ ROMAN OKULU

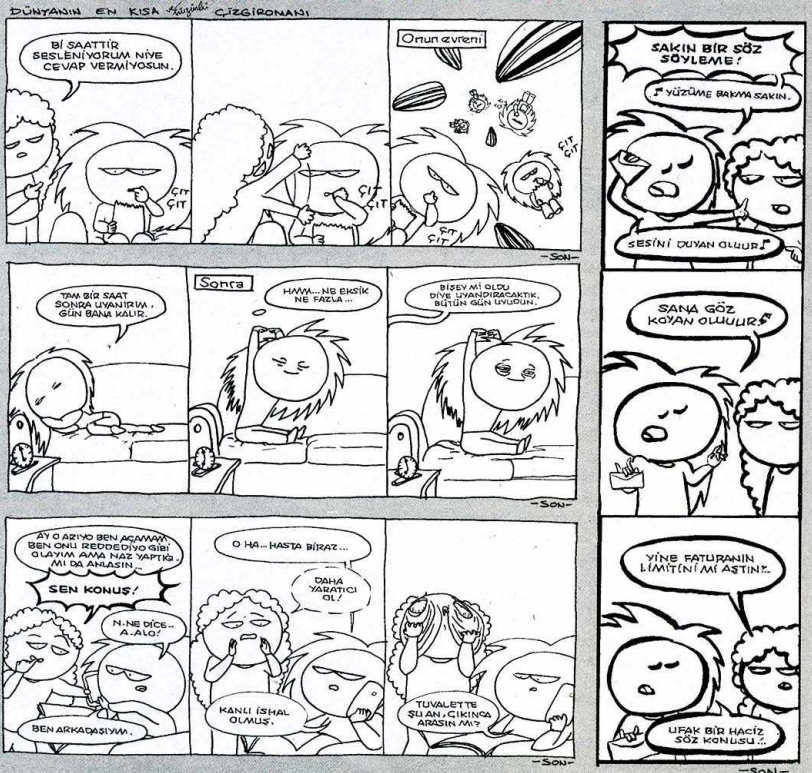

ULUSLARARASI *INTERNATIONAL* İSTANBUL

www.tuyap.com.tr

www.istanbulkitapfuari.com
www.istanbulbookfair.com

kitapfuari
istanbulkitapfuari
kitapfuari
kitapfuari

KİTAP FUARI
FELSEFE VE İNSAN *PHILOSOPHY & HUMANITY*
BOOK FAIR
NOVEMBER 12 - 20 KASIM 2016

İSTANBUL

TÜYAP FUAR VE KONGRE MERKEZİ
TÜYAP FAIR, CONVENTION AND CONGRESS CENTER
Büyükçekmece - İstanbul / Turkey

BU FUAR SİN SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR. / *THIS FAIR IS ORGANIZED WITH THE AUDIT OF TOBB (THE UNION OF CHAMBERS AND COMMODITY EXCHANGES OF TURKEY) IN ACCORDANCE WITH THE LAW NO.5174.*

HORTLAK İMZA GÜNÜ 19 KASIM CUMARTESİ Saat: 14.00

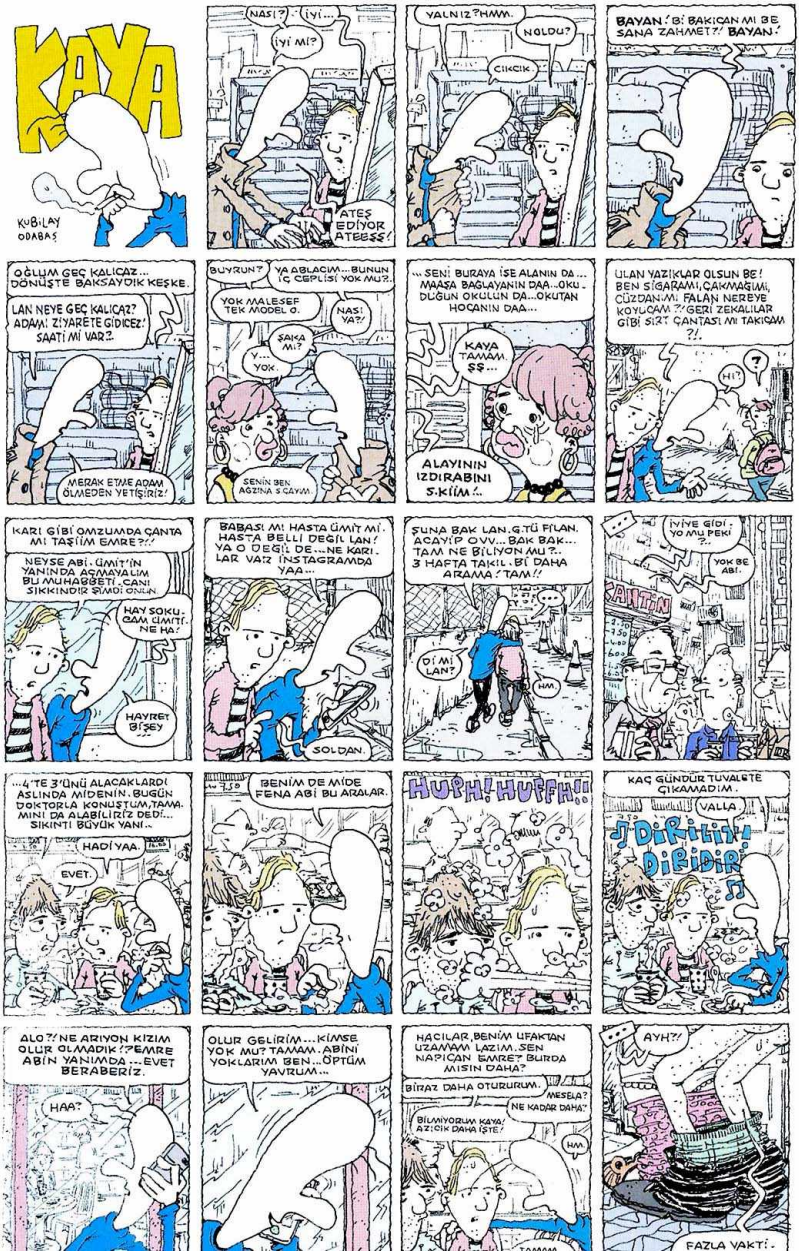
KAYA
KUBİLAY
ODABAŞ
NASIL?
İYİ...
İYİ Mİ?
ATEŞ EDİYOR ATEŞŞ
YALNIZ?HMM.
NOLDU?
CIIICIK
BAYAN.
BİBAKICAN MI BE SANA ZAHMET?
BAYAN.
OĞLUM GEÇ KALICAZ... DÖNÜŞTE BAKSAYDIK KEŞKE.
LAN NEYE GEÇ KALICAZ? ADAM: ZİYARETE GİDİCEZ. SAATİ Mİ VAR?.
MERAK ETME ADAM ÖLMEDEN YETİŞİRİZ.
BUYRUN?
YA ABLACIM... BUNUN İÇ ÇEPLİSİ YOK MU?.
YOK MALESEF TEK MODEL O.
NASI YA?
ŞAKA MI?
Y... YOK.
SENİN BEN AĞZINA S'GAYIM.
... SENİ BURAYA İSE ALANIN DA... MAASA BAĞLAYANIN DAA...OKU. DUĞUN OKULUN DA...OKUTAN HOCANIN DAA...
KAYA TAMAM. SŞ...
ALAYININ IZDIRABINI S.KİİM.
ULAN YAZIKLAR OLSUN BE! BEN SİGARAMI, ÇAKMAĞIMI, CÜZDANIMI FALAN NEREYE KOYUCAM ?.GERİ ZEKALILAR GİBİ SIRT ÇANTASI MI TAKICAM ?!.
HI!?
?
KARI GİBİ OMZUMDA ÇANTA MI TAŞIİM EMRE?.!
NEYSE ABİ. ÜMİT'İN YANINDA AÇAMAYALIM BU MUHABBETİ. CANI SIKKINDIR ŞİMDİ ONUN.
HAY SOKU. ÇAM ÜMİT!. NE HA?
HAYRET BİŞEY...
BABASI MI HASTA ÜMİT Mİ. HASTA BELLİ DEĞİL LAN? YA O DEĞİL DE...NE KARI. LAR VAR İNSTAGRAMDA YAA...
SOLDAN.
ŞUNA BAK LAN. G.TÜ FİLAN. ACAYİP OVV... BAK BAK... TAM NE BİLİYON MU?.. 3 HAFTA TAKIL. BİR DAHA ARAMA.! TAM!!
DİR MİLAN?
HM.
İYİYE GİDİ. YO MU PEKİ ?.
YOK BE ABİ.
...4'TE 3'ÜNÜ ALACAKLARDI ASLINDA MİDENİN. BUGÜN DOKTORLA KONUŞTUM, TAMAMINI DA ALABİLİRİZ DEDİ... SIKINTI BÜYÜK YANI...
HADİ YAA.
EVET.
BENİM DE MİDE FENA ABİ BU ARALAR.
HUPH! HUPFH!!
KAÇ GÜNDÜR TUVALETE ÇIKAMADIM.
VALLA
DİRİLİYİ DİBİDİR
ALO?.NE ARIYON KIZIM OLUR OLMADIK?.EMRE ABİN YANINDA...EVET BERABERİZ.
HAA?
OLUR GELİRİM...KİMSE YOK MU? TAMAM. ABİNİ YOKLARIM SEN...ÖPTÜM YAVRUM...
HACILAR, BENİM UFAKTAN UZAMAM LAZIM. SEN NAPIÇAN BİR SAAT DAHA MISIN DAHA?
BİRAZ DAHA OTURURUM.
MESELA?
NE KADAR DAHA?
BİLMİYORUM KAYA. AZICIK DAHA İŞTE.
HAA.
AYH?.
FAZLA YAKTI.

HORTİABİ

YAZ: B.ÜSTÜN
ÇİZ: H.KARATAŞ

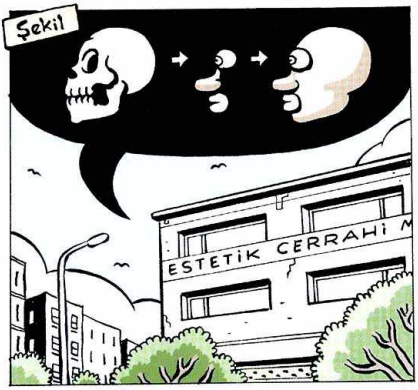

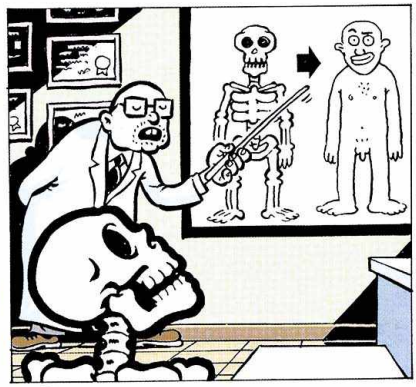
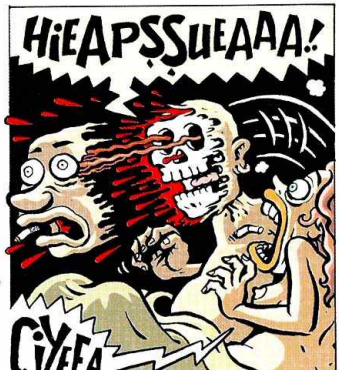
Alışmadık g.tte don durmaz.. Aşka ve sevilmeye olan ihtiyacımız bizi şekilden şekile sokar, ama bi hapşırığa